

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 24

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 9 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **Pregunta RGE núm. 1436/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera de proves radiològiques a Menorca. 1263**
 - 2) **Pregunta RGE núm. 1664/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disminució de les cabres a l'illa d'Es Vedrà. 1264**
 - 3) **Pregunta RGE núm. 1438/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de l'empresa Bimbo a Palma. 1265**
 - 4) **Pregunta RGE núm. 1444/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a interès general del port d'Eivissa. 1267**
 - 5) **Pregunta RGE núm. 1642/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a matança de cabres a Es Vedrà. 1268**
 - 6) **Pregunta RGE núm. 1447/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llei de consultes. 1269**
-
-

- 7) Pregunta RGE núm. 1443/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nova escola a Campos. 1271
- 8) Pregunta RGE núm. 1437/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retall dels serveis mèdics a l'àrea d'urgències de l'Hospital Mateu Orfila. 1272
- 9) Pregunta RGE núm. 1435/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a saturació en el servei d'urgències hospitalàries. 1273
- 10) Pregunta RGE núm. 1439/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement del castellà per part dels agricultors. 1274
- 11) Pregunta RGE núm. 1317/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a inspeccions de treball. 1275
- 12) Pregunta RGE núm. 1443/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nivell 33. 1276
- 13) Pregunta RGE núm. 1446/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pobresa energètica. 1277
- 14) Pregunta RGE núm. 1432/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS,, relativa a aigua potable per a tots en temporada alta. 1278
- 15) Pregunta RGE núm. 1678/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous horaris als centres de salut. 1280
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 8551/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a model de reconversió turística. 1281
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:
- 1) Proposició no de llei RGE núm. 5139/15, presentada pel Grup parlamentari Popular, relativa a millor finançament de Balears i més inversions per part del Govern de l'Estat. 1287
- 2) Proposició no de llei RGE núm. 1299/16, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient de regulació d'ocupació de l'empresa Bimbo SAU. 1296
- 3) Proposició no de llei RGE núm. 6790/15, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, relativa a benestar animal. 1306
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1436/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera de proves radiològiques a Menorca.

Primera pregunta, 1436/16, relativa a llistes d'espera de proves radiològiques a Menorca, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La pregunta queda formulada amb els seus propis termes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom. Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, li donaré les dades consultades la setmana passada en relació amb les esperes, a les demores de diferents proves radiològiques que es fan a l'àrea de Menorca.

Per a una ecografia, mamografia o radiografia convencional, mirant-ho la setmana passada, donaven cita per a aquesta mateixa setmana, és a dir, una demora aproximada d'una setmana.

I per a ressonància magnètica al voltant de deu, dotze, quinze dies, i per a un TAC un poc manco. És a dir, si es demanava la prova la setmana passada donaven per al 16 de febrer per a TAC i 23 de febrer per a ressonància magnètica.

Jo crec que vostè tal vegada ha mirat les demores de fa un any o dos, perquè les actuals són aquestes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, bé, els nombres i el temps d'espera els fa anar segons els convengui, però bé, l'important és el que diuen els usuaris i les queixes que cada dia veiem en els diaris.

Miri, jo sé que a vostè li produeix urticària quan li parlen de la paraula retallada, no és estrany, la van armar vostès com a un arma durant quatre anys seguits i els hem sentit dir que disposen del major pressupost econòmic per a la sanitat pública i a la vista de les polítiques fan..., el que li he de dir és que no

sé què fan dels doblers perquè, segons vostès, disposen d'una dotació millor, segons diuen, però el cert és que determinats serveis pateixen una desatenció continuada.

Entre els usuaris de la sanitat i entre els professionals que són els que han de fer anar el sistema hi ha queixes i un malestar creixent, els símptomes de malestar són els que avisen sempre a l'inici de la malaltia, facin cas dels símptomes.

Són diverses les ocasions que han anunciat la seva intenció de enfortir l'atenció primària i tenir les persones com a prioritats. Si tenen la intenció i més doblers, com diuen que tenen ara dels que havien tengut en exercicis precedents, hauran d'esbrinar per on perden els recursos i els esforços, perquè clarament darrerament no fan més que omplir pàgines de diari i intentar tapar o apaivagar queixes que també surten pels diaris, i ara una altra vegada amb les seves manifestacions.

Si les persones fossin realment la seva prioritats, si efectivament el que volen és enfortir l'atenció primària, com és que no arreglen o no volen substituir l'aparell de radiologia del Centre de Salut Dalt Sant Joan, un centre que dona tot aquest servei a mig Menorca.

Deixen créixer les llistes d'espera, per molt que ara em digui que han demorat o que han retardat uns dies, tot això són nombres que fan anar com volen. A final de 2012 la demanda de proves de radiològiques tenia 3.300 persones en llista d'espera, un any més tard, a finals de 2015, amb dades oficials, són ja 6.427 les persones que esperen. Tal vegada tenen raó que no retallen, però han duplicat les xifres d'espera de radiodiagnòstic. Preocupar-se per les persones no li diguin retallar si no volen, però abans tenien dos aparells de radiologia i ara solament en tenim dos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

... no tan sols augmenta la llista d'espera sinó que, ja ho hem vist, deriven pacients d'un centre a un altre en busca del servei de...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo ho he dit diverses vegades, les decisions polítiques tenen conseqüències i tenen conseqüències greus, efectivament, per exemple, en temes de radiologia ens hem trobat, referent a l'any... o sigui, tenint en compte l'any 2011 llistes d'espera triplicades, triplicades per a proves radiològiques. I ara estan publicades les llistes, a les

l·listes, els nombres són els que hi ha, jo no m'invent res, tot està publicat i tot es pot consultar, cosa que tampoc no feien en el seu govern perquè no es publicaven les l·listes.

A Menorca, efectivament, hem augmentat per a enguany un 6% els recursos econòmics, però miri, li vull llegir, li vull llegir l'informe tècnic que varen fer els seus tècnics de l'aparell de Dalt Sant Joan: *“No se recomienda mantener en activo el actual equipo de radiología simple convencional en el Centro de Salud de Dalt Sant Joan, la decisión de sustituir el equipo actual por uno nuevo es también desfavorable por su alto coste, por la cercanía de un servicio de radiología a 1,4 kilómetros. Se propone realizar un proceso para mejorar la solicitud de la radiografía simple de urgencia de la zona básica del Llevant y Alaior que permita un mejor acceso al servicio de radiodiagnóstico del hospital”*.

De vegades ens diuen que feim polítiques diferents i resulta que quan mantenim una mesura que vostès mateixos varen valorar, tampoc no els va bé. No ho entenc, Sra. Sugrañes.

I.2) Pregunta RGE núm. 1664/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disminució de les cabres a l'illa d'Es Vedrà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 1664/16, presentada en substitució de la RGE núm. 1434/16, relativa a disminució de les cabres a l'illa d'Es Vedrà, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, vagi per endavant el rebuig a tota amenaça o insult en qualsevol tema. En el Ple d'avui veurem una PNL firmada per Podem, PSOE, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera a favor del benestar animal, i que comença així: “Cada vegada hi ha un sentiment col·lectiu més ample en contra del maltractament animal que també s'ha fet palès a Balears”, però la realitat s'ha demostrat diferent del que escriuen, una vegada més, l'eliminació de les cabres d'Es Vedrà s'ha fet amb una matança de sis hores a tir d'escopeta.

Per tant, he de preguntar, quines són les raons per les quals han decidit aquesta forma d'eliminar les cabres que vivien a l'illot d'Es Vedrà? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia, senyors diputats, presidenta. No es tracta d'una matança, aquí no tenim cap ganes de fer matances, es tracta d'una mesura de gestió de protecció de 166 espècies, dos endemismes i un endemisme d'Es Vedrà. Suposa l'actuació

més important de conservació que s'ha duit mai a terme a la reserva d'Es Vedrà. (...) suport des de fa catorze anys demanada pels tècnics, pels agents de Medi Ambient, pel Servei de Protecció d'Espècies, pel Servei de Biodiversitat, informes tots del seu temps, amb el suport que avui ve dels botànics, dels científics, del GEN-GOB, del Col·legi d'Enginyers Forestals, Terra Ferida, del Consell d'Eivissa.

A més, gestionar és decidir, què volen vostès? Vostès ja varen dir el seu model que volien de reserva, què volen vostès una reserva o un corral de cabres? Vostès varen voler un corral de cabres durant tots aquests anys, un corral de cabres on es morien les cabres de set i de fam i on cacics locals les tiraven per avall dels penyals. Això és el model de reserva d'Es Vedrà que vostès volien.

En canvi, nosaltres, evidentment, hem mirat totes les alternatives possibles, amb helicòpters, amb barques, amb els costos i pensant amb les persones que havien de fer aquella tasca. Pareix mentida que vostè no deu conèixer Es Vedrà, perquè les propostes que han fet d'extracció d'Es Vedrà, crec, que demostren prou desconeixement.

La veritat, s'ha fet legalment i no sé què pensaria el Sr. Company del que vostè acaba de dir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no m'estranya que s'amagui de contestar perquè no m'ha contestat el que li he preguntat, perquè li he preguntat la forma. Sr. Conseller, ho veurem, ho veurem després a la seva PNL on la seva primera proposta d'acord diu: “El Parlament de les Illes Balears es compromet dur a terme la modificació de l'actual Llei de protecció animal per regular una protecció integral dels animals, tant domèstics com salvatges”. I la seva tercera proposta d'acord diu: “El Parlament insta el Govern d'Estat a aprovar una llei de protecció dels drets dels animals per garantir uns estàndards comuns per impedir el maltractament animal”.

Aquest és el seu doble llenguatge, proteccionista sobre paper i a escopetades a Es Vedrà, i si queda algun animal ferit ja es morirà.

Sr. Conseller, la protecció integral dels animals és una altra cosa i l'estàndard comú no és una marca d'escopeta. Davant el conformisme del consell insular ha d'assumir i fer assumir responsabilitats, ha de cessar la directora d'Espais Naturals de la seva conselleria, perquè deixar els animals morts allà és il·legal, perquè contravé la Llei 8/2003, de sanitat animal. I a més, el que ha fet i han fet és imperdonable, perquè hi havia altres formes de fer-ho, les tradicionals, les de tota la vida a Eivissa, les que feien que es poguessin dirigir els animals als acorraladors que existeixen i on totes o en bona part s'haguessin pogut agafar vives.

Sr. Conseller, reaccioni davant milers de firmes que estan en contra del que vostè ha consentit i demostri que escolta la gent, ja que no ha escoltat qui sabia com fer-ho a Eivissa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Li ho repetiré: nosaltres gestionam els espais naturals, no feim demagògia barata. Si jo fes demagògia barata li diria que el mateix protocol que hem seguit nosaltres..., faria demagògia barata si demanàs la dimissió de l'exdirectora general o del Sr. Company quan varen matar 19.000 cabres a l'anterior legislatura i no ho faig perquè sé que varen fer una actuació..., sé que no és fàcil prendre aquestes decisions, però t'has de decidir.

Bé, vostès estan a favor de no protegir Es Vedrà, vostès estan a favor de desprotegir Es Vedrà i que els cacics locals facin tot el que vulguin allà amb un aprofitament privat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

..., això és el que vostès volen. Vostès només volen fer demagògia barata.

Evidentment no és una decisió fàcil, és una decisió presa valorant els afectes que podia tenir per a la conservació de la biodiversitat en aquell espai que és la meua responsabilitat.

I evidentment, deixin de fer demagògia damunt el tema de matar cabres. No matam cabres, gestionam les cabres per evitar un dany i conservar la biodiversitat, cosa que vostès no entenen.

(Remor de veus)

I evidentment, aquest conseller es preocupa del benestar animal, vostès haguessin preferit que els haguéssim deixar morir de fam, de set o que bàrbars, que vostès en diuen tradicionals, els encaçassin i els tirassin per avall d'un penyal, això és el model de gestió que vostès defensen.

No, senyors, hem fet una actuació desagradable, sí, necessària, sí, i evidentment amb tot el respecte i tots els estudis per fer-ho i defensant el benestar dels animals.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

I.3) Pregunta RGE núm. 1438/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de l'empresa Bimbo a Palma.

Tercera pregunta RGE núm. 1438/16, relativa a tancament de l'empresa Bimbo a Palma, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO O FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, primer de tot vull saludar als representants dels treballadors de l'empresa.

Sr. Conseller, seria muy fácil hacer demagogia con la pregunta de hoy, no la voy a hacer porque no voy a culpabilizar a este gobierno por el cierre de esta empresa. Si los podemos culpabilizar de no poner las medidas necesarias para tener una economía dinámica y hacer o deshacer, mediante decretos y otras maneras de legislar, todas aquellas cosas positivas que se han hecho para que estas islas, pues, produjeran puestos de trabajo y fomentaran la creación de empresas.

El objetivo de los trabajadores tiene que ser el mismo de todos los grupos parlamentarios y entiendo que el de su conselleria, que no es otro que intentar evitar el cierre de esta empresa aquí en Baleares, de la empresa Bimbo.

No es la primera empresa que cierra del sector industrial desde que ustedes están gobernando. En este mes de enero una empresa menorquina con 43 años de historia también cerró, y no hemos oído nada al respecto del Govern, dejando en el paro a unas 12 o 14 personas, por lo tanto, creo que el objetivo es común, intentar evitar el cierre.

Creo que en este sentido está bien que preguntemos aquí en este parlament y que usted explique las medidas o lo que están haciendo conjuntamente con los trabajadores para evitar este cierre.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Bon dia. Gracias presidenta. En primer lugar, saludar a los delegados de personal de la empresa Bimbo aquí presentes, a los secretarios generales de Comisiones y UGT aquí presentes también. Creo que, como ha dicho, no es el momento de hacer demagogia, creo que empezó bien su expresión "no voy a hacer demagogia" y después culpabilizó al Govern de lo que está sucediendo, con lo cual... lamento que la palabra demagogia la

diga al principio y después la desarrolle profundamente en su exposición, lo que es la demagogia.

Nosotros desde el primer momento, le voy a responder a lo que ha preguntado, hemos estado al lado de los trabajadores. El 26 de enero nos reunimos con los trabajadores, se reúne la directora general desde el primer momento, el 27, el 28, el día 3 de febrero, y el día 4 de febrero yo me desplazo a Barcelona a ver al director general de la compañía en la península ibérica, junto con su equipo directivo, trasladarle la posición del Govern, que es una posición firme de que no se deslocalicen las fábricas y nuestro tejido industrial y trabajar conjuntamente con los representantes sindicales, que son los que están fijando la estructura y la estrategia de negociación al respecto, y donde el Govern..., y creemos que toda la sociedad y eso es lo que hoy debe salir de este parlamento, debe ponerse a su lado.

Hoy creo que es un momento para demostrar altura de miras, ponerse a su lado, defender los puestos de trabajo, defender la estrategia personal y defender también a los sindicatos tan menospreciados durante estos últimos años.

Está bien que ahora ustedes se pongan al lado de los sindicatos, perfecto. La verdad es que saludamos esta nueva posición del Partido Popular, de ponerse al lado de los sindicatos, de defender estas posturas sindicales, esperemos que también estén al lado de este govern que está haciendo eso desde el primer momento.

Muchas gracias, Sr. Tadeo.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no he hecho demagogia, le he dicho que no le culpabilizo del cierre de esta empresa.

Lamento que no mencione otras empresas como la empresa Suelital de Menorca, que también el 24, 25 de enero notificó el cierre de la empresa y no sabemos qué ha hecho este govern al respecto, no sabemos si es que si hay presiones actúa, si no hay presiones no actúa.

Al margen de esto, le diré que más tarde vamos a ver una proposición no de ley donde ya los partidos, los grupos parlamentarios que le dan soporte le mandan deberes, porque no los ha hecho, ha hablado mucho de la Ley turística, de un plan de industria, pero la verdad es que hoy le van a decir que lo haga ya porque no lo está haciendo, y se dedica a enemistarse con todos los sectores productivos, este govern es lo que está haciendo en los últimos ocho meses con las medidas legislativas que está haciendo, derogando todo aquello que hizo el anterior govern para fomentar la creación de empresas y la creación de puestos de trabajo.

Al respecto tenemos presentadas dos interpelaciones para el sector el sector económico que ustedes quieren impulsar y todo ello teniendo en cuenta siempre el mercado laboral.

A partir de aquí, le repito...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tadeo, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

...no se (...) con todos los sectores productivos de las islas...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene la palabra el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Tadeo. No creo que hoy sea el momento, hay una PNL presentada donde se establece que se insta al Govern a que desarrolle este plan de industria, que ya anunciamos en sede parlamentaria los plazos en que lo íbamos a hacer y durante 2016, y que estamos trabajando en eso.

Usted habla de derogar normas que están perjudicando el tejido productivo. Mire, le voy a hablar de una norma que tiene que derogarse para defender a los trabajadores: su reforma laboral. Esa es la norma básica...

(Alguns aplaudiments)

...para poder defender los derechos de los trabajadores y le voy a contestar por qué: porque se ha perjudicado la negociación colectiva, porque ahora mismo los comités de empresa para poder negociar los convenios de empresa se ven en una posición de inferioridad por culpa de su reforma laboral, eso es el principal problema. El segundo es que antes había una autorización administrativa que dependía del Govern, que instaba a negociar en igualdad de condiciones, que su reforma laboral también retiró. Estos son los principales problemas de nuestro mercado laboral, no se engañe, no nos engañe, ellos lo saben, ellos lo han manifestado públicamente, el principal problema al que nos enfrentamos es a su reforma laboral...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...que es la mayor maquina de destrucción de empleo que jamás se ha creado.

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

I.4) Pregunta RGE núm. 1444/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a interès general del port d'Eivissa.

Quarta pregunta RGE núm. 1444/16, relativa a interès general del port d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Antes de nada, anticipar la solidaridad de nuestro grupo parlamentario con los trabajadores y las trabajadoras de Bimbo.

Ahora, respecto a la pregunta, en muchos entornos las relaciones entre puerto y ciudad presentan cierto grado de conflictividad como consecuencia de la presión de agentes sociales o locales y ayuntamientos, para conseguir la liberación de espacios para uso comunitario y que se produzca el traslado y cierre de las actividades molestas muchas veces asociadas a la economía portuaria.

En el caso del puerto de Ibiza, en relación a su ciudad, este tema ya se ha resuelto, puesto que estas actividades ya han sido trasladadas fuera del puerto antiguo y, por lo tanto, ya no se realizan actividades comerciales portuarias en la zona de la fachada marítima de La Marina, por ello es susceptible de la desafección del interés general de esta zona antigua del puerto que va desde el Club Náutico hasta el muro.

Es por ello que preguntamos: *¿quina és l'opinió del Govern de les Illes Balears respecte a la reivindicació d'Eivissa sobre la retirada per part del Govern de l'Estat de l'interès general a la part del port d'Eivissa que no respon a l'activitat comercial?*

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament, vostè ho ha explicat molt bé, parlam d'una part del moll, que es coneix a Eivissa, en el municipi, com a moll vell, on ja no hi ha una activitat comercial, l'activitat ha passat a ser nauticoturística i la part del moll a terra sí ja té una certa recuperació per a tots els ciutadans, no tan sols dels municipis, sinó de tota l'illa. L'activitat comercial ha estat traslladada tota a la part del moll de Botafoc i aquesta ha quedat alliberada d'aquesta activitat.

La pregunta és què pensam de la reivindicació. Hi estam d'acord, però creim que fins i tot queda curta, que fins i tot

queda curta, que no arriba..., que ha d'anar més enllà. I per què li dic que ha d'anar més enllà? Per una raó molt senzilla, perquè li vull recordar, no sé si vostè ho sabia, però a l'any 2009 hi va haver una proposta en aquest mateix Parlament, que va ser aprovada per unanimitat, i que reclamava i reivindicava el traspàs de les competències de determinats ports que avui són d'interès general, traspasar la competència a la comunitat autònoma, i parlàvem de La Savina a Formentera, d'Eivissa, de Maó, d'Alcúdia i de totes aquelles parts nauticoesportives i nauticopesqueres del port de Palma, que era l'únic que es proposava, en aquest cas, que pogués quedar com a interès general, perquè el Ministeri de Foment reclama, com a mínim, un port a cada comunitat autònoma.

Per això ara mateix encara no estam en disposició d'obrir negociacions, però tenim la intenció de fer-ho. Per això li deia que crec que queda curta perquè hem d'anar una passa més enllà del que demanava l'ajuntament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sr. Conseller. Está bien que parezca que la pregunta se queda corta, pero no se queda corta cuando en realidad no se realizan acciones necesarias después de las declaraciones de este Parlamento en el 2009. Entendemos que ya lleva en la conselleria siete meses y, aunque el Gobierno del Estado de la nación esté todavía por conformar, siempre se pueden iniciar acciones por parte del presidente de la Autoridad Portuaria, que está nombrado por este Parlamento, para que ese mandato parlamentario se realice.

Y se tenga que realizar porque ahora mismo la Autoridad Portuaria y ese mismo presidente de la Autoridad Portuaria, Gual de Torrella, lo que está convirtiendo el puerto de Ibiza, esa parte antigua, en un puerto únicamente para millonarios. Está claro que en la dársena de levante, donde ya tenemos los yates de lujo, y que además sirve de dinamización del puerto, porque muchas familias lo visitan para ver el espectáculo al lado de pobreza de La Marina de Sa Penya, el espectáculo de yates con helicópteros, pero la parte de poniente, en la dársena de poniente hasta el club náutico, en vez de convertirla en un sitio para yates de turistas, entendemos que debe ser recuperado para las personas, para los ciudadanos y ciudadanas de Ibiza, que puedan amarrar sus barcos de pequeña eslora, cerca de sus casas y no en un muerto de cualquier cala, con la peligrosidad que eso conlleva para las embarcaciones.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Morras, estam d'acord fonamentalment, el que passa és que per arribar a aquest punt, el que sí haurem de fer serà obrir negociacions perquè no n'hi ha prou que parlem amb el president de l'Autoritat Portuària de les Illes Balears, és una decisió que finalment depèn del Ministeri de Foment. I jo simplement vull recordar que només arribar a aquest Govern, el primer que férem va ser per escrit, per *mail*, per telèfon, per tots els mitjans possibles, demanar una reunió amb la ministra de Foment que encara es troba en funcions. La resposta ha estat que no feia falta i fins i tot a una proposta del mateix Parlament es va llevar la història del damunt i va cercar excuses per no tenir aquesta reunió.

Esperam tenir un govern ferm amb el qual puguem assegurar-nos i...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

...per parlar de totes aquestes qüestions, perquè per aquí passarà la...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1642/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a matança de cabres a Es Vedrà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 1642/16, presentada en substitució de la RGE núm. 1445/16, relativa a matança de cabres a Es Vedrà, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies. Bon o mal dia, Sr. Conseller, depèn com es miri. Sabem que el problema de les cabres que habitaven el parc natural d'Es Vedrà no és d'ara, ja ve dels anys 90, quan es va introduir la primera dotzena, i que poc a poc ha augmentat la població. Per això dic que el problema no només l'ha tengut aquest Govern, sinó també l'anterior.

Al Sr. Vicent Serra, li record, que vostè ha estat també a prou institucions d'Eivissa des de l'any 86, i la darrera legislatura va ser vostè el president del Consell d'Eivissa, per tant, el problema és de tots els governs també.

La població ha augmentat aquests darrers anys i ha afectat seriosament l'ecosistema com els ullastres, pins, savines i

també la denominada camamilla d'Es Vedrà, que no creix a cap altre lloc del món. I altres espècies, com les sargantanes, les aus marines, (...) superfície per als seus nins. Sabem també el mal que fan les cabres quan tiren de l'herba i arrenquen totalment l'arrel i el sòl per a la fixació de la terra i desapareix amb la pluja buidant la roca.

Amb l'esperit de tot això, nosaltres hi estam d'acord, s'havien de prendre mesures per salvaguardar l'ecosistema d'Es Vedrà. Però Sr. Conseller, heu seriosament considerat totes les alternatives a una matança a trets, alternatives al desastre Sr. Conseller?

M'agradaria que em digués si la conselleria s'ha posat en cap moment en contacte amb alguna ONG animalista, perquè es fes càrrec de les cabres. I li puc assegurar que en conversacions aquests dies amb algunes ONG importants d'arrel internacional, s'haguessin organitzat i mobilitzat per acollir-les i evitar el seu sacrifici, igual que molta gent interessada a Eivissa per adoptar-les. Moltes vegades som capaços, quan volem, de moure cel i terra per rescatar un ca o un moix, i aquesta vegada s'ha optat de forma errònia i pel més dràstic. També m'agradaria que em digués si la conselleria prendrà mesures perquè no puguin dur més cabres a la reserva natural d'Es Vedrà i evitar que torni succeir una cosa així.

Per tant, considera que el mètode que s'ha optat mitjançant armes de foc ha estat el més adequat?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta, diputats. Desgraciadament sí. Evidentment que hem valorat les alternatives, com vostè diu, fa 14 anys que sabem que hi ha aquest problema. Alternatives? Sí. Oferiment per la gent per acollir les cabres? Sí. Però si aquestes cabres si les haguéssim entrat a Eivissa, hauríem hagut d'immobilitzar tot el ramat d'Eivissa per temes sanitaris. Aquestes cabres l'alternativa que hi havia fins ara era deixar-les, o que s'havia adoptat fins ara, era deixar-les morir de fam i de set, de forma cíclica hi havia explosions demogràfiques i hi havia morts. Això a ningú no li preocupava, o en mans de models de cacics que les espitjaven a un barranc perquè caiguessin per avall i es morissin. Aquest havia estat el model de gestió fins ara.

És vera, hi havia alternatives, ho hem analitzat: amb helicòpters, amb barques, gent que se'ns ha ofert, sí, però després tenien explotacions il·legals ramaderes que per tant, no hi podien dur a les explotacions, allà.

Hem fet molta feina per a això, no és una acció que els tècnics del parc hagin improvisat, fa 14 anys que els tècnics del parc ho demanen, fa 14 anys que els científics diuen que això és una barbaritat. Evidentment no és fàcil decidir anar i fer-ho,

però hi ha coses i actuacions que s'han de fer i la conservació de la biodiversitat és el nostre objectiu. La responsabilitat nostra, d'aquesta conselleria, amb el món és conservar la biodiversitat d'aquell lloc, és una reserva natural, la màxima figura de protecció, que el seu PORN, que els senyors del Partit Popular varen retallar i varen suprimir tot aquell parc, posa explícitament en un article que la principal causa de pèrdua de biodiversitat, que el més important que s'ha de fer, la mesura de gestió més important és eliminar les cabres.

Evidentment hem pensat en alternatives, clar que sí, què es pensa que ho fem per plaer? No, ho fem perquè gestionam, perquè tenim la responsabilitat i s'ha de posar en una balança, i davant els fets, davant la seguretat del personal que ho ha d'elaborar. Vostè creu que a mi m'agrada que diguin assassins a la gent que ha fet una feina? Una feina feta per veterinaris, una feina feta per gent experta i una feina feta per gent que estima la natura, per gent que li dol fer aquesta acció, però sap que és el més necessari.

I aquests dies la pressió rebuda per la directora general, de qui demanaven la dimissió d'aquesta manera, evidentment que no és agradable. I m'hagués agradat també sentir la condemna d'aquests fets que han passat.

És una decisió difícil, però presa amb consciència. Li puc assegurar que les alternatives s'han fet. Però per a mi el primer és la conservació, el segon, la seguretat dels meus empleats i el tercer és que aquestes cabres hagin tengut una mort digna, no abandonades en aquella illa.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies per la seva resposta, Sr. Conseller. Miri, seré molt breu. Li deman la pròxima vegada més seny i sensibilitat a l'hora de dur a terme aquestes accions. Aquesta malauradament, a part de tenir un desenllaç dramàtic, ha confrontat dos col·lectius com són l'animalista i l'ecologista. I aquí és quan ens adonam que realment per ventura qualche cosa no s'ha fet bé.

Allò dit, Sr. Conseller, seny i sensibilitat. Moltes gràcies.

I això que volia dir també, que avui és un gran dia d'alegria per al benestar animal i vostè, per ventura, entre cometes, ens ha ofegat amb sang la nostra alegria.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas)

Aquest conseller li puc assegurar que està content, avui, el Dia del benestar animal, i evidentment que té les responsabilitats per tirar-ho endavant, però també té responsabilitat de conservació, i aquesta actuació l'hem feta consensuada tant amb el GEM-GOB, Terra Ferida, la Universitat, el Col·legi de Forestals..., amb moltíssima de gent. No és una acció aïllada ni improvisada, és una acció molt pensada, que desgraciadament hem tengut aquest final, però la gestió del medi ho requereix.

Com he dit abans, a l'anterior legislatura 19.000 cabres a la Serra de Tramunta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vidal, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas)

...i no em sentirà, a mi, fer demagògia sobre aquest tema.

I.6) Pregunta RGE núm. 1447/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llei de consultes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 1447/16, relativa a llei de consultes, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, treballadors i treballadores de la cambra i públic que avui ens visita, especialment la gent de Bimbo. Sra. Consellera, tal com hem deixat plasmat en els acords pel canvi el nostre grup parlamentari considera que una llei de consultes és una eina imprescindible per millorar la qualitat de la nostra democràcia, el que vàrem demanar a places i carrers fa quasi cinc anys.

El Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els ajuntaments actualment no disposen d'aquesta eina tan necessària. Una democràcia avançada ha de ser capaç de preguntar a la ciutadania sobre les grans qüestions polítiques i governar en conseqüència. A més d'això la possibilitat d'aprovar lleis i projectes avalats per consultes populars representa un blindatge democràtic davant possibles canvis de govern que vulguin imposar l'interès d'uns pocs sobre el bé comú, ja que allò aprovat per un referèndum només podrà ser modificat per un altre referèndum.

Sra. Consellera, moltes institucions estan esperant, per exemple pel que fa al Consell d'Eivissa. Resulta especialment urgent disposar abans d'aquesta llei per poder complir amb els

principals punts del programa del govern insular, ja que allí s'ha pactat que hauran de ser sotmeses a consulta popular totes aquelles decisions que superin el 10% del pressupost anual del consell, les que necessiten més d'una legislatura per ser completades, i aquelles que siguin importants per a la ciutadania.

Per tot això, Sra. Consellera, quan té previst el Govern dur al Parlament la llei de consultes que permeti un marc normatiu perquè els ajuntaments, els consells i el Govern de les Illes Balears puguin complir amb els seus respectius programes de govern? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies, presidenta. Sr. Aguilera, tot açò que vostè ens acaba d'explicar efectivament aquest govern ho comparteix. Efectivament està en els acords pel canvi, efectivament; ho contempla també l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balear, la possibilitat de consultar els ciutadans. L'impuls d'una llei de consultes, com deim, forma part d'uns dels compromisos també de tots els partits que formam el Govern, i per tant l'objectiu d'aquest govern és que durant l'any 2017 aquesta comunitat autònoma disposi d'una llei de fer consultes que permeti, com vostè demana, un marc normatiu per poder fer consultes a l'àmbit autonòmic, a l'àmbit insular i a l'àmbit municipal.

Entenem i compartim la pressa que tenen vostès perquè el projecte tiri endavant. En aquests moments la Direcció General de Participació i Transparència ha iniciat ja les tasques d'estudi inicials per comparar textos legals que ja existeixen, textos de diverses procedències, per establir quina casuística haurà de regular aquesta norma. Per tant estam ja a la fase més inicial per a l'elaboració d'aquesta llei de consultes.

Fa quinze dies el director general de Participació i Transparència i jo mateixa vam anar a Eivissa, ens vam entrevistar amb la vicepresidenta del consell i també amb els alcaldes d'Eivissa i els regidors, perquè som conscients d'aquest pacte de governabilitat del Consell Insular d'Eivissa, i som conscients d'aquesta necessitat que tenen vostès, però també, com saben, a l'hora de fer una llei, una normativa, s'han de posar les bases, s'ha de fer molt bé, no ens podem precipitar, i per tant li dic que l'horitzó és l'any 2017 i estam ja en aquesta fase inicial d'estudi per començar-la a redactar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, em sap molt de greu les notícies que avui porta, haver d'escoltar que serà l'any 2017, no ha concretat que sigui ni primer, ni segon semestre, que es dugui a terme aquesta llei. No només, ho torn

repetir aquí, com ha documentat, que fa dues setmanes va fer la visita, va explicar en el Consell d'Eivissa exactament aquesta demanda que hi ha inicialment, però no només és des d'Eivissa sinó tots els consells i els ajuntaments, perquè pensem que, sobretot des del nostre grup parlamentari, la participació ciutadana ha de ser un dels eixos importants, i esperam a quasi la meitat de la legislatura perquè el Govern encara no ha començat aquests estudis, però sabem perfectament que per exemple un dels seus socis, des de MÉS per Mallorca, ja tenia un esborrany i possiblement el cost econòmic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Aguilera, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies, presidenta. Sr. Aguilera, nosaltres també compartim aquesta nova forma de governar, compartim aquesta necessitat de consultar la ciutadania decisions importants que s'han de prendre per part del Govern, i també compartim aquesta necessitat de blindar aquestes decisions que s'han de prendre. És cert, hi havia aquest primer esborrany, una proposició no de llei presentada; l'hem estudiada, en aquesta fase d'estudi que estam fent l'hem estudiada també, aquesta proposició no de llei, per intentar que fos la base de la llei de consultes que hem d'elaborar, però hem optat per avançar per un altre camí perquè volem una llei molt més completa que la que formava part d'aquesta proposició no de llei, una llei que permeti fer una diversitat de consultes.

Al mateix temps convindrà amb mi que els recursos són limitats, açò és cert, i que el mateix departament on s'està elaborant aquesta llei s'ha de dedicar a fer altres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Sí, un momentet. ...a fer...

(Algunes rialles)

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.7) Pregunta RGE núm. 1443/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nova escola a Campos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 1433/16, relativa a nova escola a Campos, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, dijous passat el vicepresident en persona presentava devora vostè el projecte d'un nou i molt reclamat IES a Santa Maria. Quant està prevista una visita similar a Campos? Fa vuit anys que a Campos nins i nines, pares, mares i docents reclamen una escola nova perquè l'actual CEIP Joan Veny i Clar ha quedat obsolet.

Saben de sobres, perquè si no ho han vist ho han pogut llegir cada dia a les pàgines dels diaris, que ho han anat a veure, que l'edifici està en mal estat i que a més hi manca espai. Parlam d'una escola pensada per a uns 400 alumnes i aquest curs té més de 660 matriculats, i com que no hi caben hi ha nins de primer de primària dins aules prefabricades, i s'han reconvertit diferents espais en classes: la biblioteca, la sala de coordinadors, la sala de professors són ara aules, i tot i així l'espai encara no és suficient. També val a dir la manca d'aules per a nins i nines amb necessitats educatives especials. Però tot això vostès ja ho saben. De fet, Sr. Conseller, anuncià que el mes de gener comunicaria a Campos on i quan es podria fer l'escola. Té aquesta resposta?, ens pot aclarir quan es posarà en marxa la construcció de l'escola nova a Campos?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats i diputades, Sra. Sureda, gràcies per fer preguntes que fan referència per al cas concret de l'educació a les Illes Balears. És evident que des del primer moment que vàrem entrar a la conselleria un dels punts que ens varen preocupar, a més de recuperar drets dels treballadors de la pública i la concertada, fa referència a la qüestió de les construccions escolars, tant en relació amb les noves construccions com amb la qüestió de reformes que necessiten molts de centres escolars.

És evident que hem començat, vostès ho ha dit, amb l'IES de Santa Maria, Son Macià, el tema de l'escola CEIP de Formentera, la reforma integral de l'escola d'educació especial de Son Ferriol, etc., etc. El tema de Campos és un tema que ens ha ocupat i preocupat des del primer moment. He tengut una

reunió, varen venir el batle de Campos i la comunitat educativa per parlar d'aquest tema i d'altres qüestions; el director general de Planificació també ha rebut l'AMIPA per parlar d'aquesta qüestió; jo vaig fer una visita a Campos amb l'IBISEC i director general per parlar d'aquesta qüestió amb el batle, i també l'IBISEC ho ha anat a veure, i per tant jo evidentment estic d'acord amb la seva anàlisi, com no podia ser d'altra manera.

És evident, vostè sap que la Conselleria d'Educació pot començar a fer un centre educatiu des del moment en què té un solar determinat, i en aquests moments hi havia dos solars: un solar devora l'institut i un solar de cessió de l'IBAVI, que en aquests moments està pendent d'un conveni entre l'IBAVI i l'Ajuntament de Campos respecte de la compensació. Nosaltres evidentment hem estat en contacte contínuament, com he dit, amb l'Ajuntament de Campos, tenim una bona relació amb el seu batle i l'ajuntament perquè pensam que és un tema que tots hem de col·laborar per donar resposta a un problema històric, no és un problema actual, és un problema històric sobre el qual nosaltres volem continuar treballant per tal que les condicions d'escolarització siguin les millors.

Per tant en aquest moment estam esperant que des de l'Ajuntament de Campos se'ns doni exactament un solar adequat, a partir d'aquí farem el projecte i tirarem endavant amb aquesta construcció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Està bé que hi hagi un compromís, una voluntat, fins i tot un inici de projecte, evidentment quan es tenguí el solar, i que parlassin de dates i dels solars on es fan les visites, però també hem de tenir en compte que des del 2009, fa sis anys, amb el govern Antich, es va enganar dient que hi havia un solar per a l'escola de Campos que ha resultat no tenir, sembla ser, els metres quadrats necessaris. Va ser, com diu el nostre portaveu, un bunyol del llavors conseller d'Habitatge, el Sr. Carbonero, que després de comprar els terrenys per fer-hi habitatges de protecció oficial i no poder-hi construir tot el que tenia previst els va voler destinar, un sobrant, a un equipament escolar. Ja veu, fa sis anys que estaven disposats a cedir aquest solar per a Campos, quan a altres municipis, però pel que vostè ha dit està pendent d'un conveni, se n'han de fer càrrec. D'aquella història només ens queden els 20 milions que encara avui no sabem ben bé per a què es gastaren.

Aprofitaré per recordar que vàrem fer una esmena al pressupost de 3,5 milions perquè es començàs a fer aquesta tasca. Està clar que hi ha ganes des del Govern, que s'han de respectar els temps, però també no s'ha està fent igual al que es podria. Malauradament Campos enguany no tindrà tanta sort com Santa Maria i s'hauran de sumar a l'espera. De totes maneres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sureda, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

...esperam que hi facin feina. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, jo no entraré en la qüestió que vostè ha dit, si Campos tindrà més sort o menys sort, em pareix una mica de populisme i demagògia, però bé, vostè mateixa. Però en qualsevol cas nosaltres sí que consideram que el solar de l'IBAVI sí que reunia les condicions per poder-se construir un solar, estam pendents d'aquests solar, consideram que l'Ajuntament ens l'ha de cedir, estam d'acord amb el que planteja l'AMIPA i molta gent de la comunitat educativa, perquè pensam que l'altre solar que està devora l'institut consideram que ha de ser un solar que s'ha de preservar perquè a mig termini hi haurà d'haver un increment de les instal·lacions de l'institut.

Per tant creim que a partir del 17 podem començar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

...a treballar en aquesta qüestió. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.8) Pregunta RGE núm. 1437/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retall dels serveis mèdics a l'àrea d'urgències de l'Hospital Mateu Orfila.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 1437/16, relativa a retall dels serveis mèdics a l'àrea d'urgències de l'Hospital Mateu Orfila, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El darrer dia la presidenta Sra. Armengol ens va demostrar el poc i equivocat coneixement que té sobre el servei d'urgències a l'Hospital Mateu Orfila. Sra. Consellera de Salut, sincerament considera que no han retallat els serveis mèdics a l'àrea d'urgències a l'Hospital Mateu Orfila?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, entenc per retallades persones que engegues al carrer; això és una retallada i això no ha passat a l'àrea de Menorca, ben al contrari.

És cert que un facultatiu, que és el de l'hospital, en aquest moment s'ha traslladat al PAC de Dalt Sant Joan. La pressió assistencial a l'Hospital Mateu Orfila era molt baixa, molt baixa, i de cinc a vuit pacients per metge, veien, cinc a l'hivern, vuit a l'estiu, i en canvi al PAC de Dalt Sant Joan és molt més elevada i això és una mesura d'eficiència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Ara a les retallades els diuen mesura d'eficiència. Miri, jo solament li repeteixo el que diuen els metges que són allà. Restar facultatius, com s'ha fet en el servei d'urgències del Mateu Orfila, i enviar-los al servei d'urgències de Dalt Sant Joan no ha resolt el problema, perquè realment l'Ib-salut ha volgut fer veure a l'opinió pública que ha derivat finalment un metge de l'hospital al centre de salut, però la realitat és que aquest metge ha anat a cobrir-ne dos que havien acomiadat al centre de salut Es Banyer.

A Dalt Sant Joan hi ha dies en què tan sols hi ha una sola consulta per atendre les urgències de mitja illa i també les que es puguin produir a domicili, o sigui, si tens un metge a la consulta i ha de sortir a fer una visita urgent a un domicili l'atenció primària d'urgència al centre de salut queda desproveïda, amb zero efectius. Dit d'altra manera, les urgències poden esperar, les urgències, a la cua.

Mentrestant en el repartiment que s'ha fet a l'hospital, després de tensions i negociacions, han arribat a un acord de mínims que es concreta en deu metges per a l'atenció d'urgències per cobrir tots els torns de dia; entremig hi ha hagut de tot, fins a un anunci de dimissió que finalment va ajudar perquè rectificqués. No n'hi hagut prou encara, d'efectius. Esper que no duguin sempre les coses al límit i comencin a considerar que la temporada turística ens vindrà damunt ràpidament i que una major afluència de visitants tindrà una major ocurrència de casos. Pel que coneixem i si seguim com ara, i essent que els metges majors de 55 anys poden quedar exempts de fer guàrdies, fàcilment ens podríem quedar a urgències amb només vuit facultatius, i amb aquesta plantilla haver d'encaixar els torns de vacances. És a dir, amb l'actual dotació no tindriem per cobrir totes les guàrdies necessàries.

Ara tenen temps, no deixin que la situació els exploti damunt, perquè a vostès els importen les persones, no volen retallar, i consideren que la sanitat i els seus serveis són essencials. Per tant estarem expectants que compleixin els seus

acords de mínims i vigilarem també que les promeses d'augmentar els serveis d'urgència en temporada d'estiu no quedin solament en promeses i que el reforç arribi abans, ja que no podem fiar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...de contractar persones externes, perquè amb això no...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Sugrañes, ha fet un bon resum i estic totalment d'acord amb vostè, gestionar és això, és prendre decisions, prendre mesures, i això és el que feim des d'inicis de juliol; ben al contrari del que varen fer vostès a l'àrea de Menorca: va baixar el pressupost del 2011 al 2012, en un any, va baixar un 10%, és a dir, 7 milions menys per a l'àrea de Menorca. Després sí, l'any electoral va pujar un poquet, no va arribar al pressupost de l'any 2011, i en aquest moment és superior al que hi havia l'any 2011 en 79,8 milions.

Entre l'any 2011 i el 2015 el govern del PP a Menorca va retallar sis metges, trenta infermeres, devuit auxiliars, set zeladors, quatre fisioterapeutes, seixanta-cinc persones al carrer. I vostès em parlen de retallades, Sra. Sugrañes? No vulgui crear confusió, les urgències estan més que garantides. Efectivament hem arribat a un acord amb els professionals, i a més farem millores a les urgències, millores consensuades per als ciutadans, consensuades amb els professionals per als ciutadans. Crearem una consulta ràpida, es delimitarà un espai amb sis butaques en el mateix servei per a persones que esperen proves, farem una unitat de curta estada que comptarà amb un equip propi on els pacients puguin estar allà 24 o 72 hores per evitar ingressos inadequats.

Estic segura que si valora bé aquestes mesures les valorarà positivament, perquè a vegades em sembla que quan prenem bones decisions, decisions beneficioses per a la població, els sap greu. Jo el que els deman és que no creïn alarmisme. La situació a urgències a l'àrea de Menorca està garantida, i el que hem de transmetre a la població és que tenim una sanitat pública excel·lent.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 1435/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a saturació en el servei d'urgències hospitalàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 1435/16, relativa a saturació en el servei d'urgències hospitalàries, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Conseller, a mitjans de gener hi havia setanta pacients reconeguts per l'Ib-salut a l'espera de llit només a Son Espases i Son Llätzer, però també hi havia saturació a altres hospitals públics de Balears, situació que s'ha anat repetint fins ara. Pot explicar, Sra. Consellera, el motiu de la saturació dels serveis d'urgències hospitalàries?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLER DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Com vostè bé sap en aquesta època de l'any, fruit del fred, es provoquen molts de processos virals, generalment respiratoris, que afecten persones cròniques, persones grans, pluripatològics. Per tant, sempre es produeix un increment de feina, així com a les consultes d'atenció primària.

En el moment que es va detectar aquest augment de la pressió i de la freqüentació dels pacients, es va posar en marxa un pla de contingència per poder donar resposta als ciutadans i en aquest moment tenim tota la planta de llits hospitalaris disponibles.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, el que passa sempre és previsible i aquest fet també va ser denunciat pels sindicats, però Ib-salut, encara reconeixent que hi havia malalts a lliteres i passadissos, no va voler parlar de col·lapse, però la realitat és que hi havia esperes..., Sra. Consellera diuen de 35 hores, però jo li asseguro que hi va haver malalts que varen esperar 64 hores, fins a tres dies, malalts que varen ser a urgències dies, quan un equip d'urgències s'ha d'alliberar molt abans.

Tot això, amb plantes tancades en els mateixos hospitals on existia aquesta saturació d'urgències; amb un pla de contingència, que, per cert, inclou concerts per a derivació de pacients a centres sanitaris privats, que es va començar a aplicar tard i per tant la derivació també es va fer tard.

Sra. Consellera, per què no va obrir tots els recursos públics a temps? Per què no va contractar el personal necessari de forma àgil i previsor? Doncs perquè vostè comença a aplicar, com diu vostè, mesures d'eficiència, comença a estalviar.

Però parli clar, Sra. Consellera, comença a retallar, perquè sap que el seu pressupost és insuficient, com vàrem denunciar en el debat de pressuposts, ha retallat i ha retardat l'activació del Pla de contingència. Ha retallat directament, almanco ho ha intentat, un 20% del personal al servei d'urgències del Mateu Orfila. Retalla mantenir els serveis d'urgències en mínims i davant qualsevol punta assistencial, els malalts han de quedar als passadissos de tots els hospitals públics de Balears. I això no es fa en un mes, no és cosa d'un mes, la setmana passada hi havia 50 malalts als passadissos del servei d'urgències de Son Llätzer. És a dir, encara continua la saturació del servei, continua la retallada i continua el malestar dels professionals.

Sra. Consellera, reforci el servei d'urgències per evitar col·lapses i persones malaltes en els passadissos, per a la millora assistencial i per a la dignitat dels malalts. En set mesos la gestió de la conselleria li escapa de les mans, Sra. Consellera.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLER DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Miri Sr. Serra, nosaltres treballam per l'atenció sanitària a la població i ho sap, i pot fer tota la demagògia que vulgui, igual que de vegades surten imatges d'un diari, dient que és un passadís d'un hospital, quan era una zona d'observació de Son Espases, per exemple.

Tots els nostres equips directius diàriament analitzen la pressió assistencial i la freqüentació, és un tema que es fa diàriament. Quan vàrem detectar que augmentava a l'illa de Mallorca un 3% respecte el mes anterior, va ser quan es va posar en marxa el Pla de contingència, no es posa per pressions, es posa realment quan és necessari.

Es varen incrementar recursos tant als hospitals de Son Espases, a urgències, 6 infermeres i 6 auxiliars contractades més; a atenció primària es varen reforçar amb metges i infermeres els PAC de Palma; es varen posar més llits d'hospitalització a disposició. Obrir 12 llits suposa contractar d'11 a 12 persones, per tant, no es pot fer immediatament, ja, es necessita de vegades un dia, que és el que ens vàrem torbar

a obrir 12 llits i el dia següent, 12 més. Per tant, ara els llits d'hospitalització de Son Llätzer també estan oberts.

Es va incrementar també, jo crec que no ho sabien, l'hospitalització a domicili, fins a 25 pacients, la disposició de llits a Creu Roja i a Sant Joan de Déu.

I sí, es faran concerts amb la privada, sempre que sigui necessària, tot i així que la planta hospitalària de la xarxa pública no sigui suficient.

Per tant, jo crec que no s'han de crear alarmes innecessàries, li ho deia abans a la Sra. Sugrañes, tenim una sanitat pública excel·lent, tenim persones que la gestionen. Que sabem que sempre hi haurà moments de més activitat, ara per cert estam en època de grip.

I el que sí crec que queda patent, evident i clar, de cada vegada més, és que la sanitat per a aquest Govern és una prioritat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 1439/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement del castellà per part dels agricultors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 1439/16, relativa a coneixement del castellà per part dels agricultors, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, fa uns dies vàrem poder llegir en premsa com el seu director general de Salut i, alhora, el seu home, feia unes declaracions insultants cap als pagesos de la nostra comunitat.

Abans de res li vull dir que quan veig unes declaracions així, tenc la tendència a comprovar si realment les declaracions han estat tal i com es traslladen a la notícia, ja que per la meua pròpia experiència, de vegades les declaracions que apareixen no es cononen amb la realitat que surt publicada.

Per això vaig voler fer la comprovació i en aquest cas sí que el que es llegia es corresponia exactament amb el declarat pel seu home, Juli Fuster, a la vegada director general d'ib-salut, ho va dir en castellà: "*Quiero que vengan muy buenos profesionales y que además entiendan muy bien al agricultor mallorquín, que casi casi no sabe hablar castellano*".

La veritat, Sra. Consellera, és que aquestes paraules ofensives han molestat molt els pagesos que veuen com són malmenats un dia sí i un altre també per aquest Govern de regrés. Un Govern, Sra. Armengol, que regressa a pràctiques del primer pacte; un Govern que no paga les ajudes als pagesos,

que no dialoga, que no escolta, que no consensua; un Govern que torna tractar els pagesos com a ciutadans de tercera i un Govern que ara els menysprea.

Consellera, no conec cap pagès que per suposats malentesos causats per la llengua, hagi estat tractat de mal d'orella tenint mal a un peu...

(Algunes rialles)

També li vull dir que no conec cap pagès, que si li demanen quin metge s'estima més que el tracti, idò que no contesti el millor, sense entrar a si parla castellà, català, mallorquí, menorquí, eivissenc, o formenterenc. Anècdotes tots en tenim, però haver de justificar el tema del requisit del català, fent llenya damunt els pagesos, Sra. Consellera, em sembla que és passar-se de frenada.

Davant tot això i davant d'una manca de disculpes per part del seu home, a la vegada director general d'ib-salut, nosaltres voldríem saber si vostè, Sra. Consellera, com a superiora del seu home, vol aprofitar per demanar disculpes en nom seu a tota la pagesia d'aquesta comunitat i assegurar-nos que no tornarà passar.

Li ho dic de veres, Sra. Consellera, no hi havia per què haver de fer llenya damunt els pagesos. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLER DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo crec que cap membre d'aquest Govern, ni jo mateixa evidentment, consideram que els agricultors no parlin castellà. És prou evident.

El que sí li puc dir és que tenc una experiència de quasi 30 anys, ja en són prou, a una consulta, a una consulta..., o a l'àmbit..., a una consulta no, més aviat a l'àmbit sanitari balear, i aquesta experiència m'ha demostrat que és molt important la comunicació i és molt important que en situacions de vulnerabilitat, les persones es puguin expressar en el seu idioma, amb el qual se senten més còmodes, sobretot si es tracta d'una llengua d'aquesta terra.

Afavorir la comunicació és una obligació nostra, de l'administració, i això és el que intentam fer amb aquesta nova normativa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

(Remor de veus)

I.11) Pregunta RGE núm. 1317/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a inspeccions de treball.

Onzena pregunta RGE núm. 1317/16, relativa a inspeccions de treball, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Presidenta, bon dia. Aquesta pregunta entenc que va adreçada al conseller de Treball, Sr. Negueruela, a qui vull demanar quins plans d'actuació té previst el Govern, concretament la seva conselleria, per donar continuïtat als plans d'inspecció que es varen iniciar a l'estiu passat, plans d'inspecció laboral evidentment, que tenen per fi vetllar pels drets dels treballadors, però també vetllar contra l'intrusisme laboral.

Sé que la seva conselleria va posar en temps rècord un pla d'inspecció que, per primera vegada, a Formentera va poder permetre fer inspeccions de laborals en horari nocturn. Aquest fet ha tengut una excel·lent acollida per part no només del Consell Insular de Formentera, sinó també per part de representants de les empreses i evidentment és imprescindible i molt necessari.

Sé que el Consell Insular de Formentera continua fent extensible el seu oferiment, permetre una col·laboració perquè novament inspectors de Treball puguin venir a fer inspeccions en horari nocturn i, en aquest cas, li demanaria quins plans té previst executar tenint en compte que en aquest moment una de les preocupacions primordials és l'intrusisme, sobretot en el sector de la construcció.

Per tant, res més a dir, estic per escoltar la seva intervenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sra. Diputada. Desde el principio de legislatura nos desplazamos y nos seguimos desplazando al conjunto de las Islas para escuchar las principales reclamaciones. El Consell de Formentera nos había dicho que tuviésemos en cuenta la peculiaridad de Formentera a la hora de establecer el plan de lucha en el verano, se atendió esa reclamación del Consell de Formentera con los resultados que sabemos: se aflojaron, creo que son, unos 148 trabajadores beneficiados, unos porcentajes de incremento respecto a otros años de un 218% en indefinidos, un 281 en fijos discontinuos y más de 35% en ampliación de jornada.

Por tanto, viendo esos resultados nos volvimos a reunir cuando hicimos el análisis de estos datos con el propio Consell de Formentera, con su presidente al frente, y se nos solicitó que durante el invierno, que es temporada baja, pero es temporada

alta para muchos sectores, entre ellos, como bien ha señalado, el sector de la construcción, ¿qué planificación podíamos impulsar?.

Le hemos respondido, la directora general de Trabajo se ha reunido con la Dirección Territorial de la Inspección, y se ha puesto en marcha, que se pondrá en marcha en los próximos meses, un programa para que juntamente técnicos de la Conselleria de Treball, especialistas en Salud Laboral, inspectores de trabajo y técnicos del propio Consell de Formentera, que conocen todas las peculiaridades sobre el terreno, podamos hacer un plan conjunto para empezarlo a desarrollar durante estos primeros meses. Para ello, además, se cambia la planificación de la Inspección de Trabajo y Seguridad Social del conjunto de las Islas durante este año 2016 centrándola en la precariedad laboral, centrándola en la salud laboral y, por tanto, también haremos campañas específicas dentro de Formentera. Fue una solicitud directa por parte del presidente y por parte de la consellera y, por tanto, nosotros atendiendo esa reclamación, viendo el resultado de las últimas entendemos que deben realizarse, por tanto, planificamos ya durante 2016, que era lo que había que modificarla ya se ha planificado para después poder proseguir también durante el verano campañas extraordinarias ya también en otro tipo de sectores.

Por tanto, esperemos que tenga un buen resultado como las anteriores y trabajando conjuntamente con el consell, que solo agradecer además tanto los medios humanos como los medios técnicos que ha puesto a disposición de la conselleria y de la Inspección de Trabajo para que se puedan llevar a término.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

No vol fer ús de la paraula, Sra. Tur?

I.12) Pregunta RGE núm. 1443/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nivell 33.

Dotzena pregunta, RGE núm. 1443/16, relativa a nivell 33, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el diputat Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, avui no li parlaré de llengües. En els acords de governabilitat, subscrits pel seu partit, hi figura una mesura anomenada "suplement -perdó- supressió complement 33", exactament, aquest complement, que coneixem més aviat com a nivell 33, és una retribució que cobra qualsevol funcionari que ha exercit un càrrec de responsabilitat política en tornar a l'administració. Es tracta, idò, d'un privilegi.

Per altra part, en el document titulat *180 dies de canvi*, que vostès varen donar a conèixer a començament de gener, si no record malament, o un poc més tard, hi llegim que dia 24 de juliol passat aquest govern va iniciar la tramitació de l'avantprojecte de llei de modificació de la funció pública i que

una de les mesures preses ha estat la suspensió de l'anomenat nivell 33. Efectivament, així consta a la Llei de pressuposts, però en els acords de governabilitat vostès parlaven de supressió, no de suspensió, i de moment, quan han transcorregut ja més de sis mesos des de la posada en marxa de l'avantprojecte de llei d'aquesta supressió no en sabem res.

En aquest parlament només hem sentit parlar de supressió de determinats articles lingüístics, aquest sí, de la Llei de funció pública, una iniciativa, per cert, no del Govern sinó dels grups parlamentaris que li donen suport.

En definitiva, Sra. Presidenta, què passa amb la supressió anunciada?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, vostè deia, bé, aquest govern du set mesos caminant amb un full de ruta molt marcat per una signatura que és pública dels acords pel canvi que varen fer seva tants els partits que conformam el Govern com Podem Illes Balears, on hi havia tot un establiment de prioritziació de polítiques i primer vàrem dir clarament que ens volíem dedicar a rescatar drets dels ciutadans i ciutadanes més vulnerables i que pitjor ho passaven, per això hem retornat drets en sanitat, en educació, termes socials, en definitiva, una política que vostè coneix perfectament.

També en aquells acords pel canvi parlàvem d'aquesta situació del nivell 33, del popularment anomenat nivell 33, que, com vostè referia, cobren els funcionaris que han dedicat una part de la seva trajectòria vital a la funció política. Bé, nosaltres parlàvem de la supressió i en aquesta línia treballam des d'una modificació que és àmplia, que volem consensuada, que volem amb els informes jurídics que la puguin fer possible i factible i que, evidentment, voldrem el suport i demanarem el suport, dels grups parlamentaris. Per tant, intentarem negociar-ho.

En aquest moment, què hem fet ja? Està suspès el complement, per tant, en aquest moment ningú no cobra aquell complement del nivell 33 i tenim un any per treballar amb aquesta llei de funció pública.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, per les seves explicacions. Però el problema és que aquesta suspensió és vista com una dilació i com una voluntat de no complir amb la promesa electoral i dels acords de governabilitat.

Per exemple, per tornar a l'antiga llei de normalització lingüística vostès es varen servir d'una proposició de llei d'El Pi, em sembla molt bé. I com bé saben, en tenen una de Ciutadans en relació amb el nivell 33, registrada a mitjans juliol passat, abans i tot que començassin a tramitar l'avantprojecte de llei. Veig, avui mateix ho he vist, que l'han inclosa a la proposta d'ordre del dia del pròxim ple, magnífic perquè serà una ocasió realment de debatre sobre la seva conveniència i de passada vostès tendran ocasió també de complir o, com a mínim, ratificar la seva promesa.

Sobretot jo el que li demanaria és que no es facin enrere. No fa gaire vàrem llegir a la premsa que es plantegen mantenir aquest privilegi, encara que de forma atenuada, no caiguin en aquesta transacció, seguirà sent un privilegi encara que sigui de forma atenuada i un greuge, un greuge doble de cara als altres funcionaris...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... i sobretot de cara a tots els ciutadans.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, vostè sap que l'executiu és independent del legislatiu, per tant, jo no sé què va a l'ordre del dia de la setmana que ve ni sé la conformació i el debat que tendran els diferents grups parlamentaris. El que sí sé és que aquest govern compleix el full de ruta pactat i el que va fer públic. I vostè diu, no han fet res, no, no, hem fet el més important, en aquest moment ningú no cobra l'anomenat el nivell 33, per tant, això és important, no és tornar enrere de cap decisió presa, sinó que és la mesura presa per la Llei de pressuposts, crec que és prou clara.

Nosaltres volem i tenim desig de fer una modificació profunda de la Llei de funció pública, crec que és necessari, crec que val la pena actualitzar tot el nostre sistema d'administració pública i per això volem un debat més ampli on, evidentment, també hem de parlar d'aquesta qüestió del nivell 33 on, repetesc, hi haurà les mesos de negociació amb tots els grups parlamentaris, la consellera d'Hisenda i Funció Pública, que ja fa feina en aquesta línia; també hi ha d'haver acords amb els sindicats de la funció pública; també necessita dels informes jurídics necessaris, i crec que en tota aquesta línia de treball és on els demanarem la seva participació.

També dir que és voluntat d'aquest govern arribar a acords amb els funcionaris públics, com vostè ens ha reclamat

moltíssimes vegades, i durant aquests sis mesos hem demostrat capacitat d'acord amb tots els treballadors públics i seguirem en aquesta línia també amb els grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1446/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pobresa energètica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 1446/16, relativa a pobresa energètica, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, resto de personas de la Cámara, buen día a todos.

Com valora el Govern la situació de pobresa energètica a les Illes Balears després dels darrers esdeveniments a Binissalem?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el primer que crec que val la pena dir com a govern, però crec que en nom de tots els membres que som en aquesta cambra, és lamentar moltíssim i profundament la mort tant del pare com del fill que va ocórrer a Binissalem per aquella situació absolutament desgraciada. Nosaltres som un govern i, a més, vostè ho sap perfectament amb un acord, als quals jo feia referència, signats amb el seu partit polític on vàrem fer de la nostra forma de fer política una prioritat absoluta que és rescatar els ciutadans i sobretot preocupar-nos i ocupar-nos d'aquells més febles i d'aquells que es troben en una situació de més vulnerabilitat, i no tancar els ulls davant una situació real i dramàtica que és la situació de pobresa que arriba a molts de ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

La mesura més important que farem contra la pobresa és la Llei de renda social garantida que ja està en tramitació al Parlament de les Illes Balears i per tant, esperam que això sigui un canvi radical de moltes famílies que pateixen una situació absolutament de vulnerabilitat.

Vostè em demana concretament de la part de pobresa energètica, li he de recordar que dia 19 de gener ja vàrem fer la Mesa de pobresa energètica, un instrument i un organisme nou de diàleg i debat, però sobretot de prendre solucions conjuntes entre diferents institucions i entitats que poden fer front i ajudar

a aquesta situació de pobresa energètica que viuen molts de ciutadans d'aquestes illes.

Hem creat el fons autonòmic per al rescat de la pobresa energètica de 200.000 euros per a l'any 2016, que anirem augmentant en tot allò que facem d'estalvi energètic utilitzant renovables en aquesta comunitat autònoma.

Hem parlat amb les elèctriques de fixar una moratòria per a tots aquells ciutadans que no poden pagar el rebut elèctric. Hem aconseguit ja que altres companyies elèctriques, no només Endesa i Gas Fenosa que ja hi eren, sinó també Iberdrola... - perdó-, Iberdrola i Gas Fenosa s'acolliran als convenis amb els diferents ajuntaments a través de la FELIB, per fer front a aquests casos de pobresa energètica.

En definitiva, el Govern no està de mans creuades, ha establert aquestes línies de treball que crec que donaran els seus resultats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, si la luz ha subido más del 60% desde el 2007, si las rentas han bajado un 8,5%, si cae la cobertura de desempleo y el gasto en prestaciones, si no repunta el empleo, si los contratos a tiempo parcial aumentan y si tener un empleo no garantiza salir de la pobreza, las consecuencias son evidentes, no lo dice esta diputada, lo dice Cáritas, organización a la que he recurrido para tener estos datos.

Soy consciente de que usted recoge todo esto, en su réplica lo ha expuesto, pero encaramos esta legislatura con una gran masa de población afectada por procesos de exclusión social, en muchos casos con una situación de pobreza severa, con el reflejo de la imposibilidad de calentar la casa, de disponer de agua caliente, luz eléctrica, etc.

Esta situación es lo que venimos a llamar pobreza energética, vale, que son familias que tienen que destinar más del grueso de su renta para pagar la luz, el agua y el gas y, en contraste a todo esto, tenemos algunos titulares realmente escandalosos: "Las grandes eléctricas españolas duplican en beneficio a las europeas", "Las eléctricas consiguen mayores beneficios en recesión que en expansión" y uno de nuestros preferidos, "El presidente de Iberdrola cobra 42.000 euros al día".

Recordamos que las grandes empresas energéticas, los buques insignia del Ibex 35, estas cinco empresas, ellas solas, concentran el 71% de los expolíticos presentes en los consejos de administración.

Vale que se actúe con el fondo autonómico para el rescate energético, de acuerdo, fondo al que presentamos una enmienda para resaltar su carácter de urgencia, no para que 200.000 euros se conviertan en más dinero del contribuyente en el futuro, y las eléctricas no asuman ninguna responsabilidad, sino para que las eléctricas sean corresponsables, eso es lo que queremos, que las eléctricas sean corresponsables, que no condonen sólo tres meses la deuda, sino que se hagan cargo de contribuir a esta pobreza energética.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Seijas, efectivament la lluita contra la pobresa és més àmplia que la pobresa energètica, per això treballam en la renda social, per això treballam en polítiques actives d'ocupació, perquè és important poder reinserir socialment i per tant que la gent pugui tenir treball i una dignitat en la seva vida, en definitiva, moltes qüestions.

Quant a la pobresa energètica, miri, les elèctriques paguen el bo social que és caràcter espanyol i que nosaltres hem demanat, perquè hi ha molta legislació que és estatal, el bo social que paguen les elèctriques nosaltres creim que és absolutament injust, que no és adequat perquè no va per renda de les persones que el reben, i per tant això és una legislació estatal en la qual també des de la conselleria hem treballat amb el ministeri, tot i que ens ha fet orelles sordes a una realitat que és prou notòria.

Quant al que pot fer el Govern, estam tirant endavant polítiques adequades, crec, des d'aquesta mesa, que hi haurà grups de treball per treballar cas per cas perquè cap ciutadà d'aquesta comunitat autònoma es quedi sense...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

I.14) Pregunta RGE núm. 1432/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS,, relativa a aigua potable per a tots en temporada alta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta RGE núm. 1432/16, relativa a aigua potable per a tots en temporada alta, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, tenc la sensació que les IDAM, les dessaladores, en el pas del temps han tornat un *transformers*, és a dir, s'han transformat, eren lletges, eren dolentes, mataben, però és on la gent ara s'adona que en una situació com la que tenim són imprescindibles.

Vists aquests *transformers* i entenc que els bons, no els dolents, li deman si pot garantir amb les dessaladores que disposa durant els mesos de juny, juliol, agost i setembre d'aigua de qualitat per a les quatre illes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Començaré per dir una cosa òbvia que moltes vegades no ha estat treballada des d'aquest concepte: l'aigua és un recurs natural escàs i s'ha de fer una bona gestió de l'aigua. I desgraciadament no és aquesta la situació que ens hem trobat, a més en un moment on vostè sap que tenim dades de sequera, a Eivissa ja declarada, i que tenim una situació complicada, no és culpa d'aquest govern que no plogui, però evidentment hem de resoldre una situació que agreuja molt la situació de partida.

Miri, Sr. Font, per ser clara, on tenim, on arriba el sistema en alta nosaltres podem garantir el subministrament d'aigua, allà on no arriba el sistema en alta no el podem garantir, vostè això ho coneix perfectament; a l'illa de Mallorca tenim connectada La Costera, La Marineta, les dessaladores d'Andratx, de Palma i d'Alcúdia, tot i que de Palma teníem tres línies aturades que ara ens constarà molt tornar-les posar en marxa, que s'ha fet una sobreexplotació dels aqüífers i no s'ha utilitzat aigua de les dessaladores; a Menorca tenim la dessaladora de Ciutadella no connectada; a Eivissa, com vostè sap, tenim la dessaladora a Vila i a Sant Antoni, que feim ara les interconnexions i la de Santa Eulària no connectada i que aquest govern vol connectar.

La realitat: ens hem trobat aquests *transformers*, de vegades molt mal col·locats i de vegades no connectats i per tant, això no garanteix el subministrament d'aigua.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, puc estar d'acord parcialment amb vostè, és a dir, si en el tema de l'aigua no feim demagògia i

feim una política realment com toca, que hi ha 67 ajuntaments i els governen distints colors polítics i tenen el mateix problema, segurament aquesta pardalera -i entenguin l'expressió- que hem duit en el tema de l'aigua faria estona que estaria liquidat.

Jo intentaria recuperar si és possible el conveni de la Sra. Narbona de l'any 2005-2006, intentar acabar de connectar amb Manacor, intentar que a tot l'oest i l'est de Sant Josep a Eivissa es facin les interconnexions. Mirar com resollem arribar a Felanitx i a Santanyí, no sé si per Algaida, que seria la gran opció, o per Manacor, que ja hi seria des de Maria que ja hi és.

Però el que sí crec és que davant aquest període de sequera que ve, perquè ara havíem passat molts d'anys i no n'hi havia, de sequera, és el moment d'unificar l'aigua en alta en general, no tan sols aquella que té el Govern, sinó Calvià 2000, Emaya, qualsevol empresa pública hauria de ser capaç de tenir un mateix preu en aigua en alta, perquè després resulta que el Govern ven aigua de Sa Costera a una empresa municipal i la cobren com a aigua dessalada i l'han de cobrar com aigua d'un preu de la mescla de totes les aigües on aniria bé que tots els ciutadans de cada illa pagàssim el mateix preu d'aigua en alta.

Crec i la pregunta està feta perquè és una gran oportunitat, com que ara la gent se sensibilitzarà, de mirar d'unificar un sol preu d'aigua en alta i per l'altra qüestió entendre que quan hi ha aigua s'han de seguir emprant les dessaladores, perquè si volem recuperar els aqüífers necessitam durant molt de temps...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... -és crucial el que he de dir i acab-...

(Rialles i remor de veus)

...durant molt de temps, molt de temps, molt de temps...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

...perdoni, pensava que m'havia llevat... No, no me l'ha llevat, és fantàstic!

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo també enyor la ministra Narbona, efectivament, i si prest tenim un govern a Espanya que tenguí aquesta concepció i que entenguí que a les Illes necessitam unes inversions extraordinàries, esper que puguem arribar a aquests convenis.

Miri, Sr. Font, per anar al fons de la qüestió que vostè em planteja, li agaf el guant, seria lògic que féssim una gestió de l'aigua molt més raonable. Per tant estam en aquesta línia, seria lògic que prioritzem infraestructures hidràuliques perquè no podem dir que som una destinació turística de primer nivell quan tenim aquesta situació com la que tenim i la que patim, i per tant en tot això hem de fer un plantejament diferent, des del Govern, els consells insulars i les altres administracions, sense cap mena de dubte. Què està fent aquest govern en aquest moment, en una situació clamorosa d'una situació de sequera, de falta de pluges, i de situacions greus? De moment estam amb 12.700.000 euros que invertirem en tot això que fa referència tant a infraestructures per poder tenir aquesta aigua en condicions, com per als pagesos que patiran i pateixen aquesta sequera ja en les seves pròpies carns i en el seus propis resultats econòmics.

Vostè feia referència al preu. Sens dubte aquest és un dels handicaps que tenim a l'hora de plantejar un mateix sistema d'aigües. Què volem fer? Connectar la dessaladora de Santa Eulària com a primera qüestió bàsica perquè a Eivissa tenim un problema, estam amb les interconnexions, i nosaltres ho volem arreglar en aquesta legislatura amb canalitzacions en el llevant, a Manacor, perquè no té lògica que tinguem les tres dessaladores a un costat de Mallorca i a l'altre costat de Mallorca no puguem arribar perquè ni tan sols no tenim canalització.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Per tant aquesta és la voluntat d'aquest govern. Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 1678/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous horaris als centres de salut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 1678/16, presentada en substitució de la RGE 1440/16, relativa a nous horaris als centres de salut, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, fins a cinc ocasions li he demanat per l'ampliació de dues hores i mitja de l'horari dels centres de salut. 34 dels 45 coordinadors varen firmar un document davant els jutjats que eximia de qualsevol responsabilitat aquests professionals per una decisió precipitada, improvisada i imposada des del Consolat de Mar.

Sra. Armengol, quan hem conegut que s'han perdut 26.000 cites i que s'han disparat les llistes d'espera a Atenció Primària, segueix considerant que tot funciona amb normalitat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Com faig sempre tornaré començar agraint la magnífica feina als professionals sanitaris d'aquesta comunitat autònoma, que dia a dia fan possible una sanitat que crec de cada vegada més excel·lent i més adequada per als ciutadans d'aquestes illes.

Efectivament, Sra. Prohens, per cinquena vegada em demana d'una mesura que fa aquest govern. Podriem pensar que és un govern que funciona fantàsticament bé perquè el Partit Popular, partit majoritari de l'oposició, només veu una mesura que ha de ser discutida amb la presidenta del Govern una vegada rere una altra. Dimecres passat la consellera de Salut va comparèixer en comissió, va explicar la mesura, va explicar el perquè, va explicar com evoluciona, nosaltres encara estam esperant que algú del Partit Popular expliqui per què va decidir imposar tancar els centres de salut l'horabaixa i, per tant, llevar un dret a tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

Però bé, si vostè vol que li digui els beneficis d'aquesta mesura, són bastant evidents. La sanitat és més accessible per als ciutadans, els ciutadans tenen més horari per anar a la sanitat, cosa que ja és bastant important per se, però bé, ho demostren les dades: entre aquests dos mesos, desembre i gener, s'han fet 175.000 visites en pediatria, metges de família i infermers l'horabaixa. A vostè li pareix que 175.000 ciutadans que han estat atesos no és una bona raó?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, ha perdut una altra oportunitat per mostrar-se humil i per rectificar. No tot ho fan bé, Sra. Armengol. La perden les formes, a vostè i al seu govern. I després d'escoltar el que hem escoltat avui a la Conselleria de Salut, n'hi ha moltes, de coses per rectificar.

Accessibilitat. Vostè creu que són més accessibles si s'han perdut 26.000 cites a Atenció Primària? O si els metges deixen d'atendre el matí per poder atendre els horabaixes? O si s'han d'esperar quinze dies per poder anar a un metge de capçalera? És això accessibilitat? Ha tornat a posar l'exemple de pediatria. Sap que a la part forana, quan dus un nin al centre de salut,

només tens un 17% de possibilitats que t'atengui un pediatre?, ho sap, Sra. Armengol?

Els professionals diuen que se senten abandonats per aquest govern, que no els escolta. Miri, Sra. Armengol, jo crec que després del que hem escoltat avui de la gestió de la Conselleria de Salut, al final li anirà bé el mandat parlamentari per cessar l'home de la consellera i tornar una mica de dignitat a aquesta conselleria.

Sra. Armengol, de veres, deixi l'orgull, deixi la supèrbia. Vostès, maldament li costi de creure, també s'equivoquen, i en salut no ho estan fent bé, Sra. Armengol. És a temps de rectificar, rectifici, rectifici pel bé d'aquestes persones. I li ho tornaré a demanar, cinc vegades més si fa falta, fins que no ens digui la veritat, fins que no reconegui que s'estan equivocant, perquè el que estam veient en aquest ple d'avui és un *déjà vu*, tornam a parlar d'ecotaxa, tornam a parlar de les cabres d'Es Vedrà, i tornam a parlar del que passa a Atenció Primària.

Sra. Armengol, no tot ho fan bé. Ja sabem que vostès no fan retalls, vostès fan mesures d'eficiència; vostès fins i tot no maten les cabres, vostès gestionen, i ara també resultarà que el 17% que t'atengui un pediatre és fer més accessible per a les mares poder dur el seu fill als metges. Sra. Armengol, rectifici.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, s'ha aturat a pensar dos segons que el que vostè m'està recriminant és la seva herència?, és l'herència del Sr. Bauzá?

(Remor de veus)

Són els retalls en salut que vostès varen provocar durant quatre anys, on varen baixar el pressupost, on varen acomiadar 1.300 professionals sanitaris d'aquesta comunitat autònoma; se n'adona, que això és la seva herència? I sí, és una herència mala de gestionar, però la gestionam basant-nos en l'interès general.

I clar que ens equivocam!, aquest govern, i aquest govern ha de..., així com jo al Sr. Bauzá mai no li vaig demanar sentir disculpes, mai no li vaig sentir demanar disculpes, a mi m'ho ha sentit moltes vegades, i no som gens superbs i som humils. Però li diré una cosa: aquesta decisió no és una decisió feta des de la improvisació, molt estudiada, molt explicada, la dúiem a tots els programes electorals perquè estàvem en contra que la sanitat fos menys accessible, i és menys accessible, li agradi o no, quan els centres de salut estan tancats l'horabaixa.

I estam orgullosos, sí, i estam orgullosos que la sanitat ara sigui universal i tothom tengui targeta sanitària, i estam

orgullosos d'haver llevat els 10 euros i per tant haver llevat el copagament per tenir sanitat pública en aquesta comunitat autònoma, i estam orgullosos que 175.000 persones hagin pogut ser visitades el capvespre.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 8551/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a model de reconversió turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE 8551/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a model de reconversió turística. Té la paraula el Sr. Josep Melià pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, El Pi presenta aquesta iniciativa sobre el model de reconversió turística per tenir un diàleg i un intercanvi d'opinions sobre cap on anam en aquesta matèria, que és evidentment essencial per al país, per a les Illes Balears.

És vera que turísticament vivim un moment dolç, diríem, i el vivim crec que per dos factors, bàsicament: per factors interns, podríem dir per una política encertada des del nostre punt de vista de modernització d'establiments turístics, de la qual ja vàrem parlar quan es va debatre el decret llei; i, entre altres raons, perquè oferim una seguretat als clients molt apreciada, i per tant crec que aquest és un element molt positiu de les Illes Balears, que -diguem-ho així- ha estat possible gràcies a tothom, gràcies a tothom, també evidentment al Govern balear, als ajuntaments, a totes les administracions, als agents privats, etc., etc., etc. I també vivim un moment dolç per factors externs, i aquests factors externs malauradament són conflictes, com perfectament sap el vicepresident, conflictes sobretot en el nord d'Àfrica relacionats amb l'integrisme islàmic, etc., etc. Per tant això també provoca un desviament de clients a les Illes Balears que evidentment provoca una ocupació important dels nostres establiments.

Ja ho vàrem dir quan es varen presentar i es varen debatre els pressupostos 2016, que consideràvem decebedors els seus pressupostos, vicepresident, perquè evidentment no augmentaven els recursos en matèria turística, tot i que hi havia la previsió d'ingrés que produirà aquesta ecotaxa que ara, diguem-ho així, està un poc enlaire, atesa la manca de suport parlamentari, pel que es veu a la premsa, però bé, no entrarem en aquesta qüestió polèmica.

Nosaltres, des d'aquest punt de vista del model de reconversió turística, el que consideram que s'hauria d'impulsar per part del Govern són bàsicament les següents accions: una primera és continuar aquesta política reeixida de modernització dels establiments turístics, i per això nosaltres li hem manifestat que consideram perillosos els canvis introduïts en el decret llei, perquè consideram que pot impossibilitar en

la pràctica que es duguin a terme aquestes obres de modernització del decret llei, que, segons les dades estimades, havien provocat una inversió de 700 milions d'euros i que havien provocat que més de 50 establiments pujassin de categoria, que no és poca cosa per a les Illes Balears i en un moment de crisi com el que hem patit.

Per tant, entenem que en la mesura que fos possible s'haurien d'intentar modular algunes previsions d'aquest decret llei perquè en la pràctica, ja dic, puguem continuar apostant per la modernització, i això no vol dir ni augmentar el percentatge, ni assumir els projectes d'autor, ni vol dir possibilitar pujades d'alçària ni increment de places, no vol dir això, vol dir fer pràctica aquesta política inicial de modernització que, com sap vostè, es va reflectir en un decret llei del 2009 i en una llei del 2010, per tant, del segon pacte de progrés.

Una segona mesura que consideram important és l'aposta decidida per millorar els entorns turístics, és a dir, allò que està a fora dels establiments turístics. Com sap vostè, la Llei de turisme preveia dues vies d'intervenció en aquests entorns turístics: una eren els recursos que es recaptaven a través de l'anomenada borsa de places, la regularització de places i l'adquisició de places turístiques provocava uns ingressos que en teoria havien d'anar directament dirigits a realització d'inversió als entorns turístics, és a dir, a les zones turístiques. I un altre ingrés que preveia la Llei de turisme era aquest 5% d'aportació suplementària que havien de fer els promotors d'establiments turístics que feien obres de modernització i que, en teoria, legal, també havien d'anar a la millora de la zona turística.

Ja sabem que això depèn dels ajuntaments, però bé, hi ha un mandat legal que, com a mínim, la conselleria hauria d'intentar fer efectiu i hauria d'intentar coordinar les polítiques en aquesta qüestió. Per tant, tenim dues eines, dues eines relativament importants, les borses de places i la millora de les zones turístiques per, a través del 5% de la disposició addicional quarta, que pensam que podrien ser productives.

I li demanam i ens agradaria que ens informàs sobre les quanties d'aquests ingressos, si vostès tenen calculat què suposa aquest 5% de la disposició addicional quarta, que ja fa un temps que s'ha abonat per part d'aquells que han realitzat modernització turística, i les borses de places, quina quantia i què es fa amb aquests recursos prevists, ja dic, a la Llei de turisme que són una realitat, tot i que tenim la sensació que de vegades no es dirigeixen directament al que s'haurien de dirigir, segons la normativa turística.

I evidentment en aquesta aposta decidida de millora d'entorns turístics nosaltres entenem que, aquí, també, l'impost turístic, l'ecotaxa també hauria d'anar molt dirigit a possibilitar els entorns turístics. Per això una de les esmenes que hem fet al seu projecte de llei és la previsió que una de les finalitats sigui la reconversió turística que, per cert, no hi era al seu projecte de llei, cosa que realment ens deixa un poc sorpresos, com a mínim.

També en aquesta política de millora d'entorns voldríem saber si realment la conselleria aposta per la diversificació del producte, perquè de vegades tenim la sensació que hi ha

determinats productes que desestacionalitzen, que poden augmentar la qualitat, però que la conselleria veu, diguem-ho finament, amb prevenció, em referesc al golf, per exemple, o m'estic referint al polo. Nosaltres no deim que s'hagi de fer una oferta complementària a cada camp de golf ni a cada camp de polo, el que diem és que sí és producte interessant per..., sobretot per desestacionalitzar i per allargar la temporada a les Illes Balears.

Una tercera acció que entenem que hauria d'impulsar el seu govern és regular l'oferta turística, perquè la regularització de l'oferta turística és l'instrument que ens permet avançar en qualitat i exigir jurídicament una aposta per la qualitat dels establiments, a què em referesc? Em referesc al tot inclòs i al lloguer turístic.

Vostès tenen un compromís de regular d'una manera seriosa i amb profunditat el tot inclòs, però això no arriba, hi haurà una temporada d'aquí a dos mesos, s'iniciarà una nova temporada i no tindrem aquesta regulació d'aquesta oferta turística del tot inclòs que també és una realitat innegable i que té, lògicament, com tot, efectes negatius i efectes positius. I el lloguer turístic, que vostès també han inclòs a la llei de l'ecotaxa, la qual cosa també li hem reconegut en privat i li ho deim públicament que ens sembla lògic que hagin de pagar l'ecotaxa, només faltaria que aquells que fan una oferta turística no hagin de pagar l'impost, igual que tothom, si s'ha de pagar, l'ha de pagar tothom; ara bé, li hem de donar un marc legal per desenvolupar aquesta oferta i vostès no impulsin aquest marc legal, encara no sabem quin plantejament té sobre el lloguer turístic aquest govern, i entenem que això ha de ser possible, ha de ser legal i que ha de ser una manera de garantir la qualitat al visitant, perquè en aquest moment no tenim un control real perquè el consumidor se senti segur quan va a un lloguer turístic, quan va a un pis, a una casa turística.

Una quarta acció que nosaltres li hem proposat, i li vàrem presentar una esmena en aquest sentit als pressuposts generals, és el tema de la dinamització dels vols en temporada baixa. Ens sembla molt important... dinamització del vols, la butaca buida als avions.

Per a nosaltres és molt important, entenem que és una política a tenir en compte, sabem que també vostès han fet coses en aquest sentit en una línia similar, sabem que hi ha problemes de normativa europea, etcètera, però és evident que hem d'intentar crear l'hàbit de venir a les Illes Balears en temporada baixa i això necessita crear connectivitat aèria, perquè sense connectivitat aèria no hi ha res a fer per allargar la temporada i per tant, aquest és un element clau que també voldríem que es tengués en compte quan parlem de reconversió turística; per a nosaltres, reconversió turística és augmentar la qualitat i és augmentar la temporada, això són els dos grans objectius de qualsevol política de reconversió turística.

Una altra acció que consideram molt important és el tema de la planificació. A nosaltres no ens agrada que la Llei turística es carregàs i derogàs els plans d'ordenació de l'oferta turística, perquè ens hem quedat sense planificació turística i evidentment un país turístic hauria de tenir una bona planificació turística, i vostè em dirà que els plans d'intervenció d'àmbits turístics són competència dels consells insulars, però

vostès també són competents en matèria turística i per tant, poden impulsar accions de coordinació i de cooperació perquè aquesta planificació sigui una realitat i no sigui només un mandat legal sense desenvolupament, com és en aquest moment i, per tant, ens sembla molt important que tinguem una bona planificació i que sapiguem on anam en matèria turística.

I acab, també voldríem un augment en relació amb la reconversió turística, un augment de la promoció, si no ens promocionam més i si no donam a conèixer millor allò que tenim i allò que podem oferir en tantes qüestions com vostè sap, en patrimoni, en cultura, en gastronomia, en esports, si això no està ben coordinat i no està ben travat desaprofitam recursos.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident Biel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sr. Melià, bé, en primer lloc li agraeix el to, propositiu i entenc que de crítica positiva per part de la seva intervenció, això el primer de tot, entenc que tots volem el mateix, que tots anam cap a la mateixa finalitat.

Efectivament, som davant un gran repte, un gran repte que és construir entre tots aquest nou model turístic, aquest model turístic de futur que tots ens plantejam tenint en compte, per tant, què és el que volem a les Illes Balears, a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera els pròxims... no en els pròxims tres anys d'aquesta legislatura, sinó que parlem de molt més enllà, als pròxims deu, vint anys i efectivament quan aquest moment dolç per factors externs, a què vostè feia referència, s'acabi perquè un dia o s'altre esperem que sí, que efectivament, per solidaritat amb aquests pobles, per humanitat efectivament, esperem que la comunitat internacional sigui capaç d'acabar d'una vegada per totes amb aquest drama que està passant a l'Orient Mitjà i a tot el Nord d'Àfrica, és evident també que una part del turisme que ara ve es desviarà cap allà i això no només no ha de ser un drama a les Illes Balears, sinó que hem d'estar preparats per a aquest moment, hem de fidelitzar els clients, hem de crear les qüestions que facin falta, les condicions, perquè aquests turistes segueixin venint. I en qualsevol cas entrar en tots aquests debats.

En aquest nou model turístic hi ha moltes eines que hem de posar a l'abast, que hem de posar damunt la taula i que han d'anar en la línia efectivament, de fer un model que des del nostre punt de vista ha de complir un requisit bàsic, el de la sostenibilitat, i quan parlem de sostenibilitat ha de ser triple: des del punt de vista econòmic, sostenibilitat econòmica; des del punt de vista social, perquè els guanys del turisme han de

revertir també a la massa laboral, a la massa salarial, en crear feina de qualitat, en crear feina de tot l'any, per tant, fer front al problema de temporalitat que tenim ara i de precarietat laboral que això ens suposa, i per descomptat la sostenibilitat mediambiental, és a dir, fer que qualsevol d'aquestes accions que fem pugui donar una sostenibilitat en el temps des del punt de vista de protecció del territori, del paisatge.

Eines n'hi haurà moltes, una d'aquestes serà l'impost turístic, que ens ha d'ajudar efectivament a redefinir aquest model turístic. Però aquesta no és l'eina, és una més. Una altra serà la incardinació de totes i cada una de les accions que es fan des del Govern, dins l'estratègia europea de RIS3, aquesta estratègia europea es va marcar la passada legislatura. Nosaltres ara revisam aquesta estratègia, que va en la línia de turisme sostenible, però que té moltes qüestions que des del nostre punt de vista no són suficients per fer front a aquesta visió de futur de sostenibilitat que tenim en marxa. Per tant, l'estratègia RIS3, en consonància amb les polítiques europees serà fonamental. Evidentment aquest tènol que hem fet també és una altra eina, tènol que hem fet amb el Decret llei de mesures urbanístiques, que ens permet afrontar la reforma de la Llei turística, fent front a aquells articles que eren més desenvolupistes, que podien crear més tensió damunt el territori i que ara suspenem fins que hi hagi la reforma de la Llei turística. L'altra gran eina lògicament serà aquesta reforma de la Llei turística.

Entenc que hi ha temes que cauen de la post, compartesc amb vostè que la regulació del tot inclòs, o la regulació del lloguer de vacances és fonamental, seria important tenir-la aquest estiu, aquesta pròxima temporada. Però això no casa amb una reforma de la Llei turística, participada amb tots i cada un dels sectors, amb tots i cada un dels grups parlamentaris, amb tots i cada un dels sectors socials, mediambientals, empresarials, etcètera. Perquè tot això que estic dient ara en una frase, du una feinada de reunions, consensuar, de parlar amb uns, amb els altres, amb els consells insulars que tenen competències d'ordenació, amb els ajuntaments que han d'aplicar moltes d'aquestes qüestions. I això sap vostè que no es fa ni amb dos mesos ni amb tres. Més llavors tota la tramitació que du evidentment parlamentària. Per tant, parlem d'una tramitació que fàcilment pot anar a un any. Que no vol dir que no ens plantejem una regulació exprés d'alguna qüestió, això és evident. Però allò que és la llei, com sap, du la tramitació, a no ser que vulguem fer un decret llei, cosa que nosaltres pensam que de cap de les maneres s'ha de fer un decret llei per dur aquesta qüestió.

Per tant, a la reforma de la Llei turística hi haurà el gran debat de la limitació de places turístiques, perquè crec que tots som conscients que a l'estiu, que als mesos punta, hem arribat al límit, jo crec que tots compartim això. Tots tenim clar que també hi ha una possibilitat amplíssima de creixement en temporada mitjana i en temporada baixa, però a l'estiu hem arribat a la limitació pràcticament punta a quasi totes les illes. I aquest debat de la limitació de les places turístiques que oferim hi haurà de ser, igual que també el debat, efectivament com deia abans, del lloguer de vacances i del lloguer turístic.

També el debat de com continuem les reformes, les reformes que vostè plantejava, també ara en aquests moments hi ha una regulació que hem fet, que limita un seguit de

qüestions, però no impossibilita les reformes hoteleres, les ceneix a bé allò que són ampliacions, o bé allò que determinava el planejament, o bé allò que en el seu dia es va construir de manera legal. I a partir d'aquí pots incrementar entre un 10 i un 20% els establiments hotelers, com vostè sap. I hem de decidir entre tots: volem continuar amb aquestes reformes? Nosaltres com a Govern consideram que sí, consideram que sí que s'ha de continuar en el temps, i amb quins paràmetres, amb quines limitacions. Entre tots ho haurem de decidir, nosaltres pensam que sí, que és bo que tinguem una planta reformada contínuament.

I per altra banda, dins aquestes eines que jo li dic, que plantejam, des de tenir en compte, totes les accions que des del Govern es duen en la línia de diversificació econòmica. Com sap, ara des del Govern, després de 4 anys de reclamar-ho insistentment, se farà un Pla d'indústria i també s'aposta per la innovació i la recerca que el Govern està plantejant també com una altra fita important. Tot això, partint de la base de tot un seguit de limitacions pressupostaris, que jo li reconec, li dic que no només a la Conselleria de Turisme, sinó per dur en general qualsevol planificació, qualsevol aposta de futur i aquí tots els recursos seran necessaris. No només els recursos de l'impost de turisme sostenible, que no ens ho arreglarà tot, perquè en el debat que es fa aquests dies de subhasta, on tothom vol la seva part, que tothom vol el *¿qué hay de lo mio?*, sembla que l'impost de turisme sostenible ho ha de resoldre tot i no ho resoldrà tot.

Sabem que el punt clau per resoldre els problemes que tenim en aquesta terra, que ens han d'ajudar a aquesta competitivitat, a aquesta millora, a aquesta defensa dels serveis públics essencials, és el finançament. Aquest és el punt clau, més el tema de reconeixement de la insularitat, perquè crec que alguns aquí s'han pensat que això ho ha d'arreglar tot i no serà així.

Com deia, també dins aquesta política, escoltar tothom, escoltar tots els sectors implicats, des dels sindicats, els agents mediambientals, els majoristes de viatges, els hotelers, els restauradors, els *rent a car*, tots els que hi ha dins la política turística en un únic sector, tots són escoltats, amb tots parlarem. I a partir d'aquí, com deia, se posaran damunt la taula moltes qüestions que vostè també ha comentat.

Ja li he dit, dels punts que m'ha dit vostè, la modernització d'hoteles, ja li he dit la nostra postura, amb la modificació que hem fet ara de la disposició addicional quarta i de la Llei turística, es permet amb una sèrie de limitacions lògicament.

La millora dels entorns turístics, una altra qüestió que em comentava: els recursos de què disposam. Miri, li puc donar un seguit de dades, en aquests moments amb les convocatòries que es varen fer a Mallorca, com sap això està transferit als consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera, des de la conselleria controlam els recursos de Mallorca. De les dues convocatòries que es varen fer la passada legislatura, en aquests moments hi ha en execució..., algun projecte ja està acabat, però la majoria estan en execució o en tramitació i alguns es faran aquest hivern algunes d'aquestes obres i d'altres obres es faran l'hivern que ve, hi ha 16,7 d'inversió pública, 16,7 del consorci de borsa de places. Bàsicament la majoria de projectes van a

reforma de zones turístiques, a infraestructures de desestacionalització, com per exemple construcció d'instal·lacions esportives, com puguin ser també rutes cicloturístiques, etcètera. O rehabilitació de patrimoni cultural. I volem posar en marxa dins aquest 2016 una nova convocatòria amb una quantitat pràcticament similar, 15 milions d'euros, que lògicament no s'executaria dins aquest 2016, ja aniríem a obres que s'executarien entre 2017 i 2018. És a dir, pràcticament hi ha assegurada una inversió entre aquest hivern, el pròxim i el següent, entre els pròxims hiverns de pràcticament 30 milions d'euros d'inversions públiques que se sustenten entre recursos de la conselleria del Govern i recursos dels propis ajuntaments, a zones bàsicament turístiques en qüestions d'infraestructures desestacionalitzadores.

I per altra banda vostè m'ha parlat també dins aquest apartat, de diversificació de producte. M'ha dit que no apostam pel golf. Jo evidentment li manifestaré la meua postura, com sap, jo crec que els camps de golf ocupen territori, jo sempre he estat contrari a la construcció de camps de golf, mengen molta d'aigua, moltíssima, un camp de golf menja tanta d'aigua pràcticament com un poble d'entre 4.000 i 8.000 habitants, però ja els tenim fets, ja els tenim fets, per tant, aprofitem-los. I no ens pot dir que no cuidam aquest segment, quan justament enguany sí tenim els recursos suficients, perquè la part que ha de posar el Govern l'ha posada, ara falta la part que ha de posar Turespaña, el Govern d'Espanya, si el Govern d'Espanya posa els seus recursos podem dur a terme l'IGTM, que és la principal fira mundial a nivell internacional de golf a Palma a final d'any, on vendran tots els majoristes de viatges i tots els operadors turístics més importants a nivell internacional en aquesta modalitat esportiva. Evidentment com dic, hi ha els recursos del Govern, hi ha els recursos del Consell de Mallorca, que també hi aposta, falten els del Govern d'Espanya, sense els quals aquest projecte no es podrà dur a terme si no hi ha aquestes qüestions.

Com que se m'ha exhaurit el temps, en tot cas a la rèplica li contestaré la resta de qüestions que m'ha plantejat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Melià per un temps de 5 minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, m'agradaria que fes alguna referència, supòs que per manca de temps no l'ha feta, sobre el tema que li hem plantejat del 5% de la disposició addicional quarta, que en teoria són recursos destinats a la millora de les zones turístiques, i que també em fes alguna referència al tema de la planificació, que és un tema per a nosaltres molt important i del qual veim que vostè no n'ha parlat i que nosaltres pensam que és un tema essencial.

Bé, vostè em planteja el debat de la saturació, em planteja el debat de la saturació, el debat de la limitació de places. Jo li diré que, com vostè bé sap a les Illes Balears, ja fa molt de

temps que, en teoria, hi ha una congelació de la creació de noves places, que és diu intercanvi de places. Ja sabem que hi ha alguns establiments cinc estrelles, etcètera, que per ventura estan enfora d'això i per ventura la seva proposta és incorporar-los al sistema general, però com a sistema general ja les places estan congelades, per tant, no hi ha un increment.

També és veritat que vostès han frenat, i amb això ja li he dit que estam d'acord, el tema del creixement de places amb la disposició addicional quarta, amb la modernització. Per tant, aquestes vies d'escapament en el criteri general jo crec que a poc a poc es taponen i benvingut sigui el taponament.

Aquí el que passa és que hi ha el lloguer turístic i el lloguer turístic existeix i aquestes places es comercialitzen, i vostè ho sap, és una gran realitat, el que passa és que és una realitat no regulada que no disposa d'una normativa i que no disposa, per tant, d'un control ni d'una exigència d'estàndards de qualitat i, per això, li he plantejat la necessitat de fer aquesta regulació.

I nosaltres pensam, i així li hem fet una esmena al projecte de llei de l'impost turístic, que aquesta regulació s'ha de fer i s'hauria de fer ràpidament. I vostès duen vuit mesos, i vostè em pot dir, fer les reformes no és fàcil perquè hem d'escoltar a tothom, bé, fins ara ja saben que nosaltres tenim la sensació que vostès només es posen aquestes paraules i aquests conceptes a la boca, però que practicar han practicat ben poc el diàleg i el consens per ara, per ara, no sabem què faran en el futur, en el futur ens diuen que ens escoltaran, però per ara no ens han escoltat. I duen vuit mesos en el Govern i és ben hora que vostès tinguin un plantejament ja sobre el tot inclòs o sobre el lloguer turístic, i fins ara no ho tenen, i no acaben d'arribar, ja duen vuit mesos en el Govern.

I aquesta qüestió, que en teoria era un compromís seu electoral, la podrien incorporar a través d'una modificació puntual, si li volem dir d'aquesta manera, de la Llei turística, no importa esperar que tinguin tot el bloc confeccionat de la seva reforma de la Llei turística, el que passa és que a través d'aquest bloc, a través d'aquest plantejament que s'ha de fer una reforma de tota la Llei turística vostès el que fan és ajornar debats, debats importants i compromisos electorals seus. Això és el que vostès fan i això evidentment a nosaltres no ens sembla bé.

Si vostès a la campanya deien que estaven a favor de regular el lloguer turístic el que haurien de fer és regular el lloguer turístic, i això no necessàriament fins i tot hauria d'anar a la Llei de turisme, no necessàriament. Per tant, miri si ho podrien tramitar independentment de tot el procés general de la seva llei turística.

La reforma en els establiments, vostè sap que d'aquesta llei, que li vull recordar i reiterar que varen impulsar en el segon pacte de progrés, aquesta llei de reformes d'establiments turístics es va fer perquè tothom era conscient en el món turístic que s'havien hagut de fer ampliacions, algunes ampliacions imposades fins i tot per les pròpies conselleries perquè la conselleria et deia, és que vostès no tenen una sala per al fems i vostès han de fer una sala per al fems i això és obligatori, però és que no tenim volum, havien de fer la sala per al fems; vostès han de tenir un menjador més gros, però és que no tenim volum

en el pla, aquests plans congelats que no ens donen volum, bé, però vostès han de complir amb la normativa sanitària i han de tenir un menjador més gros. I totes aquestes reformes es feien perquè en gran part l'administració obligava a fer-les, altres conselleries obligaven a fer-les.

Per tant, aquesta és una problemàtica que no podem negar i aquestes reformes, moltes s'han fet, com li dic, fora de la normativa i ens trobam en una situació de fora d'ordenació, i vostès han anat en contra del que varen dir en el 2010 sobre com computar aquests metres... com poder tirar endavant aquestes reformes. I a nosaltres això ens preocupa perquè vostès volen negar una evidència que crec que val la pena posar damunt la taula.

Sobre el golf, i acab perquè el temps s'esgota, vostè sap que la Llei de golf diu que s'ha regar amb aigua depurada, no ha de venir aquí i dir gasten molta d'aigua, no, si nosaltres aigua depurada en tenim, aigua potable no en tenim, però aigua depurada en tenim. Vostè té l'obligació de governar i fer complir la llei, si hi ha camps de golf que no reguen amb aigua depurada vostè el que ha de fer és intervenir i posar les sancions i fer les actuacions de policia que corresponguin, però el que no pot fer és venir i dir ... si vostès són conscients que hi ha qualque camp de golf que rega amb aigua potable el que se li exigeix per la seva responsabilitat és actuar i no només dir aquí i fer un discurs sobre que hi ha una irregularitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Correspon en contrarèplica el Sr. Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, bé, aprofitaré per contestar el que m'ha dit a la segona part i una part de la primera que tampoc no m'havia donat temps a la primera.

Bé, quant a la regulació de l'oferta turística, que em comenta, tot inclòs, lloguer turístic, ja hem començat les reunions amb els sectors, ja ens reunim, no ha estat aturat el Govern, no ha estat aturat en cap de les circumstàncies. Li vull recordar que en aquests vuit mesos, em diu duim vuit mesos, duim vuit mesos, hem tramitat l'impost de turisme sostenible i un decret llei. Ja sé que vostè pensa que tot es pot fer a la vegada, però els serveis jurídics que tenim donen pel que donen i els serveis administratius... i tramitar tres lleis a la vegada és molt difícil.

La reforma de la Llei turística requereix tota una sèrie de reunions que ja hem començat, insistesc, no hem estat aturats i que ja treballem en esborranys a nivell jurídic dins la conselleria en qualsevol dels casos. No està aturada l'administració i això s'ha fet a la vegada que s'ha tramitat l'impost de turisme sostenible i el decret llei que, com sap, s'ha coordinat entre tres conselleries.

I efectivament, es regularà el tot inclòs i el lloguer turístic. Podríem fer el que vostè diu, treure la part de lloguer turístic de la reforma de la Llei turística, però en qualsevol cas s'ha de fer per llei, s'ha de fer per llei en qualsevol cas perquè és la llei que impedeix que els plurifamiliars puguin entrar a lloguer turístic. Evidentment, aquí, des del punt de vista turístic, estrictament turístic, nosaltres haurem de veure quins factors de qualitat hem de posar, quines garanties per als consumidors hem de posar, perquè hi ha molt lloguer turístic que no és turístic, hi ha molta gent que lloga en condicions que no són... no podem legalitzar. Crec que tots estarem d'acord que hem de donar un bon servei i que no qualsevol pis ni qualsevol cosa ha de servir maldament aquesta persona ho llogui a turistes de manera il·legal, al·legal, irregular, en negre o el que sigui, però no tot servirà. En això crec que tots estarem d'acord, per tant, s'han de posar un mínim de qualitat.

I llavors, tenint en compte que qui té les competències en Ordenació Turística i les de Planejament són els consells i els ajuntaments, qui dirà on..., no pot ser l'administració turística, nosaltres no deim on han de ser els hotels, sí que ho podem fer via planificació, que és una de les qüestions que em demanava vostè, però com sap la planificació en aquest moment està cedida als consells. Ja li puc anunciar que ben aviat es firmarà el conveni amb el Consell de Mallorca per al PIAT de Mallorca, això és imminent, i que es començarà la tramitació, de fet ja s'ha fet el concurs per..., quina empresa o quin equip, perdó, redactor era el que se l'havia d'endur, i efectivament també s'està en converses amb la resta de consells insulars perquè duguin a terme també aquesta planificació, que necessita lògicament d'uns recursos econòmics que també s'han de posar damunt la taula. Per tant això en aquesta qüestió.

Bé, em deia també, un altre dels temes eren les reformes hoteleres. Jo li vull donar una sèrie de dades. Abans li he donat les dades de la inversió pública, de la inversió pública en aquests pròxims tres hiverns, aquest i els dos pròxims. Li puc dir que el 2015, la meitat durant la passada legislatura, aproximadament, i la meitat ja amb el nou govern, han entrat a Mallorca reformes per un total de 345 milions d'euros, pràcticament, un total de 251 projectes de reforma; el 2016 han continuant entrant projectes, duim fins a dia d'avui ja 30 projectes, el 2016, de reforma, la qual cosa suposa una inversió de més de 20 milions d'euros. Li he de dir que una part d'aquests, sobretot del 2015, ja s'estan executant aquest hivern, i queda en aquests moments pendent aproximadament entre 2015 i 2016 un total de 130 projectes, que es duran a terme en els pròxims dos hiverns, en els pròxims dos hiverns a Mallorca. Per tant aquest hivern i els pròxims hi haurà encara tota una sèrie de reformes hoteleres d'acord amb el que tenim ara, d'acord només amb el que tenim ara a Mallorca.

A Menorca estam parlant de 20 projectes més; a Eivissa, de 50 projectes més, i a Formentera, de 20 projectes més. Això és el que en aquests moments hi ha de projectes de reformes hoteleres que s'estan en aquests moments tramitant, i que les obres s'executaran en els pròxims dos hiverns. Per tant està assegurada una inversió, entre la part pública i la privada, per als pròxims pràcticament tres anys.

Per altra banda un altre dels temes que m'ha plantejat també era la dinamització de vols en temporada baixa. Miri, el Govern

ha fet una gran feina o una feina precisament en aquest tema, ha estat un dels temes claus que ens hem posat, juntament amb la Conselleria de Mobilitat, perquè consideram que era molt important, efectivament, i li puc dir que en aquests moments tenim pressuposts d'accions de comarqueting que estam duent amb diverses aerolínies i operadors turístics. Els contactes amb aerolínies diverses i AENA s'han duit contínuament i en aquests moments hi ha tota una sèrie d'aerolínies que estan apostant per les Illes Balears. Li puc dir, per exemple, que aquest mes de febrer arribar el primer avió de Jet Tours; a partir de febrer un majorista de viatges que no està en els dos primers però ja està en tercer lloc, pràcticament, en turisme britànic aposta ja per les Illes Balears a partir de l'hivern; també li puc dir que Norwegian Airlines, entre d'altres, i Air China ja s'han interessat també per venir, i estam parlant de vols en temporada mitja i en temporada baixa, i començar, per tant, a fer feina, a més de les que ja coneixiem de Volotea i altres companyies, a més amb les quals estam contínuament en contacte.

I això ja s'està veient a les dades. Miri, li puc passar les dades d'aquest darrer trimestre de final d'any: d'octubre a desembre a l'aeroport de Palma l'increment de passatgers ha estat del 6,2%, d'octubre a desembre, a l'aeroport de Palma increment del 6,2; a Eivissa el 9,5% d'increment, i a l'aeroport de Menorca, de l'11,7% d'increment. També li puc dir que l'increment de turistes britànics per part de l'OET de Londres ens confirma que serà del 22% en temporada baixa, temporada d'hivern 2015-2016, la que estam actualment, eh? Per tant, des de novembre...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló, hauria d'anar acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Ara vaig acabant ja, Sr. President. Des d'octubre fins a març, un 22%. Jo crec que aquestes dades confirmen que, juntament amb l'increment del 3,9% de la despesa mitjana per turista, que el perfil que ens visita de turista està començant a canviar, evidentment per l'esforç de la iniciativa privada, per l'esforç de la diversificació econòmica, de l'aposta també per productes diversificats com l'esport, la cultura, la gastronomia, el turisme urbà, la natura, etc.

I quant al que m'ha dit del golf, jo el que li he dit és que hi ha un tema en relació amb la qüestió d'impacte ambiental, però també li he de dir que en aquests moments hi ha una fira turística importantíssima a nivell internacional, la més important a nivell internacional, i no m'ha dit si li semblava bé o no, és a dir, que, com dic, aquesta fira depèn de si arriben els recursos estatals i serà també un punt important en aquests moments a Mallorca per tal que estigui en el mapa internacional amb aquest tipus de turisme, també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 5139/15, presentada pel Grup parlamentari Popular, relativa a millor finançament de Balears i més inversions per part del Govern de l'Estat.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les proposicions no de llei, i debatrem en primer lloc la Proposició no de llei RGE núm. 5139/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millor finançament de Balears i més inversions per part del Govern de l'Estat.

Correspon la intervenció del Grup Parlamentari Popular, per defensar-la, el Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, presentam avui una proposició no de llei que fa referència una qüestió cabdal, una qüestió cabdal i també d'actualitat, una qüestió bàsica per al futur de la nostra comunitat autònoma, i m'estic referint a la necessitat d'un millor model de finançament autonòmic.

Ahir, sense anar més enfora, el Govern de les Illes Balears i la Generalitat Valenciana van signar l'anomenat Acord del Consolat de Mar. Van formalitzar un acord per reivindicar la necessitat de rompre amb l'actual finançament. Tots vam veure la nostra presidenta, la Sra. Armengol, i també el president de la comunitat valenciana, el Sr. Ximo Puig, segellar aquest acord amb una besada, i la premsa titulava: "*Baleares y Valencia se unen para romper con la peor financiación del Estado*", i seguidament deia la presidenta que... "*Armengol ha defendido este frente común de trabajo Baleares-Valencia tras años de marginación por parte del ejecutivo central del PP*". I aquí m'agradaria fer una petita matisació, perquè no deixa de sorprendre que la nostra presidenta acusi el Partit Popular de marginar Balears quan aquest l'únic que ha fet és aplicar la Llei 22/2009, de 18 de desembre, que es va aprovar precisament amb els vots del Partit Socialista, una llei que es va pactar en el seu moment entre el govern de Rodríguez Zapatero i la Generalitat de Catalunya en un primer moment, i que després, les sobres, les varen repartir entre la resta de comunitats autònomes, i aquí a Balears el govern Zapatero i el govern Antich van pactar l'actual model de finançament.

Per tant no és que el Partit Popular hagi marginat Balears, no, no, és la llei que el Partit Socialista va aprovar la que ens ha deixat a la cua del finançament autonòmic de tot l'Estat. De fet el Partit Popular es va oposar a aquesta llei, s'hi va oposar l'any 2009, quan es va aprovar, i s'hi ha oposat fins a dia d'avui, i mentre els que ara seuen aquí aplaudien aquella llei nosaltres la votàvem en contra. Per tant, Sra. Armengol, *al César lo que es del César*, i en aquest cas bona part de la responsabilitat que estiguem mal finançats és certament culpa dels partits d'esquerres que governaven l'any 2009, i que van acceptar un model de finançament que ens ha duit a tenir -i són paraules de la Sra. Armengol i del Sr. Puig- *la peor financiación del Estado*. Per tant partim d'aquesta realitat, i

partint d'aquesta realitat només puc agrair al Partit Socialista i també als seus socis, que també estaven encantats amb aquella llei de finançament, el seu canvi d'opinió i que avui en lletres grosses ja estiguin parlant *de romper con la peor financiación*. Per tant tenim *la peor financiación* i el Govern està decidit a rompre amb aquesta *peor financiación*.

Per tant, primera qüestió bàsica: tots estam d'acord amb la necessitat de rompre amb l'actual model de finançament socialista i en volem un altre que sigui més just, que sigui més transparent i que sigui jo crec que..., que ens beneficiï de forma substancial amb aquest finançament, de la mateixa manera que ho han dit la Sra. Armengol i el Sr. Ximo Puig ahir mateix.

Segona qüestió, i ja ho hem dit en altre ocasions: el Partit Popular es posa al costat del Govern en tot el que faci falta quant a millora del nostre finançament, ho consideram una qüestió d'Estat que creim que ha d'estar fora, per tant, del debat polític. Per tant no farem batalla d'aquest tema, no en farem, en absolut, batalla. Nosaltres no farem mai el que va fer la presidenta Armengol amb el REB que havia negociat l'anterior president Bauzá amb el president del Govern Mariano Rajoy, un REB amb què s'havien aconseguit algunes millores fiscals i bonificacions a l'impost de societats i a l'IRPF, que premiava l'esforç inversor de les nostres empreses i autònoms, que per primera vegada teníem un règim fiscal balear i que contemplava per primera vegada aquestes mesures fiscals, idè aquest REB va ser eliminat, va ser retirat per l'únic motiu que era del Partit Popular, i ho va fer la Sra. Armengol.

Era una passa petita, hi podem estar d'acord, però era una passa endavant i el Partit Socialista en aquest cas el va retirar. Per açò vull que quedi molt clar que el Partit Popular mai no aturarà una cosa que millori el que tenim, vengui d'on vengui, vengui de qui vengui, mai per sectarisme no tirarem una mesura enrere si aquesta beneficia els nostres ciutadans, perquè, què costava seguir negociant altres millores del REB una volta que ja teníem aprovades aquestes bonificacions fiscals?

Certament, ho consideram un error, ho consideram una falta de lleialtat i ja dic, nosaltres no podem compartir aquesta forma d'actuar i per tant, nosaltres no repetirem aquesta forma de fer.

Per tant, i com deia al principi, lleialtat absoluta amb el Govern en temes de finançament autonòmic. Entenem que la nostra força és anar tots junts en un tema tan fonamental. Volem remar en la mateixa direcció i volem col·laborar al màxim amb el Govern.

És per açò que avui presentam aquesta proposició no de llei, una proposició no de llei que és en to constructiu, feta des de la idea que totes les opinions són vàlides i que per açò proposam crear un espai de diàleg, un espai d'acord i de consens entre tots els grups parlamentaris per anar debatent i acordant idees a fi d'anar redactant una proposta entre tots de reforma del sistema de finançament que es pugui defensar davant el Govern central. El Parlament ha de recuperar el protagonisme en un tema fonamental com és aquest.

Volem tractar les propostes del nou REB en aquest espai de diàleg. Hem sabut per la premsa que el Govern proposa un IVA reduït per a Balears al REB; hem sabut també per la premsa

que s'estan fixant en el model de Còrsega o hem sabut també per premsa que el Govern pensa demanar al Govern central la condonació d'uns 700 o 800 milions d'euros de deute, etcètera. Està molt bé, però crec que d'aquestes qüestions no ens n'hauríem d'assabentar per la premsa, sinó que aquestes qüestions s'haurien de debatre aquí i s'hauria d'arribar a acords aquí, al Parlament, per donar el protagonisme que cal a aquest parlament.

Aquest espai de diàleg que proposam podria ser una ponència específica al Parlament, una comissió no permanent o la fórmula que es vulgui, és igual, en qualsevol cas la idea és que entre tots siguem capaços de presentar una proposta en la qual tots ens sentim identificats i que per tant, davant Madrid tenguí la força de tenir darrera totes les forces polítiques de les nostres illes.

Per altra banda, aplaudim també l'acord que es va prendre ahir entre València i Balears, l'acord al qual m'he referit abans, i presentem per açò també una proposta que va en aquesta mateixa línia, creim que serà treballant amb altres comunitats que pateixen també els nostres mateixos problemes d'infrafinançament i em referiria també, a part de València, a Catalunya, a Múrcia, a Madrid i altres províncies i altres comunitats que tenen els mateixos problemes.

És important anar treballant en propostes que puguin ser compartides per aquestes comunitats i anar consensuant aquestes propostes de millora del sistema de finançament de forma conjunta. Hem de crear complicitats amb tota la resta d'autonomies.

I també -i és un altre punt de la proposta que presentam avui aquí- creim que és molt important que a part de coordinar-se entre les comunitats amb les quals compartim els mateixos problemes d'un mal finançament, explicar també la nostra situació a la resta de comunitats autònomes, és molt important i ho he dit en altres ocasions, però és molt important fer pedagogia i explicar els problemes que patim per aquest mal finançament i explicar-ho a Andalusia, Extremadura, Castella-La Manxa, Castella i Lleó, etcètera, a tota la resta de comunitats autònomes que pel que sigui tenen un millor finançament que el nostre.

Si volem aconseguir una millora substancial d'un model de finançament és important comptar amb el suport d'aquells amb qui compartim els mateixos problemes d'infrafinançament, però encara és molt més important tenir com a mínim la comprensió d'aquells que gaudeixen d'un finançament més avantatjós.

Per últim, també presentam una proposta on volem posar de manifest el suport del Parlament al Govern precisament en aquesta línia de feina de reivindicació d'un nou model de finançament i crec que tots compartim que aquest nou model de finançament ha de ser més just i més transparent, que ha de suposar la descentralització dels ingressos, és a dir, s'ha de dotar de major capacitat normativa a les comunitats autònomes a l'hora de recaptar els impostos i també, per a tranquil·litat del Sr. Alcover, ha de complir el principi d'ordinalitat de forma que qui més aporta sigui també qui més rep.

Crec que són totes elles propostes que poden ser compartides per a tothom, de fet, les esmenes que avui presenten els grups que donen suport al Govern, les acceptam totes, totes, fil per randa, de la primera lletra fins a la darrera, de la primera coma fins al darrer punt, perquè volem entre tots fer aquesta feina.

Crec que avui ja ningú no defensa el model socialista del 2009, avui tothom és conscient que aquest sistema és injust, poc transparent, que no s'adapta als cicles econòmics, que suposa un desequilibri negatiu de 1.192 euros per càpita segons les darreres balances fiscals publicades.

Per tant, estam d'acord amb els principis fonamentals i per tant, crec que entre tots hem de fer feina en aquesta línia i per açò és necessari que entre tots presentem una alternativa diferent, més justa i més transparent, entre tots ho hem de fer possible i el Parlament és el lloc on hem de fer feina en aquesta qüestió.

Crec que els ciutadans de Balears esperen molt de nosaltres. Crec que en aquesta qüestió almenys no els podem fallar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Intervencions del grups parlamentaris presentants de les esmenes RGE núm. 1703, 1704, 1705 i 1706/16, per defensar-les i fixar-ne la posició correspon la paraula al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Antoni Reus, per un temps de deu minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, ho hem dit aquí altres vegades, el problema que té la comunitat de les Illes Balears és greu i el problema es diu finançament.

Crec que aquesta... compartim que és una visió de tots els grups i per això volem donar suport a la proposta que presenta avui el Partit Popular i per això hem presentat una sèrie d'esmenes, entenem que per millorar la proposta, i també agraim la predisposició del Grup Popular en acceptar les esmenes.

Tanmateix no puc estar de dir, almanco fer un incís, que després d'una legislatura on hi ha hagut una majoria absolutíssima del Partit Popular tant al Congrés espanyol com a aquest parlament alguna cosa s'hagués pogut fer per millorar aquest sistema que... s'ha vist, amb el temps, tan injust.

Però dit això, vull fer una exposició constructiva perquè al cap i a la fi tots estam d'acord amb el fons de la qüestió i hem vull referir principalment al fet que la proposta del Partit Popular agafa com a base per denunciar la injustícia del sistema de finançament les dades del sistema de comptes públics territorialitzats, SCPT, presentat per l'Estat al juliol de 2015, uns comptes que estableixen un dèficit per a les Illes Balears d'uns 1.300 milions d'euros aproximadament.

Es tracta d'un càlcul de balances fiscals al qual jo mateix tant en debats en aquest ple com en comissió ja m'he referit també en moltes ocasions i sempre que ho he fet també m'he referit a la reflexió que aquests comptes estan fets amb una metodologia clarament perjudicial per a les Illes Balears, i crec que aquest debat d'avui és un bon moment... millor dit, crec que és imprescindible en aquest debat d'avui posar de manifest aquesta cuina que hi ha darrere aquests comptes territorialitzats, perquè a l'hora de negociar, a l'hora de posar damunt la taula un nou model de finançament, crec que s'ha de fer en base a premisses certes i en base a dades fidedignes, i per tant cal posar de manifest quins aspectes considerem que no són correctes d'aquest model.

Les balances fiscals, d'altra banda, que es varen presentar l'any 2005 contemplaven diferents aproximacions amb diferents sistemes, amb diferents sistemes de càrrega-benefici, i també amb el sistema del Fons Monetari. Aquelles balances fiscals publicades l'any 2006 donaven una forquilla de dèficit a les Illes Balears d'entre el 8% i el 14%, el que a dia d'avui seria entre 2.000 i 4.000 milions d'euros. El sistema de comptes públics territorialitzats publicats recentment, el juliol de 2015, que és la segona edició que s'ha fet, amb el sistema de càrrega-benefici arriba a un resultat al voltant d'un 5% del PIB, aquests 1.300 milions.

Passem, però, a les particularitats d'aquest sistema, que d'altra banda estan ben documentades perquè el sistema, a part de publicar els resultats, publica un annex de més de 600 pàgines amb la metodologia que s'ha seguit. Aquest sistema computa, per una banda, la càrrega sobre un territori, això és els impostos que s'hi recapten per totes les administracions, des de les locals fins a l'estatal, que això suposa la càrrega d'aquest territori; i, d'altra banda, el benefici, que és la despesa pública que també fan totes les administracions, local, autonòmica i estatal, en aquest territori. Si a un territori no es tenen en compte uns impostos que s'hi recapten, disminueix la càrrega i per tant ens dona manco dèficit del que realment hi ha; i de la mateixa manera, si s'imputen unes despeses, uns beneficis que realment no hi són, també s'està reconeixent manco dèficit del que realment hi ha.

El cas més flagrant en aquest sistema és la imputació dels impostos que paguen els estrangers, sobretot turistes; el sistema de comptes territorialitzat agafa com a criteri que aquesta càrrega no l'assigna al lloc on es produeix sinó que, amb l'argument que només s'ha de tenir en compte la càrrega fiscal dels residents, la reparteix de forma homogènia a tot l'Estat en funció dels habitants i del producte interior brut. Aquest argument, però, no té en compte que a les Illes Balears es produeix una major despesa en alguns serveis públics per mor d'aquest fet; serveixi com exemple la policia local, el cost de la policia local que té un municipi turístic en comparació amb un municipi que no és turístic. És evident que no es reconeix que hi ha una càrrega impositiva que es produeix a les Illes Balears que d'altra banda sí es computa com a benefici la despesa pública que du associada. Perquè ens fem una idea de la magnitud, a la pàgina 562 de l'annex tenim que a les Balears es produeix una despesa d'estrangers de 8.100 milions d'euros, i després d'aqueixa redistribució només se'ns assignen 1.000 milions d'euros, o sigui, això seria un 12,5% aproximadament de la despesa. Evidentment les Illes Balears,

juntament amb Canàries, són les illes més perjudicades per mor d'aquest còmput.

D'altra banda, a l'apartat de beneficis de la despesa pública apareixen per exemple conceptes com la imputació de les inversions a tota la xarxa ferroviària d'alta velocitat. Al marge dels càlculs de passatgers de cada comunitat autònoma, que és zero en el cas de Balears, s'imputa un percentatge a tot el territori. Per fer-nos una idea això vol dir que si a l'Estat anualment es dedica una xifra aproximada els darrers anys de 4.000 milions d'euros en línies d'alta velocitat, a Balears ens imputa com a benefici que tenim al voltant de 18 milions d'euros..., de 18 milions d'euros de benefici que hem tengut per aquesta inversió. Això està per exemple recollit a la pàgina 65, on veim que se'ns imputa un 0,44% d'aquestes inversions. O també les inversions que van destinades a la rebaixa del peatge d'autopista, on se'ns computen 4 milions d'euros, a pesar que no es realitza cap despesa a les Balears, una redistribució en funció dels habitants i del producte interior brut que es fa homogèniament sense tenir en compte el nostre fet insular, que fa que no ens puguem beneficiar de la mateixa manera d'aqueixes inversions. El sistema no mira tan prim a l'hora d'analitzar la repercussió, per exemple, de l'impost de societats i el fet que a la capital, Madrid, que té moltes societats domiciliades, li repercuteix que s'hi comptabilitza una gran quantitat d'ingressos per aquest concepte.

En definitiva, quan un analitza tota aquesta cuina que hi ha darrere aquest sistema de comptes públics territorialitzats, i que a pesar d'aquesta cuina ens surt un dèficit de més de 1.300 milions d'euros, arriba a la conclusió que això és un autèntic escàndol, i que és essencial que aquest tema es posi damunt la taula davant qualsevol negociació amb l'Estat, perquè si no ens estariem enganant i fent una negociació en base a premisses equivocades. Això té relació també amb l'esmena al punt 2, perquè creim que no és del tot oportú esmentar comunitats concretes que poden o no tenir el mateix problema que nosaltres, ja que com he dit aquest sistema de comptes és..., el que s'argumenta a la proposta pot no tenir exactament la mateixa repercussió sobre totes les comunitats autònomes.

I a part d'això també volíem dir que entenem que el criteri de col·laboració amb altres comunitats autònomes ha de ser respecte de les que tenen un problema semblant, és a dir, aquelles que tenen una impossibilitat de finançar uns serveis públics dignes mitjançant els seus ingressos, perquè al cap i a la fi això és del que parlam; quan parlam de millorar el finançament del que parlam és de tenir uns serveis públics dignes, que les Illes Balears puguin finançar aquests serveis amb la mateixa qualitat que tots els territoris de l'Estat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats. Sr. Camps, vostè ha fet referència a la Llei Orgànica del finançament de les comunitats autònomes de l'any 2009 com a únic marc que estableix el finançament, i s'ha referit a les postures que hi va haver a favor o en contra d'aquesta llei, però ha passat per alt que hi ha altres lleis que condicionen el finançament que rep la nostra comunitat autònoma, perquè el finançament no només són els diners que vénen de l'Estat, també són altres instruments que permeten finançar les polítiques, per exemple el deute, el dèficit. La Llei d'estabilitat pressupostària em sembla que sí que és del PP. És a dir, no tot és de l'any 2009.

A banda, respecte de la Llei de finançament de l'any 2009, vostè també ha posat en el mateix sac el PSOE i els seus socis. Els seus socis, un dels quals som nosaltres, mai no hem estat a favor d'aquest sistema de finançament i per tant vostè no ens pot posar al mateix sac; el PSOE ja li respondrà el que hagi de respondre. Aquesta estratègia que vostè avui ens ve a portar aquí és precisament la nostra estratègia, la que sempre hem proposat, que és plantar-nos tots junts, posar-nos tots d'acord i reclamar a Madrid, a l'Estat, el que és nostre. A vostè ara de cop i volta li revé aquesta estratègia, però tots sabem, i hi faré referència més endavant, quins han estat els posicionaments molt recents del seu partit en aquesta matèria, totalment contradictoris amb el que avui ens ve a proposar aquí, i que com vostè pot comprendre, amb les esmenes que nosaltres li hem presentat i que vostè tan amablement ha acceptat, nosaltres votarem a favor.

A mi sincerament vostè, amb aquesta proposició no de llei, m'ha recordat Ferran VII, *Fernando VII, el que usaba paletón*, sap?, que quan l'any 1820 es va veure obligat a acceptar el constitucionalisme va dir allò de "*avancemos todos francamente, y yo el primero, por la senda constitucional*". Doncs ara vostè fa el mateix, *avancemos todos francamente, y yo el primero, por la senda de la mejor financiación*. Al cap de tres anys, el 1823, com vostè sabrà perfectament, es va implantar una dictadura al capdavant de la qual hi havia aquest mateix rei; va acabar amb la constitució i va començar un dels períodes més foscos de la història d'Espanya conegut com la Dècada ominosa. Aquest era el compromís de Ferran VII amb el constitucionalisme.

Jo li dic que vostè em recorda a Ferran VII perquè quan puja a aquesta tribuna i acaba de dir "ens posem al costat del Govern en tot el que suposi millor finançament -vostè ha dit això-; mai no ho hem deixat de fer -ha dit-, sempre hem estat al costat del Govern". Vostè realment, Sr. Camps, té molt poca memòria, molt poca memòria, perquè em cita la llei del 2009 i jo el que li citaré és un ple del 15 de setembre de 2015, on es va presentar una proposició no de llei per demanar la flexibilització del sostre de dèficit, i sap com va resultar aprovada aquesta proposició no de llei?, amb 36 vots a favor i 22 en contra; lògicament el seu partit, i vostè va prendre la paraula, hi va votar en contra, i el nivell de dèficit també és una fórmula de finançar les nostres polítiques. Vostè va dir en aquella ocasió, vostè que tan presumeix d'haver estat sempre al costat del Govern en tot el que suposi la millora del finançament de la nostra comunitat autònoma va dir: "No han

esperat ni un segon, no han dissimulat gens ni mica per demanar avui, a l'inici d'aquesta legislatura, poder gastar més. No és cap novetat, ja ho han fet cada vegada que han governat, ja ho varen fer en el pacte de progrés de 2007-2011. Vostès el que volen és gastar més, no en tenen prou mai -acaba, i repetia- no en tenen prou mai". Ostres!, doncs em congratulo que sempre hagi estat al costat del Govern per millorar el seu finançament. "És per açò que avui volem donar un toc d'atenció al Govern i alertar-lo que aquest no és el camí; aquesta no és la dinàmica sana i lògica"; i fins i tot deia: "I quan sentim la Sra. Armengol dient aquests disbarats jo em deman: si les polítiques d'austeritat i de retallades no funcionen per reduir el deute, llavors com ho feim?", vostè es preguntava com ho feim; si no funcionen aquestes polítiques, és a dir, venia a dir que només hi ha una única política, la de l'austeritat i la retallada. Vostè abraçava aquesta i es veu que s'oblidava en aquest debat de dir que n'hi havia una altra, que era aquesta que avui ens ve a proposar aquí, que és entre tots posar-nos d'acord i avançar conjuntament, francament, en la millora d'un millor nivell de dèficit.

Nosaltres votarem a favor pels motius que ja li he dit, perquè això que vostè ens proposa és el que hem defensat tota la vida i per tant votarem a favor, i li agraeisc que hagi acceptat les nostres esmenes, perquè realment tenia por que fins i tot no les acceptés, miri que li dic, però per tant veig que almenys aquest "francament", almenys en el curt termini, és autèntic, i per tant també li ho agraeixo. Votarem a favor però no es pensi que ens pren el pèl, eh?, que aquí ja ens comencem a conèixer tots i tots sabem de quin peu calça cadascú. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Alcover per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President en funcions. Senyores i senyors diputats, avui crec que som en un moment temporal clau per aprovar una PNL d'aquest tipus per unanimitat; crec bàsic aprovar-la per unanimitat, pens que ningú no s'hauria d'abstenir ni... Per això hem presentat aquestes esmenes, que evidentment són constructives perquè entenem que en l'esperit de la llei hi estàvem d'acord, però amb qualche matisació -que ja hi entraré- no acabàvem d'estar-hi d'acord.

Per què faig aquesta reflexió del moment temporal? Faig aquesta reflexió perquè evidentment avui crec que cap dels 59 que som aquí -no sé si som 59, però 56 o 7- ningú no sap què passarà a Madrid, això ningú no ho sabem, no sabem qui serà el proper president del Govern de l'Estat, ningú no ho sabem; no sabem quin serà el Govern.

(*Remor de veus*)

No, jo no, jo no tenc cap informació, potser qualcú la té però jo no la tenc, jo no la tenc.

(*Més remor de veus*)

Per tant..., per tant, ho dic perquè és clau perquè qui vengui..., el que sabem segur és que n'hi haurà, ara o després d'unes altres eleccions, però acabarà havent-hi un govern, això és evident. Idò el Govern de l'Estat ha de saber claríssimament i d'una manera diàfana que el Parlament de les Illes Balears en això no té fissures, no hi ha cap fissura. Per això jo els puc assegurar que hi ha qualque expressió, fins i tot de la mateixa esmena, que em sentiria més còmode amb una altra redacció, li ho puc reconèixer, però és igual, és igual, crec que *el fin justifica los medios*, crec que és tan important demostrar aquesta solidesa del Parlament davant qui sigui que hi hagi d'haver..., és possible que sigui el Sr. Sánchez, però li asseguro, Sr. Camps... -jo crec que és possible i probable, però bé, és igual, això és un petit detall- però li asseguro, Sr. Camps, que l'endemà que prengui possessió el Sr. Sánchez jo faré el mateix discurs davant aquesta cambra, i si per qüestions de l'atzar hi ha qualque comissió representativa d'aquest parlament que ha d'anar a discutir a Madrid qualque cosa i jo hi som present faré el mateix discurs davant Madrid, davant el president, que potser sigui del meu partit.

Per tant crec que és important, això. Podem parlar de l'antic model de finançament, de si el principi d'ordinalitat... Jo també hi tenc a dir, aquí, Sr. Camps, i ho diré, ho diré, jo em caracteritzo per moltes coses però no em sol caracteritzar per quedar callat quasi mai. L'anterior model de finançament, que jo el vull defensar, no me n'amag, el vull defensar, va tenir una virtut, i això també ho podem posar damunt la taula i crec que hi podem estar d'acord: fa deu o quinze anys, si ho recorden, la gent no demanava el principi d'ordinalitat, no era l'objectiu; el principi que demanàvem era estar a la mitjana del finançament, això era el que tots els partits reclamàvem, era la nostra gran aspiració. Idò bé, l'any 2009 es va aconseguir; amb aquest model de finançament es va aconseguir estar... -no, està per escrit- es va aconseguir estar a la mitjana de finançament; fins i tot es diu que si pel model no s'arriba al finançament mitjà deixarem de pagar al Fons de compensació interterritorial. Per tant sí que aconseguíem la fita, que era el finançament mitjà. Una altra cosa és la perversió en l'aplicació d'aquest model, i això no ho trec per discutir. Crec que hi ha hagut una mica de perversió en l'aplicació d'aquest model, perquè entre altres coses els darrers anys, els anys 2012 i 2013 -són els darrers anys liquidats- no hem arribat a aquesta mitjà, ens hem quedat el 2013 a 98,9%, i en el 92 a 99,3. Per tant no hi hem arribat, per tant l'aplicació d'aquest model s'ha vist una mica perversa.

Ara reivindicam..., bé, per cert, també hauríem de veure per què duim dos anys de pròrroga d'aquest model de finançament, perquè si realment era tan pervers ja s'hagués pogut plantejar des de fa dos anys un nou model de finançament que respongués a les necessitats particulars d'aquesta comunitat, que les té, i en això estam d'acord tots. Ara, la reivindicació del principi d'ordinalitat, principi en el qual crec que tothom està d'acord, i jo evidentment som un gran defensor del principi d'ordinalitat. Tot i això també hem de tenir en compte que pot tenir qualque defecte el principi d'ordinalitat, eh?, no és perfecte, no és la solució a tots els nostres mals, no acabaran aquí les fites de reclamació de finançament, segurament. M'explic. El principi d'ordinalitat l'únic que diu és que si tu ets el que més aporta a les arques has de ser el que més rep; el problema és que pot passar que la comunitat autònoma que

finança, si 100 és la mitjana, finança l'any 2013, les darreres dades que tenc, amb un 117,8%, si la franja d'ordinalitat és entre 101 i 99 potser que rebem 100,9 i mantinguem el principi d'ordinalitat, amb la qual cosa seria una interpretació perversa una altra vegada del model d'ordinalitat. Vol dir que és pervers?, no, vol dir que l'aplicació del model d'ordinalitat pot arribar a ser d'una certa perversió. Per tant si qui estigui a Madrid executa el principi d'ordinalitat en base a aquests paràmetres que ara dic, des d'aquí, a qui sigui que hi hagi, se li haurà de fer aquesta reflexió, i evidentment haurem de seguir reivindicant un millor finançament. Per vull que quedi clar que el principi d'ordinalitat no és la fi del camí, amb això no acaben les reivindicacions, dependrà de quina és l'aplicació d'aquest principi d'ordinalitat.

Ha fet referència també a... Bé, aquí, com veu, a les esmenes introduïm el REB. Nosaltres no estam d'acord amb el que ha dit vostè, Sr. Camps, nosaltres creim que negociem el REB dues setmanes abans de les eleccions i en les condicions amb què es va pactar i firmar el REB era, sense ànim d'ofendre, crec que era una baixada de calçons preelectoral, directament. I quin era el problema per aprovar un REB d'aquests?, el problema era que..., s'havia aconseguit qualque cosa?; sí, no és això el problema, el problema és que l'Estat no agafàs aquest REB i digués: "Escolti, jo ja complec l'Estatut d'Autonomia perquè ja he aprovat, d'acord amb la seva comunitat, un règim especial per a les Illes Balears". Si feia això nosaltres teníem poca defensa i evidentment ens feien molt de mal, perquè l'extensió que tothom preveu, tots els 59 diputats que som aquí, l'extensió del REB que tothom preveu que ha de tenir evidentment és bastant més ampla, bastant més ampla, del que suposava el que es va signar.

Per què deia abans -i ja acab, perquè ja que hi ha unanimitat tampoc no importa allargar molt més- per què deia abans -i explicaré una esmena que s'ha presentat- que compartim l'esperit del que estava redactat pel Partit Popular en la seva PNL, però hi havia qualque matisació que volíem matisar, és que no totes les comunitats que apareixien en aquesta PNL tenen les nostres mateixes característiques, és més, Múrcia no només té la balança positiva, almanco en les darreres xifres que jo tenc, que tenia una capacitat tributària de 84,3 i va recaptar un 93,3, per tant, no era el mateix. Evidentment que ens hem de posar... li diré més: València tampoc no ha estat una (...) com nosaltres, en les darreres dades, eh?, parl de les darreres dades que tenia... Catalunya i Madrid, sí, però Madrid té unes particularitats que són diferents. Per tant, crec que la que se'ns apropa més és Catalunya, amb tots els avantatges i inconvenients que això pugui tenir, però la que se'ns apropa més numèricament és aquesta.

Per tant, sí que volíem llevar l'especificitat de posar, d'especificar, quina comunitat era, sinó parlar de les comunitats que puguin presentar una problemàtica similar a la nostra. Per això l'hem presentada.

I en tot cas, jo agraeixo al Sr. Camps que acceptin les esmenes que s'han presentat. Com ha vist, anaven... per construir aquesta unanimitat, enteníem que milloraven un poc l'esperit i la redacció inicial i per això les hem presentat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Diputades, diputats, un dia més parlem en aquest parlament de la necessitat de millorar el finançament per al nostre arxipèlag i demanar més inversions al Govern central. Per als que ens hem incorporat a la vida parlamentària recentment i a més som a comissions com la de Turisme i la de Pressupostos i Hisenda, sovint escoltem això com un mantra en les intervencions de molts dels portaveus de les forces que componen aquest hemicicle. I a més ens crida l'atenció que siguin totes les forces polítiques les que s'han manifestat a favor d'aquesta petició, avui és el Partit Popular el que presenta una proposició no de llei sobre aquest tema.

De tot això podem concloure, tret que diguin el contrari o hagin canviat de parer, que sembla ser que hi ha unanimitat, pràcticament almenys dels portaveus que han intervingut fins ara, que estam d'acord a reconèixer la situació de desigualtat de la nostra comunitat quant al finançament respecte de la resta de les comunitats autònomes.

Si anem a la maleïda hemeroteca podríem trobar suficient quantitat de dades i de notícies que corroboren el que avui discutim, avui porto com a exemple dues notícies: publicat el 2014 amb dades de 2011, el director de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, FEDEA, diu: "*Baleares aporta al Estado 1.463 millones de euros más de lo que recibe*", sembla ser que repetim constantment la mateixa història respecte d'això.

Diario de Mallorca, 27 de juliol de l'any passat: "*Baleares aporta al Estado 1.300 millones de euros más de lo que recibe, las islas padecen el segundo mayor déficit per cápita - concretament 1.192 euros- sólo superadas por Madrid. El Govern no cree que se quiera mejorar la financiación.*". Em sembla que podríem repetir i repetir més dades, però ja el portaveu Toni Reus ha comentat com afecta directament o almenys n'ha fet un esbós.

Ahir podíem llegir, veure i escoltar en els mitjans de comunicació que la presidenta de les Illes Balears i el president de la Generalitat Valenciana es reunien per parlar, entre altres temes, del finançament. És clar que la nostra comunitat i la valenciana són de les pitjor finançades per càpita de tot l'Estat espanyol. Tots dos han signat un acord bilateral en el qual exigeixen al Govern de l'Estat un nou sistema de finançament autonòmic just i transparent per a totes les comunitats autònomes.

En aquest acord sembla ser que es proposa l'increment de l'autonomia de l'administració i l'equitat entre les comunitats. Està el Partit Popular, Sr. Camps, d'acord amb això?

Diputades i diputats del Partit Popular, què ha fet el seu partit davant les seves reivindicacions davant el Govern del PP de Mariano Rajoy? Els van ignorar? No tenien temps per buscar solució? No hi havia interès per a això? Podria seguir

llançant preguntes sobre aquest tema, però em temo que no tindran contestació o seria la que no agradaria escoltar a la ciutadania.

Ens trobem que gairebé tres anys després no estem igual sinó pitjor a com estàvem, per tant, han perdut el temps i no han aconseguit res, per a desgràcia de la ciutadania balear.

Avui, com es recull en el primer punt d'aquesta proposició no de llei cerquen fer el que no va fer, i lleigeixo textualment: "Crear un espai de diàleg, d'acord i de consens entre tots els grups parlamentaris a fi que es pugui redactar una proposta conjunta de reforma del sistema de finançament que sigui ratificada, defensada, perdó, davant el Govern central. Anem bé, Sr. Camps, no? Em sembla que sí.

D'altra banda, sabem dels esforços i de la feina tant de la consellera Cladera com de la nostra presidenta Armengol per revertir aquesta situació, però tenim molta feina pendent i un camí complicat per aconseguir-ho.

A hores d'ara i fins que no s'clareixi el panorama polític a Madrid, el Sr. Alcover ja hi ha fet referència, no podem condicionar el finançament per a les nostres illes al color del partit que governa a la capital. Ha arribat el moment en què aquest tema ha de ser una qüestió prioritària i d'importància vital no solament per al Govern actual, sinó per a tots els partits que tenen representació en aquesta cambra, al Congrés i al Senat.

També crec, creiem, que tots tenim clar que aquest consens que avui demana el Partit Popular no pot venir només de les forces polítiques, sinó que s'ha de cercar el major consens en els sectors econòmics, en la resta d'administracions públiques i en tots aquells agents que tenen alguna cosa a dir i a aportar sobre aquest tema.

Serem capaços entre totes i tots d'unir esforços per poder arbitrar els mecanismes de diàleg i de consens que tant anhelem? Aquí deixo aquesta reflexió per a tots els que som aquí.

Hem presentat conjuntament esmenes al seu text, concretament quatre, que el portaveu de MÉS per Mallorca, Toni Reus, ha explicat amb més detall, que aniran en la línia de modificar lleugerament alguns dels punts que proposen o afegir elements que no recullen en la seva proposta, ja s'ha posicionat i ha comentat que acceptarà totes les nostres esmenes i ens n'alegrem de veritat.

Una cosa que proposem o hem proposat en una de les nostres esmenes, com estic comentant, és una qüestió que creiem que pot anar de la mà amb aquesta millora de finançament o almenys creiem des del nostre partit que potser així i és el règim especial de Balears, i els diferents portaveus també han fet referència, alguns, a aquest tema.

Sabem que des del Govern es treballa en això, el cost de la insularitat és un dels elements clau de la competitivitat de les nostres empreses i en el preu (...) responsable en el preu dels productes que (...). La recerca de la reducció d'aquest sobrecost

s'ha de convertir en un dels eixos fonamentals, això ho ha explicat el Govern.

També, seguint aquesta anàlisi, les mesures fiscals amb un IVA reduït per a Balears seria també una altra possibilitat, el més antisocial de tots els impostos, l'aprovació a França d'aquest IVA reduït per a l'illa de Còrsega obre un camí d'optimisme per a nosaltres.

I com a última anotació dins del règim especial per a Balears i segons el Govern també, seria la creació d'un fons d'insularitat. Avui no és el tema, però no podem oblidar i preguntar on són aquests fons estatutaris que haurien d'haver vingut a les nostres illes. A hores d'ara tenim illes amb unes importantíssimes mancances perquè aquests doblers no han arribat i la ciutadania sofreix dia a dia la seva mancança.

Ja per acabar la meua intervenció, he de dir que el canvi de model de finançament més just depèn del Govern central com tots sabem i ho hem manifestat moltes vegades i avui també i esperem que la incertesa en la creació d'aquest nou govern s'aclareixi el més aviat possible... a causa de la inoperància de l'actual govern en funcions el qual té els seus dies comptats.

Tenim l'esperança que el nou govern espanyol es conformi prest, com ja he manifestat i tingui sensibilitat cap a les autonomies pitjors finançades com és la nostra.

I per últim i no menys important, vull posar de manifest la presència dels grups polítics plurinacionals que defensen els interessos autonòmics. Podem és l'únic partit polític amb aquesta sensibilitat al Congrés. Ja hem vist aquesta setmana la sensibilitat de la resta dels grups polítics, ni Partit Popular, ni Partit Socialista, ni Ciutadans, en oposar-se a la pluralitat del Congrés, no deixant conformar grups parlamentaris a les nostres confluències, que s'haurien de fer molt més ressò d'aquesta problemàtica. Si tenim present la realitat de cada comunitat i no escoltem què necessiten aquestes, sempre estarem en el mateix *déjà vu*. Esperem que aquest realitat el 2016 sigui i arribi amb la millora del finançament per a les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els membres d'El Pi, nosaltres tres, tenim ganes d'interactuar amb vostès en aquesta proposició no de llei que ha presentat el PP. Parlar de finançament em recorda aquella gent que diu "t'estim, t'estim, t'estim", però mai te besa; o aquell que diu "ara vénc, ara vénc, ara vénc", però mai no arriba; o aquell que diu "es mor, es mor, es mor", però li donen una mà perquè no mori.

L'Estat espanyol està grogui, és la nostra! És la nostra! És la nostra i interactuam amb tots vostès 56 perquè nosaltres d'això n'estam convençuts, és la nostra! I en canvi, el que passa cada dia a l'Estat, no heu sentit ningú que hagi tengut 15 segons, ni dels vostres, ni dels vostres, ni dels vostres, cap que hagi dit qualque cosa que pugui fer referència a dir, són molts, s'entendran, però mira, a això ho tenen clar, i l'Estat està grogui.

Per tant, avui ens hem de demanar si venim aquí per feina, o venim una vegada més com les desenes de vegades que hem vingut a aquest Parlament a dir exactament el que hem dit fins avui, ho he sentit, no he sentit encara el Grup Mixt, però vaja, el que sentit; no tan sols el que hem dit, sinó el que hem aprovat, vergonya cavallers! Vergonya! Jo i tot inclòs. Ho dic perquè tenc la sensació que venim a cobrir l'expedient.

Jo no sé si el Sr. Camps admetrà a través de l'article 174.4 del Reglament i és per això que no hem fet una esmena escrita, perquè no volem que no es voti a favor, és a dir, si hem de... toca anar a la rua? Idò anirem a la rua. Perquè ho veig com una rua això, si vostè acceptaria una modificació, que li tocaria a vostè acceptar que els altres portaveus hi estiguessin d'acord, que a part de tot el que han dit que estan d'acord, nosaltres també hi votarem a favor, que "el Parlament insta el Govern balear a proposar un concert econòmic per a les Illes Balears, això suposa transferir a la comunitat la capacitat per recaptar la totalitat dels impostos i negociar amb l'Estat la part que li ha de transferir per pagar els serveis comuns i la corresponent quota de solidaritat." Si vostè està disposat a això, això deixarà de ser el de sempre, "ara vénc, ara vénc, ara vénc, però no arrib mai".

El mateix que té el País Basc, el mateix que té Navarra. El mateix que hauran de donar a l'encaix d'aquest estat, que és el maldecap que té el Rei i que tenen els grans partits estatals. I nosaltres venim aquí com sempre, amb un tirador, amb un fletxer de fira, a quedar bé, nosaltres defensar. Estic cansat de sentir ministres, homes i dones, dient-nos que nosaltres estam mal finançats, ja que ho diguem nosaltres és ridícul. És el moment, no en cap moment de violència, però sí d'estar enfadats amb la situació i aquest moment no el veig i és al que nosaltres el convidam, Sr. Camps, si vol acceptar aquesta esmena, perquè jo supòs que tots els altres també podran estar-hi a favor.

No entenc com un govern, com un grup polític que fa quatre dies tenia majoria absoluta en el Govern balear i en el Govern central, planteja això d'aquesta manera, no ho entenc, li he dit que li votarem a favor, no ho entenc. I quan hi érem? Dic hi érem, perquè jo vaig fugir, hi érem, i vostès hi han continuat essent i vostès saben que no ho volen saber, no ho volen saber que tenguem la igualtat! Davant aquesta qüestió arriba a passar aquella dita castellana que diem, hem de dialogar, hem de parlar, tal i qual, que diu la dita: *se nos gastó el amor de tanto usarlo*.

(Remor de veus i algunes rialles)

I el problema és que *se nos gastó el amor de tanto usarlo*, de no fer arribar a Madrid d'una vegada per totes, perquè ens hem equivocat i sabem quina és l'equivocació per anar pel camí que toca, allò que és un gemec, un clam d'una societat que des

de Formentera, des d'Eivissa, des de Menorca i des de Mallorca sofreixen, especialment els més vulnerables. O que aquella indústria tradicional ha anat desapareixent.

En canvi, aquí hi ha un règim especial, aprovat el mes de juliol del 98 que diu, diu el Rei Joan Carles I, Rei d'Espanya: "a tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei, -és que té tela el tema-, "a tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei, sapiguen que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancion", això quan comença l'aprovació i quan acaba diu el mateix Rei, son pare del que hi ha ara: "per tant, mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei i que la facin complir". Bé, ja sabem que ni el Rei l'ha feta complir, ni els governants l'han feta complir i que de l'any 98 a l'any 2016 hi van molts, molts d'anys.

Si ens volem conformar a votar el que El Pi us votarà a favor, facem-ho, "ara vénc, ara vénc, ara vénc", però si realment volem que amb aquests mateixos 32 articles que té, li volguéssim..., perquè això és una llei aprovada per les Corts, volguéssim realment modificar-la, perquè aquesta llei un moment donat, el que passa és que ningú no ens ha fet cas, un moment donat avui que hem parlat de matèria sanitària, diu: "compensació de la insularitat en matèria d'atenció sanitària. Primer, una comissió formada per membres del Govern balear i membres del Govern de l'Estat han de determinar els problemes derivats de la insularitat que es susciten en l'àmbit de la sanitat pública i han de fer una referència especial als problemes que es generen amb el trasllat de malalts, pacients o familiars, o acompanyants a centres assistencials entre les illes i la península, o entre illes. Segon, una vegada determinada la problemàtica, s'ha de prosseguir a crear un sistema que compensi els afectats dels costos afegits per aquest motiu i fins a la data no estiguin coberts pels serveis públics."

Però no és que aquesta borsa l'hagi de crear dels doblers les Illes Balears, és que això ho hauria de crear Madrid, i nosaltres hem anat fent nostre el dèficit dels altres, sabent que aportam un 14% del nostre Producte Interior Brut, que el que es queixa que és Catalunya, aporta un 8,5-9%, que Madrid també es queixa perquè aporta un 9-9,5%, però té l'efecte de la capitalitat perquè si no estaria per davall de Catalunya. I nosaltres ens conformam en què ens tractin per igual.

I la desigualtat de 37 anys? I el problema del monocultiu? Ha de venir un altre partit, ha de néixer un altre partit per dir ens hem equivocat i hem d'actuar? És a això que els convida El Pi. El Pi votarà a favor, "ara vénc", però els proposam que hi anem i que vostè, Sr. Camps, avalui, ara que el Govern central està groguí, perquè aquests estan groguis a Madrid per salvar-se a ells, l'Ibex 35, l'estructura de l'Estat, els alts funcionaris, les grans empreses, sense cor, com això de Bimbo, sense cor. Nosaltres volem tenir cor per als ciutadans de Balears? Si en volen tenir, accepti aquest quant que li enviam i sabran que no anam de bromes, que anam seriosament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos esta proposición no de ley. Creemos que el modelo de financiación autonómico es escasamente transparente, está diseñado de forma injusta, desigual y necesita de una reforma consensuada entre las comunidades basada en la solidaridad y donde la contribución interterritorial no coloque en peor condición a quienes contribuyen respecto a quienes benefician.

A nuestro entender el modelo de financiación vigente está planificado erróneamente en base a los denominados fondos: el de garantía, el de suficiencia, el de convergencia, que se subdivide en el fondo de competitividad, y el de cooperación. Las comunidades autónomas nutren de sus ingresos tributarios a los fondos y luego los fondos canalizan transferencias estatales hacia las comunidades autónomas, y aquí radica el problema, a la hora de calcular estas aportaciones que deben hacer esos fondos a cada una de las comunidades autónomas. Unos cálculos absolutamente opacos, complejos y que impiden saber qué le va a corresponder claramente a cada comunidad, así, comunidades autónomas como Madrid o Baleares, entre otras, quedan claramente infrafinanciadas con este modelo siendo grandes contribuyentes interterritorialmente.

Otro de los problemas que vemos en este sistema de financiación autonómica es que en gran parte funcionan a base de entregas a cuenta, es decir, el Estado estima cuánto corresponde a cada comunidad autónoma y les paga y luego a los dos años se determina lo que realmente deberían haber recibido y se hace una liquidación. Cuando las liquidaciones son negativas, que es lo habitual, es cuando se descuadran completamente las cuentas del Estado generando un aumento en el déficit de España.

En conclusión, el sistema de financiación es complejo, poco transparente, hace aumentar el déficit del Estado, es desigual y resta incentivos a las comunidades para gestionar bien y crecer. Por lo tanto, a nuestro entender podemos decir que es un desastre y como consecuencia urge reformarlo.

Para Ciudadanos la financiación de las comunidades autónomas debe garantizar la igualdad de los servicios básicos esenciales como la sanidad, educación y servicios sociales en todos los ciudadanos con independencia de su lugar de residencia. Nuestra propuesta supone que una vez consensuados y enumerados los servicios esenciales básicos que ha de prestar educación, sanidad y servicios sociales se realice una estimación detallada de su coste en cada territorio teniendo en cuenta sus particularidades, lo cual conllevará mucho diálogo entre todas las comunidades. Este coste es el que sería financiado por un único fondo de garantía, sin entregas a cuenta, transparente y con margen de maniobra. Creemos firmemente que los excesos territoriales no deben ser soportados a través de fondos aportados por todos los ciudadanos del Estado. Con este sistema de financiación no

habría posibilidad de financiación incondicionada e injustificada que no tenga por fundamento la garantía de la igualdad básica en el disfrute de los servicios contenidos en el fondo de garantía.

Por todo lo expuesto, Ciudadanos apoya los puntos de esta proposición respaldando la necesidad de trabajar la reforma del sistema de financiación de una manera conjunta entre todos los grupos parlamentarios, así como con las distintas comunidades autónomas, en especial las que también sufren la falta de financiación, en la confianza de que el acuerdo común es el mejor acuerdo para todos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot, agrair el suport de tots els grups parlamentaris a la nostra proposició no de llei i no podria passar sense fer alguns matisos o algunes precisions a algunes qüestions que s'han tret al debat.

Deia que és molt important anar tots junts perquè a Madrid, governi qui governi, tendran moltes dificultats per entendre la nostra situació, governi qui governi. És important que anem tots junts en aquesta qüestió. Ja ens hagués agradat a nosaltres tenir una oposició més lleial a l'anterior legislatura per poder anar tots junts davant el Govern central a Madrid. Ens hagués agradat i no va ser possible, certament, però evidentment, evidentment, precisament perquè hi ha moltes dificultats per poder arribar a acords amb Madrid, i no només amb Madrid sinó amb la resta de comunitats autònomes, però aquí ens sembla que com que nosaltres decidim una cosa aquella cosa s'ha de fer. Hi ha moltes altres comunitats autònomes, hi ha el Govern de Madrid i entre tots haurem de fer un nou model de finançament. Per tant, aquesta és la dificultat i per això crec que l'important és anar tots junts en aquesta qüestió.

Deia el Sr. Castells que era com Fernando VII, bé, jo no sé si som Fernando VII o no, però el que està clar és que el que jo dic avui ho vaig dir a l'anterior legislatura, és a dir, no hem canviat el discurs i ens vàrem enfrontar amb Madrid precisament en aquestes qüestions. Això és la realitat. Vostè, Sr. Castells, hauria de saber que a l'any 2009 el seu partit governava a aquesta comunitat autònoma i vostè no es va plantar a Madrid per dir que no volia el model de 2009, vostès varen aguantar, vostès varen acotar el cap, vostès varen dir amén, amén a aquell model de finançament que ara tots veim que era ineficient i era injust per a les Illes Balears.

Per tant, ni tots som molt magres ni tots som molt bons, tots hem fet, jo crec, el que hem pogut en cada moment i en l'anterior legislatura vàrem fer esforços i no va ser possible. Per açò, aquí és important que tots anem junts perquè açò sigui possible.

Una altra qüestió, Sr. Castells, és a dir, vostè em pot dir que el tema de finançament... em pot parlar del REB, per exemple, un tema de finançament, em pot parlar de la llei de 2009 que és un tema de finançament, pot parlar fins i tot de les inversions de l'Estat a Balears que també és un tema de finançament i que totes elles són negatives o són perjudicials per a Balears, però no em parli del dèficit, és que no té res a veure amb el finançament, no té res absolutament res a veure amb el finançament. De fet, si tenguéssim un bon finançament segurament no tendríem dèficit, és que una cosa no té res a veure amb l'altra, són dues qüestions, ja li dic, totalment diferents.

Sr. Alcover, no... és que no l'he acabat d'entendre en una qüestió, tota la resta molt bé, però hi ha una qüestió que no l'he entès, és a dir, vostè ha vingut aquí a defensar el model de 2009, per tant, si vostè defensa el model de 2009, per què el vol canviar? Si el model de 2009 és tan bo, per què el vol canviar? Per què la presidenta diu que és *la peor financiación del Estado* el model de 2009? Per molta, per molta perversió que vostè hi vulgui veure, però evidentment si fos tan bo no donaria peu a aquesta perversió que vostè veu.

Per tant, crec que hem de convenir tots que el model de finançament de 2009 no era tan bo com vostès es pensaven i que, efectivament, i avui ho comprovam, ha estat injust per a totes les Balears.

El REB, el REB... Sr. Alcover, el REB aprovat o acordat entre el Sr. Bauzá i el Sr. Mariano Rajoy, poc abans de les eleccions, era una passa endavant sí o no? Avui moltes empreses es veurien beneficiades amb una sèrie de bonificacions que, per culpa de la Sra. Armengol no se'n veuen beneficiades. Era una petita passa endavant sí o no? Aquest REB era millor del que tenim ara sí o no?

(Remor de veus)

I si no els agradava aquest REB, però consideraven que eren unes millores haguessin negociat més coses, cap problema, però no pot ser que quan donam una passa endavant tirem enrere aquella passa endavant perquè no sabem què fer, perquè no sabem què fer.

Mirin, crec que, i ho he dit abans, no és qüestió de partits. Jo, Sr. Aguilera, no és qüestió que aquí tenguéssim una majoria absolutíssima, a Madrid tenguéssim una majoria absolutíssima i que gràcies a açò s'hagués d'aclarir tot, no, no és una qüestió de partits, és una qüestió que tots, tots els partits, ens posem d'acord en una qüestió, i per tant -i ja vaig acabant- agraeisc tremendament que avui ens posem d'acord en aquesta qüestió.

I al Sr. Jaume Font, que em mira per veure si li dic... Miri, Sr. Jaume Font, nosaltres no acceptam la seva esmena, però acceptarem que vostè la plantegi en aquest espai de debat...

(Remor de veus)

...o en aquest espai de diàleg que obrim, sense cap problema, però no podem acceptar una esmena.

(Continua la remor de veus)

A més sorprèn, sorprèn, i vostè que ha estat senador, vostè que ha estat conseller en el Govern, hauria de veure la dificultat que té aquesta proposta que vostè fa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí. Dificultats, i que jo no crec..., i de fet hi ha estudis que així ho demostren, no crec que açò fos tan beneficiós com vostè creu que podria ser. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ateses les intervencions, puc entendre aprovada per unanimitat la proposició no de llei amb les esmenes incorporades? Queda aprovada per unanimitat.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 1299/16, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient de regulació d'ocupació de l'empresa Bimbo SAU.

Seguidament debatrem la Proposició no de llei RGE 1299/16, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedient de regulació d'ocupació de l'empresa Bimbo SAU. Té la paraula la Sra. Isabel Oliver, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Vull començar aquesta intervenció donant la benvinguda al secretari general d'UGT i de Comissions Obreres, als delegats de personal i als treballadors de Bimbo que avui ens acompanyen.

El Grup Socialista, davant l'ERO que ha presentat la multinacional Bimbo SAU que afecta la fàbrica que té al polígon de Son Castelló de Palma, es posa de part dels treballadors i dels sindicats i se suma a la petició que ambdós fan, que l'empresa reconsideri la decisió de traslladar la fàbrica a la península. Bimbo, empresa de més de 40 anys de presència a Mallorca, amb un producte consolidat, s'esfuma de l'illa. En el context de globalització neoliberal, la decisió de la multinacional mexicana, amb centres per tot el món, es fonamenta exclusivament en l'increment màxim del benefici empresarial, avarícia empresarial elevada a la màxima potència, podríem dir. No és un problema d'insularitat ni d'estacionalitat, és purament i simplement avarícia. No és la insularitat, perquè ningú no pot creure que dur la farina a Mallorca, la que ha de venir de fora, per fer pa aquí és més car que dur el producte acabat; no és estacionalitat: la necessitat de pa el mes d'agost serà molt més elevada que la del mes de febrer sigui on sigui que es produeixi el pa.

Aquesta decisió estratègica per incrementar guanys -no és per evitar pèrdues- de desplaçar el centre de producció a la península, en l'aplicació de la reforma laboral del Sr. Rajoy,

deixa al carrer i desprotegits 34 treballadors de Bimbo de Palma, ja que un cop finalitzada la negociació amb l'empresa únicament poden acudir als tribunals per plantejar el desacord amb les causes o amb les mesures de l'ERO. Aquesta decisió és conseqüència de la globalització neoliberal, que amb la progressiva eliminació de barreres a la mobilitat del capital, la facilitat del transport i la comunicació, possibilita a les multinacionals l'organització de la producció a una gran escala. Aquesta deslocalització es fonamenta sobre dos conceptes clau, i ho patim, que són maximitzar els beneficis i prescindir totalment de la responsabilitat social de l'empresa. No compten els treballadors ni la qualitat del producte, ni la implantació empresarial dins la societat local; no compta la proximitat entre el productor i el consumidor. Res de tot això no compta per a una multinacional a l'hora de prendre decisions, únicament compta el benefici màxim, res pus.

La reforma laboral del Sr. Rajoy va suprimir l'autorització prèvia de l'autoritat laboral autonòmica en els ERO, que valorava si les causes que l'empresa al·legava eren adequades i les mesures proporcionades, és a dir, determinava si l'ERO era justificat. Així la reforma laboral del Sr. Rajoy, entre altres aspectes negatius, facilita a les empreses aquestes operacions d'acomiadament col·lectiu i de deslocalització, deslocalització que té un doble efecte, com a mínim: per una part contribueix a augmentar el benefici empresarial, ja que sempre es va a un lloc on el cost té un cost menor; per altra banda és un mecanisme que aboca els treballadors a pitjors condicions de feina. A la nostra comunitat, que patim des de fa anys una pèrdua de teixit industrial, la reforma laboral del Sr. Rajoy i la inexistent política industrial del Govern del Sr. Bauzá han propiciat que, lluny d'aturar aquesta tendència, l'han facilitada. El Sr. Rajoy i el Sr. Bauzá, un pel que ha fet, l'altre pel que no ha fet, han perjudicat seriosament el teixit industrial d'aquestes illes.

En aquest context trobar una reubicació per als 34 treballadors de Bimbo es fa molt, molt difícil. Però no sols parlem d'aqueixes 34 persones, afectades de forma directa; hi ha més afectats per aquest tancament. Els 20 o 30 treballadors eventuais que reforçaven la plantilla en els mesos de més feina; hi haurà prop de 3 tones de farina que Bimbo ja no comprarà a una empresa mallorquina, la qual cosa tindrà conseqüències evidents sobre aquesta empresa; es deixarà de fer el manteniment d'aqueixes instal·lacions. En definitiva, un cop fort per al teixit industrial de Mallorca que afecta també els consumidors, ja que d'aquesta manera el producte perdrà frescor i per tant qualitat.

Davant d'aquesta situació el Govern ja està elaborant un pla d'indústria per a aquestes illes, amb participació activa d'agents socials i empresarials. Per això li demanam que el prioritzi, que el dugui endavant. Pensam que aquest pla ha de contemplar, entre altres aspectes, mesures per conservar i reforçar el teixit industrial que amb tantes dificultats ha aguantat fins avui -calçat, bijuteria, agroalimentari, entre d'altres-; mesures per explorar nous segments productius, com nàutica o tecnologia, i diversificar així el teixit productiu; mesures per fer més competitives les nostres empreses, les empreses de les nostres illes. També ha de contenir accions per potenciar la nostra especificitat, la nostra identitat, la qualitat dels nostres productes, accions encaminades a millorar la sostenibilitat de

les empreses, accions per potenciar la internacionalització d'aquestes empreses de les Illes. Un pla, en definitiva, que doni oxigen al teixit industrial per fer-lo créixer de forma sostenible econòmicament, mediambientalment i socialment.

Demanam amb aquesta proposició no de llei que el Govern segueixi, com ha fet des del primer minut, de part dels treballadors, que col·labori amb els agents socials, que s'impliqui, vetlli i defensi els drets dels treballadors. Que faci també tot el que estigui a la seva mà perquè reconsideri l'empresa aquesta decisió, tot i que som ben conscients que el Govern no té cap força legal per exigir-ho. Demanam al Govern de l'Estat, al dèbil i al que hagi de venir, sobretot al que ha de venir perquè el que hi ha ara no creim que faci res - no ho ha fet fins ara -, que derogui la reforma laboral, que tant de mal fa i ha fet als treballadors, i que en la futura norma laboral hi hagi, entre altres aspectes, sistemes de control i de protecció en els casos d'acomiadament col·lectiu. Demanam també al Govern de les Illes Balears, com ja he dit, que amb la participació de tot el sector elabori un pla d'indústria per a aquestes illes.

El Grup Socialista també demana a tots els grups d'aquesta cambra que donin suport a aquesta proposició no de llei, que fem tots pinya i ens posem tots de part dels treballadors que es veuen afectats per aquest ERO, que ens posem tots d'acord amb el teixit industrial d'aquestes illes. Per això demanem, el Grup Socialista demana, el vot afirmatiu a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de les esmenes RGE 1679, 1680 i 1681/16 per defensar-les i fixar-ne la posició. Té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors, treballadors de Bimbo, SAU. Malauradament som aquí avui per donar suport a 34 famílies que pateixen les conseqüències d'un tancament d'aquesta empresa Bimbo SAU, producte d'un acomiadament col·lectiu, emparat per una part en la desmesura de les grans empreses i multinacionals que prioritzen incrementar els seus beneficis, per damunt de les responsabilitats socials.

Per altra banda, també és conseqüència, diguem, del *rodillo* que permet la reforma laboral del Partit Popular a les empreses, a l'hora d'executar acomiadaments col·lectius. Aquesta reforma permet d'una forma unilateral, sense passar per cap tipus d'autorització, ni control de les autoritats en matèria laboral, ni mínims de negociació, aboquen els treballadors, a més, a la via judicial, a un entramat llarg i ple d'angoixa que pot durar anys, com s'han viscut ja recentment a altres acomiadaments col·lectius a les nostres illes, com és el cas de Coca Cola, Orizonia, part d'acomiadaments de Kalise Menorquina, i ara també, com veim avui, el tancament d'aquesta empresa Bimbo.

En temps passats també s'han viscut altres tancaments d'empreses tradicionals com Majorica, Yanko, Buades, etcètera, etcètera. Per tant, som davant d'una desfeta greu del teixit productiu, que és un desfer calça, això no s'atura i cal establir mesures de fre i també innovadores, per invertir aquest procés tan deteriorador i erosionador d'aquest teixit productiu. Per tot això el nostre Grup de MÉS per Mallorca, en primer lloc vol manifestar el seu suport a totes les mesures i actuacions del Govern, que ajudin els treballadors i treballadores de Bimbo afectats i les seves negociacions i que ajudin a protegir els seus drets laborals.

La proposició d'avui encara també, proclama la necessitat de derogar aquesta reforma laboral, que a més empitjora aquesta situació que va aprovar el Partit Popular i que facilita aquests acomiadaments, en perjudici dels treballadors. Es planteja en aquesta proposició no de llei la necessitat d'un pla d'indústria per invertir el procés. MÉS per Mallorca clarament hi dona suport, però també vol anar més enllà, i per això ha presentat un seguit d'esmenes.

En principi va presentar una esmena al primer punt, on també rebutjava aquest acord anomenat TIB (Tractat Bilateral entre Estats Units i la Unió Europea), per facilitar l'intercanvi comercial i les inversions. És veritat que no volem que aquest debat se desvirtuï parlant només d'aquest tractat. Per tant, retirem aquesta esmena sobre aquest tractat, però malgrat això, en vull fer referència perquè crec que encara no estigui directament relacionat, és un nom molt engrescador i que ens volen fer veure molt beneficiós, però que a darrera, a la lletra petita, s'amaguen tot un seguit de mesures alarmants per als ciutadans i ciutadanes i treballadors i treballadores. En realitat és una mutació constitucional, una constitució econòmica, que ens ferà de forma irreversible, perquè així com està plantejada la seva aprovació, difícilment es podrà tornar enrera i difícilment també es podran dur a terme polítiques, com ara les que avui aquí plantejam, polítiques locals d'ànim i d'impuls al teixit productiu local. Creim que en aquest sentit, si s'arribés a aprovar aquest tractat, l'anomenada Directiva Bolkenstein damunt comerç, de què tantes vegades aquí hem parlat sobre establiments comercials, seria una riulla devora el que suposaria l'aprovació d'aquest tractat.

Per tant, no vull seguir perquè crec que aquest tema es debatrà a la comissió i per tant, només volia fer referència que per la nostra banda vàrem posar aquest punt perquè creim que indirectament està molt relacionat amb el tema que avui tractam i amb les amenaces que suposa en aquests plans que des d'aquest Govern es vol dur a terme, amb una amenaça que podrien tenir conseqüències de forma irreversible i molt negatives.

MÉS per Mallorca també vol anar més enllà i constatar que aquest fre a aquest procés d'inversió cap a la reindustrialització que tan necessita el nostre arxipèlag, no només es pot consensuar amb un pla d'indústria, sinó que també requereixen recursos suficients i justos perquè d'aquesta manera realment es puguin dur a terme aquestes polítiques. Fer un pla d'indústria sense els recursos suficients i amb l'estat que té les finances aquesta comunitat autònoma actualment, ja ho hem vist a la proposició no de llei anterior, és quasi una riulla, no tenim recursos suficients. Per tant, benvinguda la proposta i

l'aprovació per unanimitat d'aquesta cambra que hem tengut a la proposició abans, per demanar un finançament just.

També nosaltres reclamam en aquesta segona esmena, que també tinguem un règim especial que realment afavoreixi i millori les condicions de falta de competitivitat per l'efecte que tenim per ser un territori d'illes, com té l'arxipèlag de Canàries. És molt important per dur a terme polítiques socials, mediambientals i en aquest cas econòmiques en favor dels ciutadans d'aquestes illes. Perquè compensi aquests desavantatges d'insularitat i d'una vegada reiterar la necessitat d'una llei que també, com ja MÉS per Mallorca va presentar el 2014, presentant fins i tot un text concret, s'aprovi i es dugui a terme aquesta Llei d'indústria. La Llei d'indústria també, a part que creim que ha de tenir en compte propostes, ser innovadora i ha de dur a terme línies d'actuació molt més enllà d'allò que sigui només reflectir un pla estratègic industrial, abasta més enllà.

També ha de plantejar els temes de la inversió energètica, aquest tema de les renovables, de les empreses, d'aquest peatge que ha imposat el Partit Popular a les empreses que aposten per una energia renovable. Aquesta llei també ha d'entrar i aquestes propostes també han d'entrar en aquest camí. S'han de facilitar mesures a les empreses perquè puguin disminuir els seus costos amb mesures mediambientals d'aquest tipus. També ha de fomentar aquesta Llei d'indústria la facilitació del crèdit a aquestes empreses. I també el Pla estratègic d'indústria ha de forçar perquè tenguem recursos suficients per dur-se a terme.

Finalment, nosaltres creim que el fet en què avui ens trobam, la situació de tancament de Bimbo, que afecta 34 persones, o treballadors i treballadores, 34 famílies, més tot el personal, com ja ha la companya del Partit Socialista, que de forma indirecta, subministradors, els afecta indirectament, és una situació greu, que té un gran impacte social i econòmic. I també hi ha un deteriorament, que també s'ha expressat, cap al consumidor, a la qualitat dels productes. Per tant, té molts de danys col·laterals que s'han de tenir en compte. És un toc no ja d'atenció, és un toc d'emergència social, creim que ens condueix a viure envoltats, amb una dependència total de la península, envoltats de franquícies, grans superfícies, precarietat laboral i atur laboral crònic, sobretot dels majors de 45 anys.

És per això que MÉS per Mallorca reitera el seu suport als treballadors i treballadores i condemna i s'oposa al tancament d'aquesta empresa. Aquesta empresa, com ja s'ha dit, és una fàbrica que funciona fa 40 anys, completament operativa, sense pèrdues. Realment aquí del que parlem és d'aquestes grans empreses de l'Ibex 35 i fons d'inversió, que l'únic que cerquen és incrementar els seus beneficis, sense tenir en compte cap responsabilitat social i que a més practiquen una elusió d'impostos greu, que fa que ni tan sols ningú sap si paguen impostos a qualque lloc. Aquest és el problema real que ens trobam, que ja no sabem si aquestes empreses fins i tot paguen impostos a qualsevol dels territoris on fan feina. Per tant, és un problema que no tan sols afecta aquí a Balears, sinó que afecta molt més lluny. Hem de pensar en local, hem d'actuar localment, però també no ens queda més remei que pensar i actuar globalment, perquè aquestes empreses pensen i actuen globalment i ens perjudiquen a tots de forma local.

Per tant, des de MÉS per Mallorca mantenim la nostra oposició al tancament i apostam per la diversificació del model econòmic, que és un dels objectius que té aquest nou Govern, per impulsar també la diversificació del monocultiu turístic i que realment aquests 13 milions de visitants que ens visiten aquí cada any, realment repercuteixin en crear llocs de treball qualificats, estables i que no tan sols sigui una forma d'obtenir beneficis i grans ingressos, que se'n duen a altres territoris per a inversions turístiques, per exemple al Carib, etcètera. Per tant, aquest debat sobre aquesta diversificació econòmica és avui més present que mai en aquesta situació en què ens trobam.

Per tant, des de MÉS per Mallorca no al tancament de l'empresa Bimbo i en aquest sentit els donam tot el nostre suport.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, bon dia a tothom, treballadors i treballadores de Bimbo i representants dels treballadors, seré breu perquè crec que molts dels arguments ja s'han exposat i els compartim plenament en l'exposició i en els punts de resolució d'aquesta proposició no de llei.

Sí que hem de dir, però, que ens trobam de nou lamentablement davant una situació negativa, molt negativa per a les Illes Balears, molt negativa per als treballadors i les famílies que ho patiran de primera mà, però també molt negativa per a l'economia il·lenca i per al conjunt de la societat il·lenca. Per tant, i abans de res, crec que ens toca avui expressar el nostre suport als treballadors i treballadores de Bimbo a Mallorca.

Hem de dir també que no és la primera vegada que ens trobam en una situació com aquesta, són per exemple molt recents, massa recents els casos de Coca Cola a Mallorca o Kalise a Menorca o altres que s'han esmentat també avui aquí i que reproduïxen una situació molt semblant a la que avui és motiu de la proposició no de llei, del debat que ara tenim.

És per açò que és necessari, crec, marcar-se diversos horitzons a la vegada. El primer i més immediat ja l'ha assumit el Govern amb convicció i celeritat, que és participar activament en les negociacions entre el grup Bimbo i els treballadors, amb l'objectiu d'evitar el tancament de la fàbrica de Palma exercint així la seva funció mediatra i de tutela. Ja els hagués agradat als treballadors de Coca Cola tenir un govern com aquest al seu costat, actiu, que actua activament en la defensa dels treballadors i en aquest sentit encoratja el Govern a continuar per aquest camí.

Però creim també des de MÉS per Menorca que cal anar més enllà, fer una anàlisi més radical, d'arrel, no s'espanti el Partit Popular, més radical per marcar-se horitzons a més llarg termini, més preventius i més ambiciosos. No ens agrada, no acceptam la situació d'avui, no la volem acceptar. Tenim empreses, com ja s'ha dit, de més de 40 anys d'implantació a les nostres illes que, per motius que no tenen a veure amb la crisi econòmica ni per la manca de qualitat o d'eficiència, sinó que és per motius de major benefici econòmic, que són legítims, alerta, però que obliden la funció social de l'economia, que pensen en la deslocalització, en el canvi de lloc sense tenir en compte els efectes que tindrà sobre els treballadors, sobre les famílies que en patiran les conseqüències i l'atur i l'afebliment de les nostres economies locals.

Com s'ha dit, Bimbo efectivament és una empresa rendible, aquest no és el motiu, és líder fins i tot indiscutible en el sector, els motius són clarament uns altres. Segons apunten, i també s'ha apuntat aquí, en aquest cas que abordam avui, la deslocalització no està lligada a l'estacionalitat i a la insularitat, però tan sí és així com si no ho és, és urgent posar-se a actuar contra l'actual procés de desindustrialització perquè la indústria, sense cap dubte, dona fortalesa a l'economia, genera llocs de treball menys sensibles a l'estacionalitat, és bona per a la nostra economia.

Les nostres illes necessiten una, diguem-li, reindustrialització basada en un REB que faci que la insularitat no resti competitivitat, basada en l'impuls del sector quaternari que porti valor afegit a la indústria, basada en l'adaptació del sistema productiu a l'ús de les energies renovables i així ho recull la proposició no de llei a la qual donarem suport i també en les esmenes amb les quals hem volgut fer les nostres aportacions i que van en el sentit que hem exposat.

També apunta la proposició no de llei a un altre objectiu clau, fonamental, el conseller també ja l'ha exposat avui: combatre la situació actual de desregulació i desprotecció que pateixen els treballadors, i aquí hem de fer esment a la reforma laboral del 2012 que, entre moltes altres coses, eliminava la valoració i l'autorització prèvia per part de la Conselleria de Treball. I aquí hem de fer esment també -i aquesta era una aportació a través d'una esmena- al TTIP que finalment hem considerat que era bo no llevar protagonisme al debat que tindrà lloc demà, precisament en una proposició no de llei específica per a aquest tema, però que sense cap dubte és el gran cavall de batalla, diria jo, que tenim si realment volem que el treball sigui un bé i un dret social i no una mercaderia com alguns voldrien i a conseqüència de la qual ens du a situacions com la que lamentablement avui patim i pateixen els treballadors i també el conjunt de la nostra societat.

Per tant, donarem suport a aquesta iniciativa, li donam suport amb total convicció i reiteram l'encoratjament al Govern perquè continuï aquesta tasca de mediació, d'estar al costat dels treballadors per tal que les repercussions siguin les menors possibles i que puguem mantenir la nostra estructura, la nostra xarxa industrial que és un motor essencial de la nostra economia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del grup parlamentari presentant de l'esmena RGE núm. 1718/16, per defensar-la i fixar-ne la posició. Té la paraula el Sr. Carlos Saura del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats i diputades, benvinguts i benvingudes treballadors i treballadores de Bimbo, sou a la vostra casa. No puc començar d'altra manera que dient que és una vergonya que el Sr. Santiago Tadeo hagi preguntat què ha fet la Conselleria de Treball amb aquesta situació. Jo li he de preguntar quines actuacions ha fet el Govern Rajoy per evitar el tancament de fàbriques, per evitar la pèrdua de drets laborals i per evitar tota la sèrie d'atacs a una majoria social d'aquest país que ha fet el Govern de Rajoy?

(Alguns aplaudiments)

Mirin, jo som nou en aquesta cambra, ja ho saben, però duc molt de temps escoltant les paraules de canvi de model productiu a la ràdio, a la televisió, llegint-les al diari, però crec que durant massa temps han estat paraules buides.

Només en aquesta illa, a Mallorca, hem perdut més de la meitat de la indústria en deu anys, i com és possible això si tot el temps escoltàvem parlar de canvi de model productiu? Cada any estàvem batent rècords de visites de turistes, però les fàbriques dels polígons tancaven, 15.000 llocs de treball perduts, desenes d'empreses fallides, altres tantes en concurs de creditors i continuàvem sentint parlar d'un canvi de model productiu que no és basat tan sols en el monocultiu turístic.

Vàrem veure com alguns diaris pràcticament es congratulaven que algunes zones estiguessin en guerra, en conflicte en plena onada de protestes perquè vendrien molts més turistes, però seguien parlant també de canvi de model productiu.

Crec que el canvi de model productiu ha estat una mena de somni al qual aspiràvem, però mai no arribava perquè no es feia absolutament res per conservar la nostra indústria en la nostra comunitat autònoma.

A la vegada que passava això, els governs tant del Partit Socialista com del Partit Popular a l'Estat amb les seves reformes laborals provocaven l'abaratiment de l'acomiadament i, amb la darrera reforma laboral, que l'autoritat laboral no pogués fer absolutament res si una empresa volia fer un ERO. Això significa la competitivitat per davant d'absolutament tot, per sobre de l'article 35 de la Constitució, on es parla del dret al treball, per sobre de l'article 128 de la Constitució on es diu que qualsevol mena de riquesa està supeditada a l'interès general, no a l'interès d'uns pocs.

En una continuada voluntat de fer reformes cada vegada més neoliberals s'ha anat deixant als treballadors i a les treballadores primer sense treball i com a conseqüència sense

dret a percebre un sou, que és la principal manera que té la gent de la classe treballadora d'accedir als seus altres drets, habitatge digne, alimentació, etcètera.

Aquesta situació s'ha agreujat moltíssim en els darrers anys a les Illes Balears on treballadors i treballadores que duïen tota la seva vida, o la major part de la seva carrera laboral a la fàbrica, han hagut de cercar altres llocs de treball, amb la dificultat que això comporta.

Durant la crisi sabem que molts joves que no veïen un futur a la seva terra s'han anat a l'estranger, però també s'han quedat sense treball persones que treballaven a diferents fàbriques i empreses que no tenien pèrdues, però que, amb l'excusa sempre de la competitivitat, han decidit anar-se'n i deixar moltíssimes famílies a la cuneta.

I què fa una persona de 43 anys amb dos fills i que no parla idiomes? Anar a treballar a la fàbrica turística? A un hotel? És clar, jo crec que els diputats i diputades del Partit Popular, tan creients d'aquest discurs fals de la "meritocràcia", diran que s'haguessin cercat la vida, que haguessin estudiat, no? Però és que no funciona així, si la gent no pot accedir a millors opcions en la seva vida també es fruit de les polítiques neoliberals tan potenciades pel Partit Popular i de les polítiques a favor dels de dalt que durant molt de temps també, i ho he de dir, va defensar el Partit Socialista.

Si amb la reforma laboral del 2010 del Partit Socialista era més barat acomiadar, el que passava és que els empresaris, lògicament, abusaven d'això i acomiadaven. Si amb la reforma laboral de 2012 no es podia fer res per part de l'autoritat laboral enfront d'un ERO, idò, lògicament les empreses només feien una declaració responsable i si no tenien pèrdues era exactament igual.

Jo em pregunto, però, què fem aquí? Per a què som aquí, per vetllar pels interessos dels rics, que es defensen sols, o per defensar la gent treballadora que ningú no empara? No fa falta que em contestin, senyors i senyores del Partit Popular, ja han parlat diverses vegades aquí de la seva teoria de la decantació, segons la qual es necessari que els de dalt es peguin un banquet, que tinguin moltíssims beneficis i pot ser que alguna vegada caigui qualque cosa pels que som baix.

Vostès s'encarreguen de defensar els interessos dels de dalt, el que em sorprèn és que alguns del Partit Popular pensin que es poden defensar els interessos de la classe treballadora, dels treballadors i treballadores de Bimbo, a la vegada que es defensen els interessos de l'Ibex 35 i de les grans empreses, i s'ha d'elegir, en política s'ha d'elegir, o estàs amb la gent treballadora d'aquesta fàbrica que pretén tancar i fas enrere la reforma laboral de 2012, o estàs amb els caps de l'empresa i continues defensant aquesta reforma antilaboral, que és una agressió contra la majoria social del nostre estat.

(Alguns aplaudiments)

Saben, potser no saben o no volen saber que quan has crescut a un barri obrer i has hagut de començar a treballar, deixant els estudis de ben jove, no tens gaire oportunitats de posar-te a estudiar, i no només estudiar una carrera, etcètera.

Ara que l'escletxa entre rics i pobres ha crescut tant a les nostres illes, per mor d'aquesta crisi que en realitat és una estafa; ara que sabem que les polítiques del Partit Popular són totalment ineficients, pensin que si tanquen fàbriques com la de Bimbo és per la seva reforma laboral; si es pot permetre, com he dit abans, que una fàbrica tanqui quan té beneficis sentin-se responsables de la situació d'inseguretat, de les nits sense dormir i de la potencial situació d'atur de cada una de les 34 persones que Bimbo vol deixar al carrer.

Fa una sèrie de plens la meua companya, Laura Camargo, parlava que abans era un motiu d'orgull per a un empresari el fet de tenir molta gent contractada, ara és justament el contrari, alguns empresaris presumeixen de tenir molts pocs treballadors o de traslladar una fàbrica amb la simple excusa de la competitivitat, l'excusa de qualsevol mafiós, no és res personal, són només negocis.

Doncs bé, per a què som a les institucions si no per protegir els més febles, aquells que no poden decidir anar-se'n a un altre lloc si la cosa no va bé? Perquè BIMBO està clar que pot traslladar la fàbrica si no vol ser aquí, però què passa amb les 34 persones que volen fer fora?

La gent que som a les institucions hem de dir no a les empreses que abusen. El lliure mercat no està per davant del dret de la gent a treballar, els beneficis milionaris no estan per davant de les persones humils que cada dia s'aixequen ben d'hora per treure la seva família endavant. I encara Bimbo té els nassos de manipular el llenguatge al seu favor en els seus comunicats i utilitzen expressions com "*discontinuar la producció*", un eufemisme per no dir que l'empresa tanca i fa fora a tota aquesta gent. I sona un poc com quan el Govern d'Espanya no diu que l'economia es troba en recessió sinó que es troba en "creixement negatiu". Bé, això és poesia, no?

Parla, per exemple, també de "*colaboradores*" i no de treballadors i treballadores, és clar, així pareix que els que col·laboren amb tu ho fan no per necessitat sinó des d'una relació d'igual a igual, on no hi ha part feble i part forta, aquests "*colaboradores*" m'imagín que en qualsevol moment poden decidir col·laborar amb altres empreses.

Bé, també dir que això pensam, des del nostre grup parlamentari, és un nou atropellament dels drets de la gent corrent, que rebutjam totalment el tancament d'aquesta fàbrica, perquè aquesta fàbrica és l'única que existeix a les Illes Balears per proveir aquest mercat i mai no hi havia estat en qüestió. Les pèrdues i la situació de crisi del Grup Bimbo, comunicades per Bimbo España i Bimbo Portugal, no es corresponen amb la realitat de l'empresa ja que l'empresa volia comprar Panrico per 190 milions d'euros, una empresa que té pèrdues no pot assumir aquesta iniciativa.

Per acabar, comentar les esmenes. La nostra, simplement diu que la prioritat del Govern ha de ser mantenir el treball i mantenir la fàbrica oberta.

Quant a l'esmena sobre el TTIP pensam que potser sigui un poc enfora de la temàtica que es tracta d'aquí, però que és necessari aportar aquesta informació, perquè el TTIP és un dels tractats que suposarà que tot el que parlem aquí de drets

laborals, de drets socials, passin a un darrer lloc, perquè no tendrà sentit parlar d'això si s'aproven tant el CETA com el TTIP com el TISA, i pensam que està bé aquesta esmena.

I sobre el sistema de finançament i el règim especial, idò, ja n'hem parlat abans i, lògicament, hi estam totalment d'acord.

Per acabar, dir que cada cop es fa més patent que el nostre estat necessita un govern de canvi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, vagi acabant, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... -ja acab-... necessitam un govern de canvi per fer enrere totes aquestes reformes del Partit Popular. I, per acabar, dir que Bimbo no es tanca, els interessos d'uns pocs no estan per davant dels drets de tothom.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo, del Grup Parlamentari Popular, per fixar-ne la posició.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer saludar els representants sindicals i representants i treballadors de l'empresa Bimbo.

Crec que, com ja hem dit avui matí, l'objectiu ha de ser un objectiu comú, els mateixos que tenen els treballadors i els seus representants, que no és intentar aconseguir les millors condicions d'un acomiadament sinó que, conjuntament, el Govern ajudi als treballadors i als sindicats a aconseguir el no tancament de l'empresa. Crec que açò és un tema fonamental, per tant, amb la base crec que hi estam d'acord.

Sr. Saura, a jo no em fa vergonya haver fet aquí una pregunta, no em fa cap vergonya perquè la intentava fer sense cap demagògia, no com vostè que ha fet aquí una intervenció totalment demagògica com fan a nivell nacional, a nivell autonòmic i a moltes bandes on governen vegada rere vegada. Si vostè posa a Google senzillament "Fundación -no sé com és de nom- Podemos" veurà..., i posa "explotación laboral", veurà com surt qualque cosa de la queixa dels treballadors de la seva fundació. Açò ho pot cercar aquí.

Vostè, vostè dóna suport i és a un govern, perquè realment és a un govern que ha fet de les tres reformes laborals que hi ha hagut del 2010 al 2012, n'ha fet dues també, ho ha dit, ho ha dit, però... sí, sí, però li dóna suport i ho permet. I a Madrid l'únic que volen és tenir la vicepresidència del Govern per fer president el Sr. Pedro Sánchez, que també ha fet aquestes reformes i no sabem quines té previstes fer. Per tant, cregui'm que jo crec que no és el camí.

Avui crec que el fonamental és, des del desacord, perquè hi ha lògicament desacord, no estam d'acord amb tots els punts, és que els treballadors de l'empresa Bimbo, com altres empreses que m'hagués agradat a mi també que hagués sortit avui aquí el nom, perquè dia 24 de gener..., i el Govern ha tingut l'oportunitat i no ha dit res, una empresa de Menorca també amb 43 anys d'història, una empresa del calçat Suelital, que va dir que tancava, ningú no diu res, també són 43 treballadors, també és una empresa, no de les emblemàtiques, però sí històrica amb 43 anys, i aquí el Govern no ha dit res, ni el Partit Socialista, etcètera.

Dir que tot ve de les reformes laborals, no és la primera, ja ho he dit, i no hi entraré, no hi entraré, lògicament en aquest punt ja anticip que no votarem a favor de demanar la derogació de la reforma laboral, però acusar el Govern anterior de quatre anys aquí, a la comunitat autònoma i el Govern estatal senzillament que és el culpable que açò es produeixi, crec que tampoc no és just i, és més, no entraré a si és just o no, cadascú acusa del que vol, jo diré que no és cert.

A Menorca hem tingut, i posaré l'exemple, probablement és l'illa més industrialitzada que hi ha hagut en proporció a nombre d'habitants, superfície, etcètera, hem tingut una indústria, un sector industrial molt potent, molt viu durant molts d'anys, que s'ha basat bàsicament en la indústria del calçat i en la indústria de la bijuteria, doncs hem tingut 12 anys de govern del Grup Socialista i el Grup PSM, MÉS per Menorca, ara MÉS per Menorca, i aquest teixit industrial ha anat minvant cada vegada més fins a quedar només quatre empreses de cadascun dels sectors potents i algunes empreses auxiliars, i no el culp, Sr. Martí, no el culp, senzillament és l'evolució d'un model econòmic que no sé si hem triat o no, però que hi ha hagut aquí a Balears, un model econòmic que ha anat tirant cap al sector turístic, cap al sector serveis, i probablement no hi ha hagut cap govern en cap moment que no hagi sabut enfocar d'una manera clara i decidida a protegir el sector, per exemple, industrial, perquè no passés açò a Menorca que tenia l'economia més diversificada en aquest sentit, incloent-hi també l'agricultura i la que menys depenia del sector turístic.

Idò açò no ho hem sabut fer i probablement és un error de tots els governs que hi ha hagut de no mantenir aquesta diversificació que tenien en el seu moment.

Aquesta PNL que avui du està molt clara, un suport cap als treballadors, crec que a més els treballadors a dia d'avui el que es mereixen és aquest suport, com totes aquelles empreses que han hagut de tancar, no tan sols per culpa de la reforma laboral, sinó també perquè a un moment determinat no es varen prendre probablement les decisions quan hi havia l'inici d'una greu crisi econòmica i no es va fer front quan tocava, ni tan sols es va voler reconèixer aquella situació; probablement, també, com deia, en un tema de no apostar d'una manera decidida per mantenir aquesta diversificació que hi havia de l'economia.

Crec que també hem d'anar probablement cap a un altre model econòmic que no és a base de derogar tot el que s'havia fet, que, com he dit a la pregunta, servia perquè empreses dels sectors que hi ha en aquests moments i el principal sector de l'economia com és el sector turístic poguessin seguir mantenint les seves empreses i els seus treballadors, crec que açò era

vital, i probablement hem d'anar cap a un model econòmic que estigui basat lògicament en el sector turístic, però també potenciant la resta de sectors i anant cap al sector quaternari i el sector quinari que probablement són els sectors de futur i crec que és l'aposta decidida.

Per tant, aquesta PNL, suport als treballadors, és clar que sí, crec que ha de ser incondicional, no només als que estan en aquesta empresa, sinó a totes aquelles empreses que estan en situacions de greus dificultats i en situacions d'acomiadaments.

També és cert que el culpable, que torn a repetir no crec que l'únic culpable sigui una reforma laboral, no és la primera que hi ha hagut i després també crec que en aquests moments és mal de... no sé si és mal d'entendre o no, però el que succeeix avui aquí és que els partits, els grups parlamentaris, perdó, els grups parlamentaris que donen suport al Govern el que fan és un *tirón de orejas al Sr. Conseller, le tiran de las orejas, Sr. Conseller, esto es lo que vemos hoy, lo hemos visto con la pregunta que yo le he hecho, lo vemos hoy aquí.*

Yo creo que al final que... a inicio de mandato, después de ocho meses de haber dicho por activa y por pasiva que dentro del 2016 que la situación es muy grave, muy delicada, que las empresas lo están pasando mal, etcetera, que vamos a hacer un plan de industrialización, que vamos a hacer una ley de industria y poner los mecanismos necesarios para que no se cierre más tejido industrial de las Islas Baleares, que hoy el Partido Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca y Podemos, porque al final también entra una enmienda, le digan que lo haga ya, y eso quiere decir que el Govern en ese sentido está inactivo.

Y a partir de aquí es lo que yo también he dicho, he querido decir esta mañana con la pregunta, no es suficiente velar solo por decir y hablar mucho de que vamos a hacer un plan, una ley nueva, etcétera, yo creo que mecanismos como se habían puesto en el anterior govern modificando la Ley turística, la Ley del suelo, la ley agraria, creo que eran mecanismos tendentes y que iban encaminados a facilitar precisamente que se crearan nuevas empresas y que se crearan nuevos puestos de trabajo.

Hoy lo que estamos creando, lo que se ha creado desde hace diez días con dos decretos o dos semanas, con dos decretos ley es más incertidumbre y, al final, la economía aparte de estar en un mundo globalizado, al final todos los sectores productivos están interrelacionados y el sector estrella será el sector turístico, pero el sector industrial también depende del sector turístico y de todos los sectores, y el sector agrario también, y todas aquellas mejoras y beneficios que se habían puesto en su momento durante el mandato anterior para favorecer que esto fuera... que pudieran mantener las empresas sus puestos de trabajo, de un plumazo, o de dos plumazos, porque el primero fue fallido, con dos decretos ley lo que han hecho ha sido cargárselo, y esto también afecta al sector industrial, al sector comercio, a todos los sectores productivos de las Islas Baleares.

A partir de aquí decir que en cuanto a la propuesta presentada en sí, del primer punto ya he dicho que votarem que no, en el segon punt i en el tercer punt votarem que sí,

incloent si admeten l'esmena del Grup Podemos. I de les altres esmenes, la que no admetrem és l'esmena 1679, les altres esmenes sí que les admetriem. Per tant, demanariem que facilitessin la votació per separat per intentar consensuar al màxim possible aquesta proposició no de llei la qual nosaltres entenem que és un toc d'atenció al Govern, que després de vuit mesos va dir que faria i no ha fet, va dir que faria una llei d'indústria, va dir que faria un pla d'indústria i avui el que veim és que hi ha empreses que es tanquen també per la inactivitat d'aquest Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Vull saludar els treballadors de Bimbo i els representants sindicals i a tots vostès i, per extensió, als seus companys que no poden ser aquí avui. Però jo no els vull enganar, a veure, està bé això que fem, eh, està bé perquè donam suport a aquest tema, i El Pi, abans de començar, vol donar suport a totes les accions que ha fet el Govern, vol donar suport als treballadors, als representants sindicals i vol donar suport al conseller de Treball perquè pugui fer totes les accions possibles per mirar de minimitzar al màxim el greu -com diria jo- nyarco que se'ls fa a vostès i a les seves famílies en aquest moment, el nostre suport el tenen tot.

Dit això, dit això, avui, a part dels retrets normals cap a la reforma laboral, aprovarem que donam suport a aquesta gent, però fem alguna cosa més? Podem posar alguna cosa més? Això és el que ens hem de demanar aquí, a part de quatre retrets entre partits. Nosaltres els volem donar suport, com dic.

I per l'altra part, a veure com el Govern pot reduir l'impacte que tendran aquests treballadors si això arriba fins al final d'aquesta manera. No sé si té capacitat de compensació el Govern, ho dic perquè ho han de saber, en principi no en té. Ho dic perquè l'adequat és fer una estratègia així com toca per aconseguir els objectius que vostès volen aconseguir, no tan sols que els partits polítics els rentem la cara, de què estam amb vostès, però cap de nosaltres anirà a sopar amb vostès anit, en canvi, vostès soparan amb les seves famílies. Ho dic perquè això és així, no som Déu nosaltres, nosaltres som el que som.

Davant això, nosaltres entenem que empreses com la seva, o com Coca Cola, que en principi no tenen pèrdues, la reforma laboral està molt mal feta, en aquestes empreses que en principi no tenen pèrdues, la reforma laboral està molt mal feta. Una altra cosa seria discutir amb les empreses que tenen pèrdues, però no hi entraré, perquè el que caldria seria si, per una estratègia comercial d'una multinacional, volen unificar fàbriques, que vostès no s'empararessin en una llei que les destrossa, sinó que cerquessin l'acord amb vostès directament, la qual cosa els costaria molts de sous segurament, però seria

a través d'acord, com passa amb altres grans empreses que ho fan i no s'aferren a la reforma laboral. Aquesta és la gran diferència, que veig que el seu dirigents no tenen cor, és evident, però que desgraciadament nosaltres en aquest moment podríem fer poc.

Deia en Carlos Saura, deia: i aquesta persona que té 42 anys i no sap idiomes, què fa? Aquest és el nostre fracàs, no el d'aquesta persona, perquè qualsevol persona té dret a no saber idiomes, és important això que li acab de dir, això és més profund que tot el que defensen vostès de la igualtat dins Podemos; qualsevol persona té dret a no saber idiomes, per tant, aquí hi ha el nostre fracàs, per tant, el nostre suport per a Bimbo i els seus treballadors el tenen, al conseller que faci tot el que hagi de fer, si hem d'anar *borderline*, anem *borderline*, així de clar, no hi ha ningú que tenguí nassos de dir el que li acab de dir jo aquí, ningú. Idò que hi vagi *borderline*, si creim que és molt injust això. Perquè això és política, la resta fill meu...

Però dit això, creim que ens queixam, deia el representant del PP, d'allò de la Llei d'indústria, que li demanen; tots parlem d'un pla d'indústria, com molt bé ha explicat la portaveu de MÉS; dir tot això, em dóna..., perquè vaig a allò que deia Carlos, el diputat Saura, perdó, que ara hem fet uns pressuposts, ara ens barallam per un repartiment dels doblers de l'ecotaxa... -no vull mesclar, eh, no, no, no mescl, no mescl...

(Rialles i remor de veus)

Vull donar una resposta a aquesta dona o a aquest home que té 42 anys. Mirin, això no és que a vostès no els agradi, als de Podemos, és que no els agrada, i quina és la solució? A tots no ens agrada, però no tenim solució, li parl d'això, per això som a aquesta Sala de les Cariàtides, no perquè passin gust, perquè sofreixin! I jo m'intent posar a la pell del que sofreix! I els dic, ara que discutim i hem fet un pressupost i ens barallam per un repartiment de..., que és bo i legítim, estam dins termini, són les esmenes d'això, posem els doblers allà on aquesta persona, que té noms i cognoms, de 42 anys, realment si passa d'aquí 5 o 6 anys, perquè ja li dic que pel que passa ara que vagi *borderline*, perquè sé que no té solució, perquè no hem fet les feines, posem els doblers allà on puguin anar.

I on van aquests doblers? Aquests doblers haurien d'anar a innovació, a innovació, i amb una bona innovació, amb una transferència del coneixement i aquesta transferència del coneixement hauria de tenir tres eixos: un que és a llarg termini, un que és a mig termini i un que és a curt termini. I el de curt termini hauria de ser capaç de poder transferir coneixement a la poca indústria que encara queda, perquè la del llarg termini i del mig termini serà indústria innovadora, serà indústria mèdica, serà indústria de la robòtica. Però tenim una realitat que és el nostre petit teixit industrial que pateix i necessitam una innovació a curt termini per transferir un coneixement innovador del tipus d'indústria que encara ens queda, perquè si no anirem veient-los morir a cada un.

Però no hi posam doblers, vostès els de Podemos, al llarg termini no hi volen jugar, han dit que no a la facultat de medicina. A això en el meu poble li diuen curtesa, curtesa, curtesa! Falta de mires! El problema és que després venim aquí

i a aquests senyors els diem: estam amb vostès. I ho podem dir si volen 27 vegades i podem pegar botets. Però quan tenim l'oportunitat de posar els doblers allà on podríem ficar..., -la facultat, Sr. Morrás, el bo que té és que vostè llegeixi més, que llegeix, el bo que té és que l'aula és el centre d'investigació. Per favor, no digui ximpleries. Jo, miri, jo li respect el que pensa, però ximpleries no en vull sentir, tenc 54 anys i trob que les que són científiques no es poden sentir i no ho permetré, fora sí, però dins aquesta sala no. Aquesta sala és la sobirania popular i també tocaria ser la sobirania intel·lectual de les persones per lluitar per als que pateixen. I la innovació és el que ens pot donar un futur...

(Alguns aplaudiments)

... i vostè la nega a una gent de biomedicina, d'innovació, de patents, que podria fer que molts fills d'aquests senyors que ara són aquí, que encara no ho saben, poguessin tenir feina d'aquí a 15 anys, que és el llarg termini, perquè si vol estudiar un medicament són 15, 20 o 22 anys, que és el llarg termini, que és la biomedicina, que el curt termini és la robòtica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, s'hauria d'atendre al tema que debatem.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

És que parl per als de Bimbo, és que el problema és que no hem parlat de Bimbo, hem parlat de com quedar bé amb els de Bimbo, i jo quan els vegi d'aquí 10 anys vull que em puguin dir: Jaume tenies raó, no ens vares rentar la cara.

I he dit abans de començar donava el suport al conseller i que si ha d'anar *borderline*, que vagi *borderline*, per salvar-los. Ningú de cap partit no ho havia dit aquí dins el que acab de dir jo.

És un problema de..., no sé si de vellura, presidenta, però sí d'anys ja, el meu, per la qual cosa ja no puc fer segons què.

Els ho dic perquè donam suport a aquest assumpte i si nosaltres no anam cap aquest tema de posar doblers dins el lloc per cercar la innovació, quan parlem d'un nou model industrial, si no tenim clar que la nostra prioritat va per aquí, farem un paper molt guapo, però sense doblers. I aquesta és l'error.

Està clar que la primera acció d'aquest Govern i nosaltres li vàrem donar suport, era, com molt bé va dir la presidenta, la gent que no tenia per menjar, la gent que no tenia per pagar el llum, la gent que passava fred, que això no et deixa dormir. Tots hem donat suport a aquestes mesures, però és clar, no podem ser aquí els quatre anys parlant del mateix, perquè hi hem donat suport, hem de passar a altres qüestions, i és l'industrial, és el nou model productiu. Però per això s'ha de creure en voler posar els doblers aquí i no aquí deçà, això és importantíssim.

Dit això, a nosaltres el que ens agradaria és que si el Govern a qualche moment ha de menester El Pi per poder defensar aquestes dones i homes de Bimbo, estam disposats al que sigui, perquè, si pot ser, no s'han de perdre més llocs de feina a les

Illes Balears. De totes maneres vostès se n'aniran amb un suport de tota aquesta cambra, però desgraciadament no se n'aniran amb una força que els pugui fer tornar fer feina, perquè aquest que té 42 anys en aquest moment si troba feina, en trobarà l'estiu només sis mesos, perquè nosaltres, els polítics no hem estat capaços de donar una alternativa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sra. Presidenta, Sra. Presidenta, por favor por alusiones e invocando el 76.1, quisiera responder a las alusiones del Sr. Font.

LA SRA. PRESIDENTA:

Lo siento pero no ha sido aludido.

(*Remor de veus*)

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En primer lugar me gustaría desde esta tribuna dar todo mi apoyo a los trabajadores de la empresa Bimbo y a sus familias en estos momentos tan duros y difíciles.

En cuanto a la proposición, vamos a apoyar el punto 2, donde instamos al *Govern de les Illes Balears* a velar y garantizar que el periodo de negociación entre las partes se desarrolle satisfactoriamente a través de las reuniones y los contactos permanentes entre la empresa y los representantes legales de los trabajadores, y esperamos que la empresa reconsidere su cierre.

Igualmente tenemos que decir que ni este punto 2 ni los restantes de la proposición ayudan en nada a la situación actual de los 34 trabajadores de Bimbo y sus familias. Esperábamos que este gobierno del PSIB y MÉS ya tuviera una estrategia pensada para que no se repitieran estos casos, pues ustedes fueron oposición en la legislatura pasada, y este mismo debate ya ocurrió con el cierre de la embotelladora de Coca-Cola. ¿Dónde están sus propuestas, que como oposición deberían tener planificadas por si en el futuro pudieran ser gobierno y la situación se volviera a repetir? Ahora son gobierno y no tienen nada previsto, ¿por qué? Y otra cosa es que no se puede tampoco actuar sólo cuando los problemas saltan a la opinión pública. Desgraciadamente Bimbo no es la primera fábrica que cierra en esta legislatura y no se ha dicho nada.

Es en el punto 3 de esta proposición donde nos dicen que es necesario trabajar sobre la elaboración de un plan que evite la pérdida de empresas que producen en Baleares, y apoyaremos este punto aunque pensamos que llega tarde. Efectivamente necesitamos un plan industrial que favorezca, que facilite la generación de un tejido propio y una reindustrialización que

fomente nuevos sectores, aquellos que requieran de personal cualificado. Desde Ciudadanos añadiríamos que necesitamos un plan que además genere condiciones óptimas para la instalación en nuestro territorio también de marcas importantes, y es dentro de este marco de políticas favorables donde la administración ha de tener posteriormente un papel obligatorio como elemento de control y protección en casos de despidos colectivos relacionados con el cierre por deslocalización de estas grandes multinacionales, ya que dichas empresas se habrán beneficiado de medidas favorables para su instalación. Apoyaremos, como ya hemos comentado, el punto 3 de la proposición, esperando que este plan industrial sea ambicioso y dé soluciones reales a aquellos problemas con los que se encuentran los emprendedores y que impiden la instalación y continuidad de un tejido industrial productivo en estas islas, pero no debemos olvidar la necesidad de negociar con el nuevo gobierno de España la elaboración de un régimen especial para Baleares que es vital para que esta reindustrialización sea viable.

Ciudadanos quiere presentar una enmienda *in voce* para el punto 1, donde pedimos la modificación del texto cambiando la palabra "derogar" por "modificar". Desde Ciudadanos no creemos en políticas de tierra quemada sino que creemos en políticas que ofrezcan soluciones que funcionan, políticas basadas en la evaluación de lo vigente con el objetivo de mantener aquello que funciona y modificar con rigor y celeridad lo que no. La reforma laboral necesita de evidentes e importantes cambios. España es un país que se desarrolla dentro del marco de un estado de derecho, por lo que los incrementos de productividad de las empresas no pueden estar ligados a la rebaja de los costes laborales, sino que deben ir ligados a la innovación, a la formación, a la eficiencia, a la eliminación de la burocracia y a la reducción de la presión fiscal. La reforma laboral que nuestro país necesita debe aunar el garantizar el mantenimiento de la protección laboral de los trabajadores con la flexibilidad que una economía moderna requiere. La actual ley ha propuesto una flexibilidad mal entendida, aplicada en muchos casos en fraude de ley, que ha favorecido la precariedad y la pobreza de los trabajadores. Se necesita, pues, un cambio en el marco de las relaciones laborales que garantice un salario digno y generalice la contratación estable e indefinida, eliminando los contratos temporales que no permiten a las personas ofrecerles un futuro. Necesitamos una reforma del régimen de autónomos, y entendemos que la reforma laboral no ha afrontado tampoco la casuística de las PIME.

Sin embargo, a pesar de estas y muchas otras discrepancias, no significa que no haya cosas válidas dentro de la reforma laboral, y por ello abogamos por su modificación y no por su derogación, consideramos que lo correcto es evaluar y, lo que no ha funcionado, cambiarlo.

En cuanto a las enmiendas, en el caso de ser aceptadas, nosotros apoyaríamos la 1680 de MÉS, la 1718 de Podemos y la 1681 de MÉS. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Isabel Oliver, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Vull agrair, en primer lloc, les esmenes que han presentat MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears, que les acceptarem totes. Entenem que arrodoneixen i milloren el text que vàrem presentar en el seu moment, i ho celebrem.

Per altra part veim aquí que hi ha hagut bastant d'acord, diria jo, en aquesta proposició no de llei; diria jo que aquestes intervencions s'han repartit entre dues parts: el suport i els retrets, els retrets que ha fet el Partit Popular, no se n'ha pogut estar el Sr. Tadeo, i retrets també de la senyora de Ciudadanos.

La reforma laboral, Sr. Tadeo, no ha ajudat en res en aquesta situació que avui vivim i de la qual parlem. A mi em sap molt de greu i lament no haver tengut l'oportunitat de veure cap proposició no de llei, cap pregunta ni res de totes aquestes empreses o d'aquesta empresa concreta que vostè ha assenyalat de Menorca; jo crec que ha estat una badada per part seva, si em permeten que els ho digui, no dur-ho aquí i parlar una vegada més d'aquesta qüestió, però el fet que no hi hagi estat no és culpa, no és, diríem, per adjudicar en absolut a aquest govern.

Crec que ha quedat clar, i crec que aquesta és la qüestió que hem de tenir clara, el suport d'aquest Parlament de les Illes Balears a les persones que tenen aquesta difícil situació de Bimbo, un suport total. Crec que també està clar que el Govern des del primer minut ha començat a fer feina, des del primer minut, i que fa tot allò que pot amb la força legal que té, que malauradament és poca, és poca en part per la reforma laboral i en part és poca per la situació que tenim. En el Pla d'indústria ja hi estam fent feina, no ha estat cap estirada d'orelles al Govern ni molt manco, i si així s'ha interpretat, s'ha interpretat malament; almanco no ha estat en absolut la idea d'aquesta portaveu fer-ho. Crec que ha estat molt clar que el Govern des del primer minut, tant el conseller com la directora general de Treball, s'hi han bolcat, en aquesta situació, amb les armes que tenen per fer-ho, no amb les que no tenen per fer-ho. En aquest sentit nosaltres donam suport al Govern, l'encoratjam i li demanam que segueixi fent feina en aquest camí, que no tenim cap dubte que ho fa.

Aquestes idees que ens ha exposat El Pi per al Pla d'indústria i fins i tot per a la Llei d'indústria, que ens pareix una bona esmena feta i una bona observació posar el punt sobre aquesta qüestió, assentar les bases d'aquest model que volem, no sé si ha de ser nou o no nou, ha de ser un model que funcioni, adequat a les Illes Balears, que permeti que aquelles empreses que ja existeixen puguin seguir, que se'n puguin crear de noves i enfortir-les. En aquest sentit, repetesc, encoratjam el Govern a seguir, li donam suport, i m'agradaria sortir avui d'aquí... El Sr. Font trobava que això era poc. Bé, també és vera que moltes vegades vostè s'haurà trobat, perquè també ja té uns anys, com jo mateixa, que quan passa alguna desgràcia a qualche lloc a vegades l'únic que pot fer una persona és dir "eh!, som aquí per al que hagués de menester", que moltes vegades és poquíssim, Sr. Font, vostè ho sap, a vegades és no-res, però només aquest fet -vostè s'hi haurà trobat- sap que moltes vegades ajuda. Nosaltres ara estam en aquesta situació: el Parlament de les Illes Balears fa tot allò que pot fer, que és

dir als treballadors i a les treballadores de Bimbo "som aquí, som devora vosaltres per a tot allò que nosaltres puguem fer; no passeu gens de pena, digueu-ho perquè nosaltres ho farem i al Govern que ho faci, que continuï fent-ho.

Moltes gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Oliver, accepta la votació separada? Procedim a la votació del punt 1... té la paraula, Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sra. Presidenta, tal vegada ho anava a dir ara, era per saber com quedava l'esmena, en quin punt quedava englobada l'esmena 1679 i voldríem per separat aquest punt i el punt 1.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'esmena 1679 estaria dins el punt 1. Quedaria incorporada al punt 1. Té la paraula, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Perdoni, tal vegada no s'ha entès la meua intervenció, he dit que retiràvem aquesta esmena per arribar a un consens entre tots i perquè demà... perquè s'havia de debatre a la Comissió d'Assumptes Institucionals, que la retiràvem, i entenc que també MÉS per Menorca, que la vàrem presentar conjuntament la retiram, no, no, per aclariment.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Gràcies. Procedim a votar el punt 1 amb l'esmena 1680 incorporada. Iniciam la votació. Votam.

Vots a favor, 36. Vots en contra, 20. Abstencions, 2.

Queda aprovat el punt 1.

A continuació votarem el punt 2, que ha quedat substituït per l'esmena 1718. Votam.

Vots a favor, 58.

Procedim a votar el punt 3. Votam.

Vots a favor, 58.

Votació del punt 4, arran de l'esmena 1681. Votam.

Vots a favor, 57. Vots en contra, 1.

Queda aprovada la proposició no de llei.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 6790/15, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, relativa a benestar animal.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6790/15, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, relativa a benestar social.

Intervenció del grups parlamentaris presentants. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la cambra, tenguin molt bon dia vostès.

Tenim una societat molt més conscient a dia d'avui amb la protecció i el benestar animal i clars exemples en són les manifestacions del desacord aquests dies sobre el succeït a Es Vedrà, a Eivissa.

Avui he de parlar del sofriment d'un animal, un animal que ha estat sovint torturat. El bou té un organisme, com tots els animals vertebrats, està dotat d'un sistema que el capacita per sentir plenament tant les experiències positives, com el plaer, i negatives, com el dolor i el patiment. Es pot afirmar categòricament que les situacions en les quals són sotmesos els bous en aquests espectacles els causen un gran patiment psíquic i físic, que les nostres lleis entenen com a tortura. Sí, senyors i senyores, la Llei de protecció dels animals de les Illes Balears ens permet torturar certs animals com els bous.

M'agradaria començar especificant quines són les parts d'aquesta tortura, durant els primers minuts els claven un parell de banderilles de setanta centímetres de longitud amb un arpó d'acer tallant i punxant de quatre centímetres de llarg en la zona dorsal del coll, lesionant músculs i provocant-los hemorràgies amb la finalitat de provocar dolor i desencadenar la còlera per envestir, fins i tot moltes vegades són col·locades en llocs inadequats i els provoca serioses alteracions respiratòries. La correguda continua amb l'estocada, es clava una espasa d'acer de més de vuitanta centímetres de llarg en el clot de les agulles, la fi de l'estocada excepcional grans gots localitzats a la cavitat toràcica per causar una hemorràgia interna i provocar-los la mort.

Són moltes les vegades que queda malferit i l'obliguen a fer passes de capot en rodó perquè giri sobre ell mateix i l'espasa es clavi més i faci més mal en les seves entranyes. Si no cau es recorre a desnucar-lo per accelerar la seva mort. Senyores i senyors, aquest és el viacrucis que suporta un bou.

Què diu la nostra Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà a l'article 3.2 de l'apartat a? Es prohibeix torturar, maltractar i infringir danys i sofriments o molèsties gratuïtes als animals. I després, com diu la dita, "feta la llei, feta la trampa". A l'article 4.2 tenim les exclusions que permeten fer tot aquest... el que he narrat abans.

Senyores i senyors diputats, els animals són éssers capaços de sentir, capaços de tenir experiències i, com a tals, poden ser afectats de manera positiva o negativa, a més d'aquesta capacitat de sentir els animals tenen interès per viure i per no sofrir. És per això que hem de promoure condicions idònies per al benestar i evitar que els seus interessos puguin ser negats per raons econòmiques, polítiques o culturals i rebutjar qualsevol forma de maltractament o abandó, però sobretot la fi de la tortura.

Per això, presentam aquesta proposició no de llei, perquè s'han de desenvolupar unes polítiques que reconeguin explícitament els drets dels animals com a éssers vius, que vetllin per la seva protecció, benestar, defensa i el respecte i la convivència entre animals i persones amb l'objectiu que les males pràctiques sobre els animals disminueixin de manera progressiva fins a desaparèixer definitivament del nostre territori.

Avui en dia les enquestes demoscòpiques mostren que al voltant del 70% de la ciutadania es manifesta en contra o simplement no té cap interès en les corregudes de toros, a l'igual que els informes del Ministeri d'Educació i Cultura indiquen que la taxa anual d'assistència als toros s'ha reduït a nivell estatal un 39% en els darrers deu anys.

Més cridaners són tots els diners públics que es dediquen a subvencionar aquesta tortura poc rendible. Mereix la pena seguir dotant anualment de més de 500 milions d'euros en subvencions directes i indirectes per part de diversos organismes de l'Estat i més de 130 milions d'euros de la Unió Europea?

Des de 2009 el descens d'aquests celebracions a les quatre places que existeixen a Mallorca es nota clarament que han passat de tres celebracions anuals, com es feia a Palma, s'ha passat a un, igual que a Inca, Muro i Alcúdia. Ajuntaments com el d'Inca gasten una mitjana de 10.000 euros de fons públics, i l'Ajuntament de Muro la passada legislatura es va gastar 500.000 euros de fons públics. Tot això sense comptar les multes per les entrades de menors als recintes, cosa preocupant. Així i tot, i comptant que gran part de les entrades són regalades, les places mallorquines no han omplert en cap ocasió ni tan sols les tres quartes parts del seu aforament.

La campanya d'ONG, activistes i entitats animalistes, aquí a la cambra, per exemple, tenim present Mallorca sense Sang, i el canvi polític ha duit a terme que trenta-tres municipis s'hagin declarat antitaurins. S'han realitzat diverses accions encaminades a l'abolició de la tauromàquia, tot això sense comptar amb les més de 147.000 firmes demanant la fi de la tauromàquia.

Per tant, cada vegada hi ha un sentiment més col·lectiu, més ampli compartit en contra del maltractament animal, les corregudes i els espectacles de toros són clarament un residu del passat, una activitat que no pot tenir espai en una societat avançada. Tenim més de cent municipis a l'Estat espanyol que s'han declarat amics dels animals i antitaurins, i els espectacles taurins estan prohibits a Catalunya i a Canàries i a països com Argentina, Canadà, Cuba, Dinamarca, Alemanya, Itàlia, Països Baixos, Nova Zelanda i Regne Unit.

Per tot això, els grups parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Gent per Formentera, PSIB-PSOE i Podem Illes Balears presentem la proposició no de llei següent.

Senyores i senyors diputats, no es deixin confondre per estereotips, els vostres votants també estaran molt d'acord que voteu en consciència pels drets animals.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Cano del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt bon dia. Avui debatem una proposició no de llei que no deixarà ningú indiferent, és la primera gran passa, la primera passa, una primera gran passa per avançar cap a l'abolició de la tauromàquia a la nostra comunitat autònoma. Des d'un punt de vista de deformació professional, m'agradaria plantejar el debat des d'un punt de vista ètic. Ahir vaig sentir els diputats del Partit Popular dient que "és perdre el temps plantejar aquest tipus de debats en el Parlament de les Illes Balears". És que per al Partit Popular els temes ètics mai no són d'oportunitat, i així els va.

(*Alguns aplaudiments*)

Jo entenc que la política mai no s'ha de desvincular de l'ètica i que, per tant, des de les institucions públiques hem de projectar models de convivència més respectuosos i cívics, que l'ètica reflexiona sobre les pràctiques socials de convivència i té pretensió d'universalitat, com l'esperit de les bones lleis. I del que es tracta avui precisament és d'estendre el mateix concepte d'ètica cap altres espècies no humanes, tenir-ne cura. I, per favor, no facin demagògia barata confonent el debat, perquè una cosa és la protecció de la biodiversitat, emparada amb mesures de suport a la comunitat científica i una altra molt diferent, matar per divertiment, que és l'objecte del debat avui. Per què aquest punt de vista ètic? Perquè l'estètica, el gust és relatiu i fa referència a allò que ens commou, ens agrada, ens horripila, ... En canvi, el patiment animal a les corregudes de bous és objectiu, no es pot relativitzar.

Des de David Hume hi ha una tradició filosòfica i política, que proclama la simpatia o sentiment moral per fonamentar la nostra conducta, una simpatia basada en el principi de minimitzar el patiment, a evitar el dolor innecessari. Filòsofs més actuals, com Jesús Mosterín, José Ferrater Mora o Peter Singer, han teoritzat sobre els drets dels animals. La pregunta èticament rellevant no és si els animals poden parlar, pensar, tenir univers simbòlic o si poden tenir drets quan no poden tenir obligacions; no, aquesta no és la pregunta èticament rellevant, la clau és si poden patir. La tauromàquia probablement no sigui el problema moral més greu que planteja la nostra relació amb els animals, probablement ho sigui la ramaderia intensiva. Ara bé, hi ha maltractaments que tenen una solució molt complexa,

per la seva afectació a la indústria, a la investigació i a l'alimentació i d'altres que tenen una resposta molt més senzilla, com és el tema que avui ens ocupa. Per tant, els legisladors podem acabar amb patiments inútils i injustificables.

Aquest parlament l'any 92 va fer una passa molt important aprovant una llei de protecció animal. Els diputats i diputades de llavors recolliren la sensibilitat de l'època i constataren en aquesta llei la necessitat d'una societat més civilitzada i moderna. Es prohibiren les bregues de galls, de cans, filmar o fer espectacles que torturessin o matessin animals, i ningú no va acusar-los de liberticides. A pesar d'aquests avanços, la llei del 92 va excepcionar el que precisament avui és objecte de debat, 24 anys després. La societat balear ha canviat molt, la cultura, el canvi cultural ha estat molt considerable, amb una major consciència ciutadana en defensa dels ciutadans. Ho hem vist traduït en milers de signatures en contra de la tauromàquia i nombroses declaracions institucionals a favor d'una illa i municipis sense sang, a més de sentències exemplars per part de la justícia, en contra del patiment animal. Per tant, tenim un canvi cultural considerable.

A més tenim bons antecedents en aquesta mateixa cambra en defensa dels animals. Aquesta cambra l'any 2006 es va adherir al projecte Gran Simi, per protegir els grans simis del maltractament, la tortura, la mort i l'extinció, convertint-se en el primer parlament del món que s'adheria a aquest projecte. Per què protegir els grans simis superiors i no altres animals amb un sistema nerviós central que gaudeixen i pateixen, als quals se'ls maltracta únicament i exclusivament per raons lúdicofestives? Aquest debat o similars ja l'han fet altres comunitats autònomes, com Canàries o Catalunya. A Gran Bretanya els pares del liberalisme, varen prendre partit inequívoc contra la crueltat fa dos segles, aprovant una llei contra la crueltat animal, prohibint pràctiques com el fustigament de toros, *bull baiting*, o (...). I el 2005 amb Tony Blair, varen donar una passa més en la *hunting act*, que prohibia caçar guineus, rens i llebres, una pràctica molt arrelada els darrers tres segles a l'alta societat britànica.

Al nostre país el Partit Popular ha volgut apuntalar la tauromàquia a través de la Llei 18/2013, una llei reactiva, una llei defensiva, que xoca i vulnera les competències autonòmiques i que oblida que defensar des les institucions la no-violència i el bon tracte cap als animals, és educació i també cultura. I som competents en decidir si volem o no fer les corregudes de bous. Una altra cosa és que si es fan s'han de subjectar als paràmetres estatals, a les regulacions estatals, però si no les feim, no incomplim cap llei. Aquesta llei arriba a afirmar que a la tauromàquia "es destaquen valors profundament humans, com la intel·ligència, l'estètica, la solidaritat o el raciocini, com a forma de control de la força bruta". Una curiosa idea de la civilització basada en la humiliació i el domini viril. Parafraçant el meu col·lega, el doctor Andrés Luís Jaume, "la tauromàquia podrà ser bella, però no és bona". Els toros són animals que senten i que pateixen i justificar la crueltat i el maltractament al·legant a la tradició i a la cultura, és negar la possibilitat de progrés moral de la nostra societat. L'adjectiu "cultural" no implica per ser res laudatori, sinó que és merament descriptiu. Coneixem un bon grapat de pràctiques tradicionals i culturals aberrants que ningú

d'aquest parlament no defensaria, malgrat ens acuessin d'egnocentrisme, però sembla que el que és d'aquí és més tolerable.

És el moment d'avançar cap una societat més ètica en el seu tracte amb els animals. Per tal raó des del Grup Parlamentari Socialista no desaprofitem aquesta oportunitat de fer una passa per l'abolició dels espectacles cruels amb els toros i el seu finançament amb fons públics. Volem que es modifiqui en primer terme la llei del 92 i que després puguem avançar en una llei més integral de benestar animal, on incorporar més paràmetres de protecció. També volem instar el Govern de l'Estat a aprovar una llei de mínims contra el maltractament animal i salvaguardar els menors de la violència de la tauromàquia, tal i com ha recomanat en reiterades ocasions Nacions unides.

Deia Schopenhauer que l'home ha fet a la terra un infern per als animals. Amb aquesta proposta, fem una primera passa perquè les nostres illes siguin una miqueta més cíviques. Per això demanaria a les altres forces polítiques que donessin suport a aquesta proposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Capellà del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Bon dia a tothom. I gràcies especialment als companys de Mallorca sense sang, per haver vingut, ha costat molt arribar fins aquí, tots ho sabem i això és el principi d'un llarg camí que esper ens llevin de davant aquest malson que són els toros i la tauromàquia en aquesta comunitat.

Jo voldria començar posant sobre la taula unes contradiccions que segurament durant el debat d'una proposició de llei que presentarem aviat, per a la modificació de la Llei de protecció animal de 1992, estam debatent i és evident que la societat veu com a contradictòries i com a situacions que s'han de superar. La primera contradicció és la Llei de protecció animal del 92, que com han comentat els meus companys estableix la protecció dels animals, els domesticats, els domèstics i els animals que estan en captivitat, la protecció davant del maltractament, però posa dues excepcions, els toros i els colomins, que ja em diran vostès en què s'assemblen un toro i un colomí, si no és en la manca de compassió cap al seu patiment; i després quan hi hagi festes populars que tenen més de 100 anys. Això és una realitat, aquesta llei protegeix uns animals però no uns altres, i nosaltres des de MÉS per Mallorca instam perquè hi hagi una protecció integral.

L'altra contradicció és que l'article 337 del Codi Penal, com alguns de vostès saben, des de la reforma de 2010 i de 2015, tipifica com a delictes el maltractament animal, amb agreujants. És un agreujant la mort de l'animal i l'ús d'instruments, objectes, mètodes perillosos per a la vida de

l'animal. Però resulta que la festa nacional, la dita festa nacional, consisteix a matar animals, a matar toros en aquest cas públicament. I a més tenim també unes festes populars on es maltracten animals. A Espanya tenim pobles on es tiren indiots i cabres des dels campanars. Si qualcú això ho troba normal, que m'ho expliqui. Aquesta llei ha d'anar a la prohibició integral de tots aquests maltractaments. I es tiren gallines, indiots, cabres, es maltracten ànneres, es maltracten toros... Un país que es permet aquesta manca de compassió i aquesta insensibilitat cap als animals per a mi és un país que no està civilitzat.

I després la tercera contradicció que els volia comentar és la regulació de la tauromàquia com una manifestació cultural i artística, és a dir, està regulada jurídicament a Espanya com a disciplina artística i com a producte cultural, i a més també està regulada a la llei de 2013 com un patrimoni cultural. Amb aquesta llei el Partit Popular al Congrés dels Diputats ens ha fet tornar a l'Espanya de Manolete. Es tracta d'una llei que jo els recoman que es llegeixin, perquè la veritat és que és surrealista. Només per veure el grau de manca de realitat que tenia el legislador en aquell moment els recoman llegir el final de tot, quan s'estableix que el Govern espanyol impulsarà sol·licitar la inclusió de la tauromàquia a la llista de patrimoni cultural immaterial de la humanitat de la UNESCO. A vostès què els sembla que els dirà la UNESCO quan hi vagin amb aquesta sol·licitud de patrimoni cultural immaterial? És que es riuran no només de vostès, del Partit Popular o del Govern que governi en aquell moment, si al final ho fa, sinó de tot Espanya perquè això és ridícul. Vostès han vist la llista del que es considera patrimoni cultural immaterial? No n'hi ha cap on es matin animals, cap. Jo crec que això és un insult a la intel·ligència, el primer insult a la intel·ligència, després els en diré un altre.

Han llegit la definició de patrimoni cultural immaterial? Es refereix als usos i a les expressions que les comunitats reconeixen com a propis, al patrimoni que es transmet de generació en generació, el patrimoni que transmet un sentiment d'identitat i continuïtat, i que contribueix a promoure la diversitat cultural. Sentiments, expressions que es reconeixen com a propis; a Balears hi ha 150.000 persones que no reconeixen la tauromàquia ni els toros com una expressió ni un ús propi; a Catalunya 188. I entitat col·lectiva?, continuïtat?; com poden parlar de continuïtat quan es tracta d'una cultura que necessita la imposició d'una llei per tenir continuïtat?, d'una cultura que no té suport social? Bé, veig que al Partit Popular no li importa. I vegin si no el preàmbul de la Llei de tauromàquia, un apartat: "La societat espanyola és molt diversa, i dins aquesta diversitat hi trobam grans aficionats i també molts ciutadans que han manifestat la seva preocupació pel tracte que reben els animals durant els espectacles taurins. Conscients de l'heterogeneïtat de la societat, també hem d'admetre -a la llei qualcú admet- que actualment existeix un consens en l'acceptació majoritària del caràcter cultural, històric i tradicional de la tauromàquia com a part essencial del patrimoni històric, artístic, cultural i etnogràfic d'Espanya". Olé!, inaudit. És a dir, per una banda es diu que la societat és diversa i que hi ha ciutadans que estan preocupats, però que igualment hi ha un consens. Ciutadans preocupats? Vostè aquesta gent de Mallorca sense sang els veu preocupats? Jo els veig indignats. Milers de persones han rebutjat obertament aquesta cultura, entre cometes. Partits polítics duen als seus

programes l'abolició de la tauromàquia; ILP han recollit signatures, i resulta que hi ha un consens, hi ha un consens que la tauromàquia és patrimoni cultural. Cultura democràtica és el que faltaria a la cultura de la tauromàquia.

I segueix aquesta llei: "La tauromàquia és una manifestació artística en si mateixa desvinculada d'ideologia en la que ressalten valors profundament humans, com poden ser la intel·ligència, el valor, l'estètica, la solidaritat o el raciocini com a força de control de la força bruta". Crec que sobren els comentaris.

Des de MÉS per Mallorca entenem i acceptam que la tauromàquia és un fet històric, que té parts de literatura i estètica que s'haurien de conèixer i conservar. Ara bé, la tauromàquia és un fet històric que forma part del bagatge cultural d'una època, però també forma part d'una cultura que una majoria en aquesta comunitat i en altres comunitats vol eliminar. Aquesta abolició ja existeix, progressivament a les lleis autonòmiques s'ha anat abolint; Balears, en el preàmbul de la llei del 92, si vostès s'hi fixen, s'estableix que l'objectiu d'aquesta llei és, en primer lloc, satisfer una demanda social i, en segon lloc, ser un instrument per augmentar la sensibilitat col·lectiva balear cap a comportaments més civilitzats i propis d'una societat moderna. Aquest moment ha arribat, i per això presentam aquesta proposició no de llei.

Segurament el Partit Popular i Ciutadans..., i El Pi, que són els que encara no he escoltat, exposaran els seus motius, els motius per estar a favor de la tauromàquia; són coneguts. Jo només breument els diré els motius pels quals estam en contra de la tauromàquia i dels toros en aquesta comunitat. En primer lloc, perquè en una societat civilitzada senzillament no es maltracten els animals ni es maten per diversió ni tampoc com a espectacle; més clar, aigua. En segon lloc, prohibint maltractar tots els animals no només es protegeixen aquests animals sinó tota la societat de l'exhibició de la violència innecessària amb animals; senzillament, la violència no és cap festa, això ho tenim clar. En tercer lloc, la comunitat autònoma de les Illes Balears és competent en matèria d'espectacles, ramaderia, cultura i sanitat animal; la Constitució Espanyola no atribueix competències a l'Estat en cultura, article 149.28, no hi ha competència en matèria de cultura sinó només en defensa del patrimoni cultural contra l'exportació i l'espoli, matèria de museus i d'arxius. En quart lloc és evident que a Balears la tauromàquia és residual i que la tendència es abolicionista. Per això presentam aquesta proposició no de llei.

Finalment, i per acabar, jo dic no a la tauromàquia no només per evitar el patiment animal infligit de forma pública en nom de la cultura, de la identitat i fins i tot de l'economia. Dic no a les corregudes de bous, correbous i festes populars amb animals no des del patiment d'animals sinó des del comportament dels homes i de les dones que hi participen, maltractant, clavant banderilles, apallissant, fustigant, matant els animals, però també mirant, aplaudint, dient "olé" i gaudint de cada ganivetada, de cada estocada com si fos un espectacle qualsevol. No entenc i em preocupa que hi hagi persones que s'emocionin amb un *pase de pecho* o una *verónica* i no sentin compassió per aquests animals, no ho entenc. Però, a més, crec que des d'una visió feminista no crec que s'hagi de fomentar, ni promocionar, ni molt manco subvencionar, la cultura dels

toros per l'exhibició i l'enaltiment d'actituds i gestos profundament masculistes i *chulescos*; tot en els toros i en la tauromàquia es vincula a una concepció de la virilitat que no compartim.

Per tot això, esper sincerament que desapareguin, que desaparegui...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Capellà, ha d'anar acabant, per favor.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

... -sí-, esper sincerament que desaparegui aquesta festa macabra dels toros per a compassió dels animals i per a vergonya dels homes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Font del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. També vull donar la benvinguda a la Plataforma Mallorca Sense Sang i al públic que ens acompanya.

La societat humana i la cultura canvien amb el temps, així les pràctiques socials i culturals que una vegada es varen considerar acceptables ja no tenen lloc en la societat europea moderna. Avui parlem d'açò justament, de com ha evolucionat la societat envers els animals, perquè avui dia en tenim més coneixement sobre el benestar psicològic i físic.

La pressió popular a Europa va en augment, els nous valors de civisme, tolerància i respecte s'implanten cada dia més al nostre país, totes les estadístiques mostren una tendència clara que l'oposició als toros creix a tots els països d'Europa on hi ha corregudes, en particular, les generacions més joves mostren molt poc interès per l'espectacle.

Ara voldria aportar algunes dades d'aquestes que anomenen objectives: el 82% dels espanyols no han anat mai a una correguda de bous; el 87% condemna el patiment animal; en tres anys el suport social cap a les corregudes ha baixat del 30% al 19%; la Unió Europea ja ha mostrat el lideratge i el compromís en diverses qüestions de benestar animal i ha introduït diverses millores en la manera com són tractats tant els animals de granja com els salvatges.

El futur de la relació entre nosaltres i els animals dependrà de les polítiques progressives de la Unió Europea. Així, l'octubre passat el Parlament Europeu va rebutjar subvencionar la tauromàquia en 438 vots a favor, 199 en contra i 50 abstencions. Es va aprovar que als pressupostos no hi hagi cap partida dins la política agrària comuna, PAC, ni de cap altra per

a subvencions per als ramaders que crien toros per a les corregudes, perquè suposava una violació del Conveni europeu de protecció dels animals en explotacions ramaderes, es calcula que rebien 130 milions d'euros anuals.

La defensa de la tauromàquia se sustenta, entre altres pilars, en la creació de llocs de treball. La Xarxa Internacional contra la Tauromàquia i la Plataforma la Tortura no és Cultura han fet públic un ampli dossier realitzat per l'Associació de Veterinaris Abolicionistes de la Tauromàquia i del Maltractament Animal en què es demostra la fal·làcia d'aquest argument, convé recordar que fins al 70% dels espectacles reben subvencions.

S'ha analitzat per a l'elaboració del document el nombre de professionals taurins registrats com a tals, matadors de toros, novellers, toreros a cavall, bandarillers, picadors, mossos d'espases en el registre corresponent i que en teoria viuen de la tauromàquia. S'ha realitzat una anàlisi del nombre de festes en places de toros a les quals han intervingut durant l'any 2014 aquests professionals a Espanya, durant aquest any passat es varen matar en festejos a plaça 5.324 animals, per estar registrat com a ramader de raça de lídia n'hi ha prou a tenir 25 vaques i un semental d'aquesta raça.

El descens dels festejos que es realitzen ha anat davallant any rere any, així a l'any 2007 se'n varen fer 3.651, mentre que al 2014 se'n feren 1.868, és a dir, un total de 1.783 festejos menys, un descens del 51,16%.

Crida l'atenció que en un sector clarament en decadència segueixi augmentant el nombre de professionals taurins any rere any, si ens fixem en el nombre de professionals ens trobam amb un augment incomprensible, el 2007 el nombre de professionals taurins era de 7.397 i al 2014 varen ser 10.194, és a dir, en els últims vuit anys hi ha hagut un augment de 2.797 professionals taurins.

Segons les estadístiques publicades pel Ministeri de Cultura per a l'any 2014 i pel que fa a professionals taurins, el 36% dels matadors de toros té més de 45 anys i l'11,3% més de 65, el 28% dels toreros a cavall té 45 anys o més i el 4% més de 65 i, el que és més extravagant, el 68,7% dels novellers, el que hauria de ser el futur de la tauromàquia, les seves noves promeses, té més de 30 anys, amb un 10,2% que té més de 45 anys i un 3,4% que té més de 65 anys, el pas de noveller a torero es produeix quan els primers han completat un total de 25 novillades amb picadors, així que el 68,7% d'ells, amb més de 30 anys, encara no han aconseguit.

Si sumam tots els professionals obtenim un nombre total de 4.225, dels quals només varen intervenir en algun festeig 369, és a dir, el 8,8%. De les 1.339 ramaderies que existeixen només 311, un 23%, va vendre algun toro per les festes.

Com se sosté un sector, el ramader de raça de lídia, si l'altre 77% de les exportacions no posen animals a les places de toros?

Si ens fixem a les Balears, l'any 2014 només trobam tres places en actiu i les tres a Mallorca, Palma, Alcúdia i Muro. Les argumentacions per defensar aquesta festa són diverses, per exemple, es parla que els bous ajuden al manteniment de les

deveses amb una superfície d'entre 2.700.000 i 3.000.000 d'hectàrees de les quals els bous empenen 280.000 hectàrees, el 10,37%, qui manté aquestes deveses és entre d'altres animals el porc ibèric.

També parlen de la subsistència de la raça de lídia mercès al toreig, afirmació aquesta desmentida pel que és possiblement el més complet i documentat treball publicat sobre les races autòctones espanyoles: *Guia de Campo de las Razas Autóctonas Españolas*, que diu a aquest efecte: "El bestiar de lídia constitueix a Espanya una heterogènia població bovina el qual és prou dubtós integrar dins la raça, ja que l'única característica que se'ls pot assignar en comú és la seva capacitat per mostrar un temperament agressiu que els afeccionats a la festa dels toros anomenen bravesa, per això és dubtós integrar aquesta diversa població bovina dins el concepte de raça".

Per tant, aquesta voluntat conservacionista xoca amb un altre aspecte i és que diverses races bovines autòctones, és a dir, veritables races, han desaparegut en aquests últims anys, Campurriana, Pasiega, Lebaniega, i moltes altres es troben en perill imminent de desaparició, Albera, Blanca Cacereña, Cachena Murciana, i no són precisament els taurins els que destaquen demanant la seva protecció.

L'evolució de la nostra societat, el descens de les festes, així com l'allunyament de la ciutadania respecte a aquesta anomenada tradició és més que evident i el que ha de fer aquest parlament és recollir el sentiment de la ciutadania envers la voluntat de protecció dels animals.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, la Sra. Sílvia Tur, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats i públic que ens acompanyau avui. El que hem de dir en primer lloc és que a Balears rebutjam amplement qualsevol tipus de violència injustificada amb els animals i crec que això és indiscutible. Som una societat avançada i no creim que cap tipus d'espectacle que comporti maltractament animal es pugui identificar amb un element cultural objecte de protecció.

La llei vigent de benestar animal es va aprovar fa 24 anys, al seu dia aquesta norma va deixar la porta oberta als espectacles taurins autoritzant les corregudes de bous a les places construïdes a tal efecte. Aquesta excepció contravé clarament aspectes de la mateixa llei, fet que crida prou l'atenció, concretament en la definició d'aquelles pràctiques que es consideren prohibides. La llei del 1992, aprovada per l'expresident Cañellas, en el seu article 4.a), diu literalment:

“Amb caràcter específic, es prohibeix l'ús d'animals en festes o espectacles on aquests puguin ser objecte de mort, tortura, maltractaments, patiments i tractaments antinaturals o que puguin ferir la sensibilitat de l'espectador.”

Dit això, comprendran l'enorme contradicció que aquesta llei suposa, fent distincions entre animals de primera i animals de segona. I en aquest cas els bous serien animals de segona.

Deixant de banda la qüestió de la llei, vull pensar que tots compartim la necessitat de protegir de millor forma els drets dels animals. La consciència i sensibilització social envers dels seus drets, fan recomanable una revisió i una reforma de la Llei de benestar animal, l'autonòmica i també l'estatal. I això és el que demanam amb aquesta iniciativa.

La majoria de persones que represent, consideren que l'Estat no ha de finançar activitats lúdiques i pseudofolklòriques que passin per la tortura d'animals. I també consideren que l'Estat no ha de promoure cicles formatius que fomentin el maltractament animal, com ho va fer presentant el cicle formatiu de tauromàquia. Si recorden l'anunci del Ministeri d'Educació per promoure aquests estudis, produeix esgarrifances: “¿tienes entre 15 y 17 años, te va mal en la ESO y siempre has soñado ser banderillero?”. Poca broma! Per fortuna, s'imposaren les queixes de la majoria de comunitats autònomes, entre elles la de les Illes Balears. I finalment, el Ministeri d'Educació va desistir d'aquesta barbaritat, perquè no té altre nom.

Senyores i senyors diputats, siguem coherents amb les tradicions que ens som pròpies i afavorim aquelles que són de la nostra cultura i de la nostra tradició, fomentant el seu aprenentatge i la seva protecció i acabem amb tots els espectacles que comportin la tortura i matança dels animals -insistesc-, espectacles.

I no tenc res més a afegir, perquè crec que les explicacions que m'han precedit són excel·lents i estan perfectament documentades. Per tant, Formentera i la majoria d'habitants, formenterers i formentereres que represent en aquest parlament, estan en contra de la tauromàquia. I només per posar una prova d'exemple, Formentera només té constància d'haver tengut un torero en la seva vida, que el *Niño de Formentera*, que viu a Eivissa i bé, crec que malauradament això demostra que la nostra illa no està molt per la labor.

Per tant, recapacitin i apliquin-se el tema. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Per fixació de posicions el Grup Parlamentari Popular el Sr. Miquel Àngel Jerez per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull que les meves primeres paraules siguin l'expressió del màxim respecte a totes les posicions sobre la matèria que avui ens

convoca a aquesta sessió parlamentària. Evidentment unes les compartesc i unes altres em neg a acceptar-les.

La defensa de la tauromàquia i del benestar animal en el nostre territori, de la cultura i del costum de la participació dels animals a les festes de Sant Joan, amb els cavalls, amb el be, amb el bou de Fornalutx, una defensa que farà sense entrar en motius polítics, sinó mantenint la ferma convicció de la defensa de la nostra cultura, de la nostra història, de la nostra identitat com a poble, de la legalitat i de la llibertat. Conceptes tots ells que avui es pretenen negar a una gran part de la societat balear, pel simple fet de no encaixar en un marc ideològic de societat, per no tenir el coratge suficient per dir el que realment pensen i acabar votant sense creure alguns el que realment acabaran votant.

Senyores i senyors diputats, la tauromàquia no entén de política, ni d'esquerres, ni de dretes, per molt que insisteixin vostès en el contrari. La tauromàquia no entén ni de signes, ni de colors polítics. Els governs que més han legislat en favor i defensa de la festa han estat els governs socialistes. Cal recordar Felipe González al capdavant, quan va declarar la tauromàquia “disciplina artística”, atribuint-li competències en el Ministeri de Cultura, ...

(Alguns aplaudiments)

... de la mateixa manera que es van delimitar les competències autonòmiques en matèria taurina l'any 91, qüestió aquesta d'extraordinària importància a l'hora de regular el marc competencial d'aquesta matèria que s'atribueix a l'Estat.

I han estat també governs del Partit Popular que, amb al convençuda i decidida abstenció del Partit Socialista, han acabant reforçant la protecció de la tauromàquia, atorgant-li a la Llei 18/2013, la condició de patrimoni històric i cultural comú dels espanyols i de les espanyoles. I no només a l'àmbit nacional el Partit Socialista ha exercit, ha practicat de convençut defensor de la tauromàquia. Per posar un exemple i sense anar més lluny, qui va ser batle, el socialista Jaume Armengol, progenitor de la presidenta del Govern de les Illes Balears, va impulsar la recuperació per a l'espectacle la plaça de bous d'Inca, quasi res!

(Alguns aplaudiments)

Un batle, un batle, un batle que possiblement moltes persones se'n sentin orgulloses, com possiblement i estic convençut, que també se'n sent orgullosa la presidenta del Govern de les Illes Balears, i amb raó; de la mateixa manera i amb raó, la diputada Margalida Capellà se senti orgullosa de Llorenç Capellà, autor de nombroses cròniques i conferències i sobre qui recau l'autoria d'una de les més valuoses aportacions a la literatura taurina, el llibre titulat *La Mallorca del clavell*, obra subvencionada pel Consell Insular de Mallorca.

(Alguns aplaudiments)

Resulta curiós parlar de la vigència històrica de la tauromàquia, quan estam parlant des d'un lloc, que tant davant

com darrere, s'han celebrat espectacles taurins, a la plaça de Santa Eulària, el 1763; al Passeig del Born el 1231 i 1349. I que fins i tot aquí, des d'on avui estam parlant, s'han entregat nombroses les edicions de trofeus taurins, Palma de Plata, quan això era el Cercle Mallorquí.

Aquesta és la història, aquesta és la veritat, la història i la veritat d'una normalitat que avui pretenen trencar per tornar a les dues espanyes, aquelles que ens donava a triar Machado. Volen situar a l'Espanya profunda i fosca a tots aquells que han defensat amb lleialtat i moltes vegades en silenci, però també amb profund respecte, un preuat llegat cultural. S'han obstinat per considerar errors culturals o errors socials als que pensen distints de vostès.

Però sigui com sigui, la història no està aquesta vegada de la seva part i, per molt que ho intentin, a la història vostès no la canviaran. Igual que Gabriel Alomar, Miquel Totxo, Emili Darder, per nomenar mallorquins il·lustres aficionats a la festa, tots ells havien de ser per a vostès errors culturals, o errades socials; i també de tendència totalment conservadora, igual que Lluís Companys, Indalecio Prieto, Niceto Alcalá Zamora, Rafael Albertí, Miguel Hernández, Federico García Lorca, Ortega y Gasset, Felipe González, José Luis Corcuera, Patxi López, Joan Manuel Serrat, Joaquín Sabina i un llarg etc., que em portaria tot el temps de la meua intervenció només mencionar-los.

I en les arts plàstiques és necessari, es imprescindible invocar la figura de dos exemplars artistes de renom com varen ser Goya i Picasso. Sense la seva tauromàquia i sense el seu Guernika, la seva obra avui tendria una altra dimensió en el panorama artístic mundial. I què podem dir d'aquell que avui continua l'obra de Goya i continua l'obra de Picasso, el més gran pintor contemporani que ha donat aquesta terra, que ha donat Mallorca, que han donat les Illes Balears i em referesc precisament a Miquel Barceló.

Senyores i senyors diputats, negar que a les Illes Balears i a Mallorca en particular no hi ha afició als bous és una contradicció en si mateixa. Més de 9.000 persones omplien la plaça el darrer agost, la plaça de Palma; a Muro 3.000 i a Alcúdia 2.500. Negar la vinculació taurina d'aquesta terra és una altra contradicció en si mateixa. Basta recordar que les restes més antigues de la tauromàquia en aquesta terra són els bous de Costitx.

I un altre exemple, és l'exemple del municipi de Fornalutx, la baixada del seu bou, que representa el vestigi més viu de la figura del bou dins la cultura popular illenca, una celebració que tots els batles de la localitat, tots, del color que siguin, han preservat i han protegit convençuts del valor cultural d'una tradició centenària. I avui tenim aquí dues persones que representen aquesta defensa del bou de Fornalutx, asseguts a la tribuna de convidats. El seu batle, com no podia ser d'altra manera, però també la persona que lidera l'oposició en el municipi de Fornalutx i han venguts junts per defensar exactament el mateix. Demà serà un altre dia, demà serà un altre dia...

(Alguns aplaudiments)

...i demà possiblement tinguin diferències ideològiques, però avui els uneix la cultura, la tradició i la defensa de la identitat d'un poble que es diu Fornalutx.

Senyores i senyors diputats, ho saben vostès perfectament, la proposició no de llei és un instrument parlamentari d'impuls polític sense vinculació jurídica; que quedi clar als aficionats que avui no es prohibeix res i que avui es continuarà permetent tot. Algú aquí ha enganyat algú. Al nostre entendre, i així ho recollia el nostre recurs d'inconstitucionalitat amb motiu de la negació de la festa de Catalunya, la prohibició imposada pels poders públics a la celebració d'espectacles taurins col·lidiona directament amb diversos límits constitucionals derivats de l'ordre de competències, amb drets fonamentals i amb principis de legalitat i proporcionalitat.

És possible que molts pensin que avui tenen una victòria al seu abast, és possible que molts s'hagin creat expectatives exagerades sobre la capacitat legislativa d'aquesta cambra, i és molt probable que ningú no els hagi advertit d'això. Nosaltres consideram certament arriscat i temerari promoure l'eventual aprovació d'una llei per prohibir la tauromàquia sense tenir presents les conseqüències jurídiques que aquest comportament suposa. Com saben existeix una important expectació per la sentència del Tribunal Constitucional al recurs que va presentar el Partit Popular amb motiu de la prohibició de la festa a Catalunya. Cinc anys després una sentència podria fer que els magistrats del Tribunal Constitucional decidissin donar la raó al Partit Popular i, per tant, les comunitats autònomes no tendrien atribucions per prohibir aquest fenomen cultural. Es vulneraria, entre altres, l'article 149 de la Constitució, el punt 28, que reconeix a l'Estat la defensa del seu patrimoni cultural, i els agradi o no els agradi la tauromàquia tècnicament i legislativament forma part d'aquest llegat irrenunciable que els espanyols tenim el deure moral de respectar.

I permetin-me, senyores i senyors diputats, que introdueix per acabar, en aquest debat parlamentari, un concepte essencial per defensar també, per suposat, els aficionats a la festa, el concepte de la llibertat, i permetin-me que ho faci per acabar amb les paraules d'un diputat socialista que va defensar la posició del seu grup en l'aprovació de la darrera llei relacionada amb la tauromàquia; es tracta d'un senyor que es diu José Andrés Torres Mora; José Andrés Torres Mora deia en el Congrés de Diputats el següent: "*Alguien podría preguntarse por qué entonces los socialistas no somos partidarios de la prohibición, cuando es evidente que los socialistas miramos de frente la verdad. La razón es sencilla, porque los toros no son algo que hayamos inventado los españoles del presente, insensibles a los cambios en la conciencia sobre animales y la naturaleza, sino que forman parte de la historia, de la cultura, de la vida de muchos millones de españoles y españolas. En ese caso, en caso de que pudiéramos, no podemos arrancarles todo eso sin arrancarles una parte del sentido de su vida, del ejercicio de su libertad*", i d'això precisament es tracta, de defensar la llibertat d'aquells per als quals la tauromàquia té un veritable sentit. Qui s'hagi proposat renunciar, qui s'hagi proposat renunciar a la identitat cultural de la qual és hereu que ho faci, que ho faci, però que toleri qui pensa diferent i permeti que aquells que la volen conservar ho facin amb llibertat perquè, senyores i senyors diputats, no pot existir mai una democràcia...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, hauria d'anar acabant.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...sense llibertat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, benvingut el públic que ens acompanya, de diferents sensibilitats, i amb tot el meu respecte per a tots vull començar la meua intervenció dient que des del nostre partit defensam i continuarem defensant els drets dels animals, i constatam que lleis i societat cada vegada van encaminades a la seva protecció.

També cal dir que El Pi dona autonomia als municipis per decidir especialment en matèries com aquesta. En aquest sentit són els ajuntaments els que prenen les decisions que més s'ajusten a la voluntat de la gent del municipi pel qual fan feina, i en aquest cas amb els bous. De la mateixa manera pensam que també hi ha altres actuacions animals que són importants valorar, tant des dels municipis com des del Govern, i com a exemple ho vàrem veure aquests dies amb el tema d'Es Vedrà, que no negarem que s'hi hagués d'actuar, però intentant trobar altres solucions. És un mal dia per comparar-ho.

De totes maneres, i malgrat només com a aclariment, particularment vos podria dir que jo no som de la festa dels bous, però aquí, al Parlament, representam tota la població i no només podem escoltar el sentir d'una de les parts. Actualment funcionen quatre places, les d'Inca i Muro un dia a l'any, Alcúdia amb un parell d'actes a l'estiu, i la de Palma; també ens trobam la de Felanitx, en desús, i les de Menorca i Eivissa que fa més de 40 i 30 anys, respectivament, que no s'hi fan espectacles taurins. Per tant, de les set places de bous a Balears, només dues segueixen amb un funcionament més regular. Però la realitat és que encara hi ha una afició, i des d'El Pi no creim en criminalitzar les preferències de lleure de la gent si no hi ha cap llei que ho contradigui, i tenint en compte i sabent que amb el temps es van canviant les sensibilitats, i per això no volem posar impediments.

A tot això cal afegir que encara no queda clar si les comunitats autònomes tenen atribucions per prohibir les corregudes de bous. Es parla d'una possible vulneració de l'article 149 de la Constitució, on es reconeix, en el punt 28, que l'Estat ha de defensar el patrimoni cultural, i els bous actualment, tècnicament i legislativa, són cultura, agradi o no, i som conscients que l'Estat s'ha extralimitat en les seves competències per controlar aquest tema i no donar marge a les diferents comunitats.

Tema diferent és el de la infància, que sí que està regulat per a menors de 16 anys a la Llei 1/92, de 8 d'abril, de protecció d'animals que viuen a l'entorn humà, i per tant és a la llei que ens hem de remetre i que s'hi actuï, i que no es deixin entrar menors a les places, com marca dita llei, de la mateixa manera que a altres actuacions que marca aquesta llei i que desgraciadament no es compleixen.

Una altra cosa és retirar les subvencions, cosa que han fet molts municipis, però aquesta és la clau i tornam allà mateix: la decisió sobre els bous o bé és municipal o bé estatal, en cas autonòmic, en aquests moments. En qualsevol cas estam d'acord que el Govern central aprovi per a totes les comunitats una llei de protecció dels drets dels animals per impedir els casos de maltractament a aquests, de la mateixa manera que consideram que des del Govern de les Illes Balears s'haurien de prendre mesures per reduir l'eutanàsia que s'aplica diàriament als cans i moixos de Son Reus, i també intentar cercar altres mesures per reduir o eliminar espècies animals a zones de flora protegida. Pensam que és important que a aquells organismes que tenen tots els permisos per actuar se'ls hauria de donar més ajuda i cobertura legal, com és el cas del CEPAD. Pensam també que s'han de vigilar les actuacions d'aquells particulars que, en base al seu amor als animals, actuen com a protectores als municipis i després exigeixen doblers als ajuntaments sense tenir cap tipus de control ni instal·lacions adequades, entre altres coses. A més, des de protectores animals avisen també de la importància de complir la llei en la reproducció i en la compravenda. Per tant des d'El Pi veim la necessitat que els animals de companyia que s'adoptin o es comprin haurien de passar un major control, sobretot pel bé de l'animal.

En aquest sentit i per tot això demanarem votació separada dels dos punts. Ens agradaria que ens ho acceptassin, així ens abstenríem als punts 1 i 2 i votariem a favor del punt 3, tot i que ho votam a favor perquè quedi clara la nostra postura envers els animals, perquè pensam que aquest tema es vol centralitzar només en el tema dels bous, ja que és una competència autonòmica i, en tot cas, el que s'hauria de fer és millorar la Llei 1/92 de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, público asistente, bienvenidos a este parlamento. Esta proposición no de ley que aquí debatimos lleva un título equivocado, sus impulsores la han titulado "a favor del bienestar animal", y deberían haberla llamado "en contra de la tauromaquia".

Supongo que procediendo por elevación, los grupos proponentes aspiran a que su objetivo real quede más o menos diluido, en otras palabras, al contrario de lo que podría parecer el fin último de esta proposición no de ley no es perseguir el

bienestar animal de, pongamos por caso, este medio centenar de cabras autóctonas de Es Vedrà que nuestro gobierno autonómico acaba de sacrificar sin miramiento alguno por el bien del bienestar vegetal, sino de acabar con una tradición, la taurina, presente en el conjunto de España y por supuesto también en este rincón llamado Baleares.

Pero no es este el único error, en realidad el texto que acompaña esta propuesta que hoy debatimos está plagado de inexactitudes e incluso de falsedades. Dice que los toros están prohibidos en Canarias, no es cierto, nunca lo han estado; dice que los toros están prohibidos en Argentina y Canadá, no es cierto, se celebran con corridas a la portuguesa; dice que los toros están prohibidos en Dinamarca, Alemania o Nueva Zelanda, tampoco es cierto, el problema es que en estos países no tienen tradición ni tienen arraigo; y, en fin, dice que están prohibidos en Italia lo cual también es falso pues se han celebrado allí corridas de forma esporádica.

En cuanto a los puntos de la proposición no de ley, acaso lo más destacable sea su carácter ilusorio. Como bien saben o deberían saber los promotores de la iniciativa, no puede prohibirse la celebración de un espectáculo que ha sido declarado bien de interés cultural y bien de interés turístico, la ley para la regulación de la tauromaquia como bien de interés cultural es de hace apenas dos años aunque haya ido precedida de otras legislaciones y entiendo que sea dura para quienes quisieran la abolición de ese patrimonio compartido, pero es la ley.

En realidad, lo que aquí se dirime es un problema de libertad, si aceptáramos esa abolición que ustedes proponen estaríamos atentando contra la libertad individual de los ciudadanos de este país.

Esta proposición no de ley es claramente intervencionista y conculca -perdón- el derecho de las personas a asistir a los espectáculos taurinos, no se pueden regular las aficiones de los ciudadanos, no se puede prohibir por ley una tradición socialmente arraigada y económicamente sostenible y dejen ya que les diga que las corridas de toros nada tienen que ver con el llamado maltrato animal.

En Ciudadanos estamos radicalmente en contra de este maltrato, estamos radicalmente en contra de la situación que se da en tantas perreras de esta comunidad, en contra de los casos de abandono, tortura o muerte de animales, en contra de la sobreexplotación a la que son sometidos algunos de ellos en determinadas circunstancias, pero eso nada tiene que ver -insisto- con la tauromaquia.

La tauromaquia es un arte, gustará más o menos, pero es un arte, una manifestación cultural que cuenta entre nosotros, los baleares, y por supuesto los políticos baleares, con una larga tradición y no pocos seguidores, no es mi caso, se lo confieso, pero eso no constituye ningún impedimento para que respete, faltaría más, el derecho de cualquier ciudadano a disfrutar de su existencia.

En el fondo la obsesión prohibicionista no es más que una variante de ese intervencionismo totalitario al que me he referido antes, quienes desean la prohibición de las corridas de

toros desearían también la prohibición de otras tantas expresiones o manifestaciones de la libre iniciativa social que no son de su agrado, por suerte sus deseos hasta la fecha no han sido órdenes.

Al pintor Miquel Barceló, al que ya se ha hecho referencia, le preguntaron hace un par o tres de meses por esa moda antitaurina que nos invade, esta era exactamente la pregunta, sobre la moda antitaurina y respondió: “me parece una estupidez, yo nunca iré a cazar, a disparar tiros contra los animales, pero he estado en los toros y pienso volver”, curioso, ¿no?, tanto más cuanto que el pintor de Felanitx confesaba a continuación que tiene en su finca mallorquina toros rojos que viven allí en libertad y a los que ni torea ni tiene intención de matar para comérselos.

Creánme, lo que hay detrás de esta iniciativa que hoy estamos debatiendo es una tremenda hipocresía. Entre los miembros y simpatizantes de los partidos que la promueven existe, ya se ha dicho y en más de una ocasión, más de un aficionado al toreo, pero esos aficionados parece que no tienen voz, callan y otorgan, van a remolque de grupos radicales cuyo único propósito es imponer sus puntos de vista al margen de la legalidad de la libertad de elección y de los principios más elementales de la convivencia, mezclando la tauromaquia con el maltrato animal y confundiendo, en definitiva, al común de la gente. Eso cuando lo que deberían estar haciendo, sin ir más lejos, es preguntar a los miembros de este gobierno qué necesidad había de sacrificar medio centenar de cabras autóctonas...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, ha d'anar acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... cuyo único delito -estoy acabando, Sra. Presidenta, gracias- cuyo único delito, decía, delito conocido como mínimo, era comer yerba.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Algú dels grups proposants vol fer ús de la paraula? Té la paraula, Sr. Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, presidenta. Bé, ahir vaig dir que tenia moltes ganes de veure la postura d'altres partits, com Ciutadans o Partit Popular, i em pensava ben cert que el consens pels drets dels animals estaria per sobre de qualsevol línia ideològica. Li he de dir, Sr. Jerez, que “no hi ha res més poderós que la idea a la qual li ha arribat el seu moment”, com deia Víctor Hugo, i el moment ha arribat a prohibir la tortura dels animals.

Com sempre el Partit Popular i la drete espanyola històricament s'ha oposat al progrés, a l'esclavatge, al

matrimoni homosexual ..., i quedareu tot sols defensant la barbàrie de la tauromàquia. Vostè parla d'empenta històrica de la tauromàquia, la conec i li tenc tot el respecte, no vull esborrar la història, vull mirar endavant, vull construir futur. *Aprècia a Lorca y a Picasso*. Com conec la dramàtica empremta de l'esclavatge i a la història hi va haver persones que tenien esclaus com Thomas Jefferson.

Crec que estau molt equivocats i que avui he perdut una oportunitat d'or perquè el Partit Popular de les Illes Balears no es conegui com el germà petit del PP de València i començar la vostra regeneració. Heu de ser més valents. Molts de vosaltres sabeu que estau equivocats i el pitjor és argumentar la llibertat.

Des d'aquí dalt vull donar les gràcies a tots els altres grups parlamentaris que us heu manifestat a favor d'aquesta proposició no de llei, com sabeu és la primera passa, com han fet molts d'ajuntaments de l'illa, inclòs el Consell de Mallorca, i dit això ens queda ara la segona passa cap a una reforma sense cap excepció de la Llei de benestar animal de les Illes Balears.

Des d'aquí vull agrair la presència aquí a la cambra d'activistes i entitats animalistes, com Mallorca sense Sang, que tant treballen pel benestar animal de les nostres illes.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Picornell, s'accepta la votació separada?

Procedim a la votació dels punts 1 i 2. Votam.

Vots a favor, 31; vots en contra, 21; abstencions, 3.

A continuació votarem el punt 3. Votam.

Vots a favor, 34; abstencions, 22.

Queda aprovada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
